

รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกัณฑ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
A Model for Developing Teachers to Enhance English for Speaking Skill
for Communicative of Students at Sangwanich School under
Samut Songkram Municipality

สายฝน ระวังภัย
Saifon Rawangphai

วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Master of Education in Educational Administration
Phetchaburi Rajabhat University

2566

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์	รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมือง สมุทรสงคราม
ผู้วิจัย	นางสาวสายฝน ระวังภัย
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ปี พ.ศ.	2566

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	คณะกรรมการสอบ
.....ที่ปรึกษาหลัก (อาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล)	ประธานกรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญส่ง)
.....ที่ปรึกษาร่วม (ดร.ไพรัช มณีโชติ)	กรรมการ (อาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษ์กุล)
	กรรมการ (ดร.ไพรัช มณีโชติ)
	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ นิภา เพชรสม)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

..... (รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญส่ง) คณบดีคณะครุศาสตร์	 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนาะ กลิ่นงาม) อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
--	---

ชื่อวิทยานิพนธ์ รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ผู้วิจัย นางสาวสายฝน ระวังภัย
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา พ.ศ. 2566 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.เอื้อมพร ไทภาณุรักษ์กุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ไพรัช มณีโชติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างรูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม และ 2) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ครู จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 100 คน กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ 2) ขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือประเภทนวัตกรรม คือ คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ (1) แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และ (2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม คือ NPIE Model ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) 2) วางแผนพัฒนา (Plan) 3) ดำเนินการพัฒนา (Implementation) และ 4) ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation)

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม พบว่า ครูมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม ($\bar{X}=13.60$, S.D. = 2.41) คิดเป็นร้อยละ 25.67 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}= 3.68$, S.D. = 0.92) คิดเป็นร้อยละ 27.34

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาคู่มือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Thesis Title: A Model for Developing Teachers to Enhance English for Speaking Skill for Communicative of Students at Sangwanich School under Samut Songkhram Municipality
Researcher: Ms. Saifon Rawangphai **Major:** Educational Administration **Year:** 2023 **Advisor:** Dr. Uamporn Topanurakkul **Co-advisor:** Dr. Pairat Maneechod

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop a model for developing teachers on enhancing English speaking skill for communication of students at Sangwanich School under Samut Songkhram Municipality, and 2) to study the experiment results on using a model for developing teacher on enhancing English speaking skill for communicative of students. The target group used in the research consisted of administrators, 10 teachers, and 100 students grade 1-6 students. The research process has been divided into 2 steps as follows: 1) model development stage. The research instruments consisted of two types as follows: 1) the innovation tool was a manual for developing teachers on enhancing English speaking skill for communication of students with IOC between 0.67 – 1.00, and 2) the tools used for data collection consisted of (1) a test for measuring teachers' English proficiency, with IOC between 0.67 – 1.00, and (2) a form for assessing students' English speaking skill, with IOC between 0.67 – 1.00. Statistics used include percentage, mean, and standard deviation.

The research results were as follows:

1. A model for developing teachers on enhancing English speaking skill for communication of students at Sangwanich School under Samut Songkhram Municipality was NPIE teacher development model consisting of 1) Study the problems and needs for development (Need), 2) Plan to develop (Plan), 3) Proceed with development (Implementation), and 4) Follow up and evaluation after development (Evaluation).

2. The experiment results on using a model for developing teachers on enhancing English speaking skill for communication of students at Sangwanich School under Samut Songkhram Municipality found that teachers' English proficiency, the teachers' knowledge after development ($\bar{X}$ =13.60, S.D. = 2.41) increased for 25.67% and students' English speaking skill, the students' average score after studying ($\bar{X}$ = 3.68, S.D. = 0.92) increased for 27.34 %

Keyword: Teacher Development Model, English Speaking Skill, English for Communication

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษกุล ประธานที่ปรึกษา และ ดร.ไพรัช มณีโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งคอย แนะนำแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จด้วยความเรียบร้อย ข้าพเจ้าขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อคณะกรรมการสอบ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง อาจารย์ ดร.เอื้อมพร โตภาณุรักษกุล ดร.ไพรัช มณีโชติ และกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์นิภา เพชรสม ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้ วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชนา พานิช นายเดชา บุญชู และ นางภิชญ์วิมล รุจิรญาณันท์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาประเมินรูปแบบ และให้ข้อเสนอแนะในการ วิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ขอขอบพระคุณ นางสาวกุลวณิช มีกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี นางอโณชา แก้วมรกต นางสาวยุพิน เนียมนารา นายโสฬส สมบูรณ์ผล นางจิตราภา เล็กสกุล นายพิเชฏ्ฐ พรมพิมพ์ นางสาวเพ็ญนภา กิจตรอง นางประภาศรี เผื่อนผัน นางสุจิรา ฤทธิธณ และ นางสาวรวิญญา ห่อทอง ครูโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ให้ความ ร่วมมือในการทำวิจัย ตั้งแต่การร่วมวางแผน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมประเมินผลและร่วม ปรับปรุงแก้ไข จนทำให้การพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ความภาคภูมิใจ ความสำเร็จในชีวิต อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัย ขอโน้มบอุชาแด่พระคุณบิดา มารดา บุรพาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่านและประโยชน์อันบังเกิดจาก วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ทุกท่านที่มีส่วนสำคัญในความสำเร็จครั้งนี้และผู้สนใจใน การศึกษาต่อไป

สายฝน ระวังภัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(11)
สารบัญภาพ.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ.....	9
ความหมายของรูปแบบ.....	9
องค์ประกอบของรูปแบบ.....	10
ประเภทของรูปแบบ.....	12
การสร้างและพัฒนารูปแบบ.....	15
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาครู.....	19
หลักการพัฒนาครู.....	19
ความหมายการพัฒนาครู.....	20
ความสำคัญของการพัฒนาครู.....	21
แนวทางการพัฒนาครู.....	23
กระบวนการพัฒนาครู.....	27
ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู.....	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	33
ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	33
องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	35
แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	36
การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	40
บริบทของโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	58
ขั้นตอนการวิจัย.....	58
แผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	59
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการพัฒนาารูปแบบ.....	62
ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	62
ขั้นตอนที่ 1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
ขั้นตอนที่ 1.3 ร่างรูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	63
ขั้นตอนที่ 1.4 ประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบ การพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	63
ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบ.....	65
ขั้นตอนที่ 2.1 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	65

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมือง.....	68
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	71
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์.....	71
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์.....	75
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
- แบบสัมภาษณ์ สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	98
- แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	102
- แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู.....	106
- แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	125

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	135
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ: แบบสัมภาษณ์ การศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม	136
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ: แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม	139
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ: แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู.....	142
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ: แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	146
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือ: คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม	148
ภาคผนวก ค ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	149
- ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา.....	150
- ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	151

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ง คู่มือการใช้งานรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	157
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมการดำเนินการวิจัย.....	192
ประวัติผู้วิจัย.....	200

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาครู.....	30
2	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม.....	73
3	แสดงผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ไปใช้.....	74
4	แสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา.....	76
5	แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	76
6	แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	77
7	แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	79
8	แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	80
9	แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	81
10	แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	81

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2	แสดงวงจรการพูด.....	34
3	ระบบโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา.....	46
4	แผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	59
5	รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง หรือการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ โดยใช้อินเทอร์เน็ต การดูโทรทัศน์ ดูหนัง ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ รวมทั้งการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การแสวงหาความรู้ รวมไปถึงการประกอบอาชีพ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงถือว่าเป็นภาษากลางที่สอง ที่มีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถสื่อสารในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index, 2020) ได้เปิดเผยว่า ไทยได้คะแนนวัดค่าความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ที่ 419 คะแนน ทำให้ไทยตกอยู่ในเกณฑ์ “ความสามารถต่ำมาก” (very low proficiency) ซึ่งอันดับ ‘ความสามารถต่ำ’ นี้ คือ กลุ่มประเทศที่ผู้คนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้แค่การแนะนำชื่อ อายุ ประเทศเกิดของตนเอง รวมไปถึงเข้าใจป้ายที่บอกข้อมูลภาษาอังกฤษง่าย ๆ และสามารถบอกทางให้นักท่องเที่ยวในระดับง่ายที่สุด โดยหากนำไปเปรียบเทียบกับประเทศที่มี ‘ความสามารถสูง’ เช่น ฮังการี เซอร์เบีย โปแลนด์ กรีซ เป็นต้น กลุ่มคนในประเทศเหล่านี้ สามารถนำเสนอชิ้นงานเป็นภาษาอังกฤษในที่ทำงานได้ รวมไปถึงสามารถเข้าใจรายการโทรทัศน์หรืออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษได้ (The MATTER, 2564) ในสถานะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ ระดับต่ำมาก การเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทย จัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศไทยในปัจจุบัน

ในปีการศึกษา 2557 กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและทักษะตามที่กำหนด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตน อันจะ

นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา(ป.6) ระดับความสามารถทางภาษาขั้นเริ่มต้น ระดับตามกรอบ CEFR ระดับ A1 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) 2564 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยกำหนดมาตรฐาน สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้ 1) เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 2) มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ 3) นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

จากผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2565 วิชาภาษาอังกฤษจากผู้เข้าสอบจำนวน 19 คน มีคะแนนเฉลี่ย 28.68 คะแนน ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เมื่อพิจารณาตามรายละเอียด พบว่าสาระภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 27.38 คะแนน นอกจากนั้นยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1- 6 มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.89 เมื่อพิจารณาตามรายละเอียดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากการสังเกตยังพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และแสดงความรู้สึก หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ รู้จักคำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย และไม่ได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันทำให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษควรได้รับการฝึกตั้งแต่วัยระดับประถมศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในการสื่อสาร ดังนั้น การพัฒนาระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และมีทักษะพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยระดับประถมศึกษา โดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนการยกระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน แต่จากบริบทของโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก เปิดทำการสอน

ตั้งแต่ระดับชั้น อนุบาล 1 - ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีครูภาษาอังกฤษเพียง 1 คน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในทุก ระดับชั้น ดังนั้นหากคุณครูทุกท่าน ช่วยกันส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดย การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียนทั้งนอกห้องเรียน และในห้องเรียน เช่น การกล่าว ทักทาย การใช้คำสั่งง่ายๆ ใช้คำศัพท์และประโยคต่าง ๆ ในการสอนและนำกิจกรรมในห้องเรียนเป็น ภาษาอังกฤษ จะเป็นการเพิ่มโอกาสและเวลาในการเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน มากขึ้น จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนพบว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เป็นการบูรณา การวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ คุณครูที่สอนแต่ละวิชาจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน เพื่อเป็น การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน เช่น คำศัพท์ คำสั่งง่ายๆ และ ประโยคต่าง ๆ ในการสอนและนำกิจกรรมในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษควบคู่กับเนื้อหาวิชา ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อ ความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลงานวิจัยของอาทิตย์ ศรีจันทร์ดร (2560) พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนว CLIL เป็น กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มากขึ้น นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่าง จาก ประสบการณ์ตรง และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง จนเกิดเป็นทักษะในการ สื่อสาร สร้างความมั่นใจและความกล้าพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น โดยครูมีบทบาทที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นครูจะต้องปรับ กระบวนการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล จากการเป็น “ครูสอน” (Teacher) ไปเป็น “ครูฝึก” (Coach) หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” (Learning Facilitator) และ ต้องเรียนรู้ทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (ลักษณะพร เข้มขัน และจิตติมา วรณศรี, 2563) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินา ฮอดจัน มะลิวัลย์ โยธารักษ์ และ วันฉัตร ทิพย์มาศ (2564) กล่า วว่า ครูผู้สอนถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ส่งผล โดยตรงไปสู่ผู้เรียน ครูผู้สอนจะต้องมีการบริหารจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีความ ทันสมัยตลอดเวลา และรักษาคุณภาพการสอน และสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามา ปรับใช้ในการจัดกระบวนการสอนให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ประกอบกับ ตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้กำหนดให้ ยกระดับ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT)

และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู (ผู้สอน)

จากการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์จำนวน 9 คน พบว่า ร้อยละ 86.56 ครูมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ A1 ระดับเริ่มต้น และร้อยละ 14.44 อยู่ในระดับ A2 ดังนั้นเพื่อให้มีการฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และเพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูทุกท่านได้จริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการพัฒนาครูที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาครู ให้ครูมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อยกระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ เป็นอย่างไร
2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ เป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ซึ่งได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาครูส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยมีการกำหนดเนื้อหาด้วรูปแบบการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูทุกทักษะได้แก่ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยนำผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูมาช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่อไป

2. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหาร 1 คน ครู จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ จำนวน 100 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษของครู และทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล แสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ประโยชน์ของการวิจัย

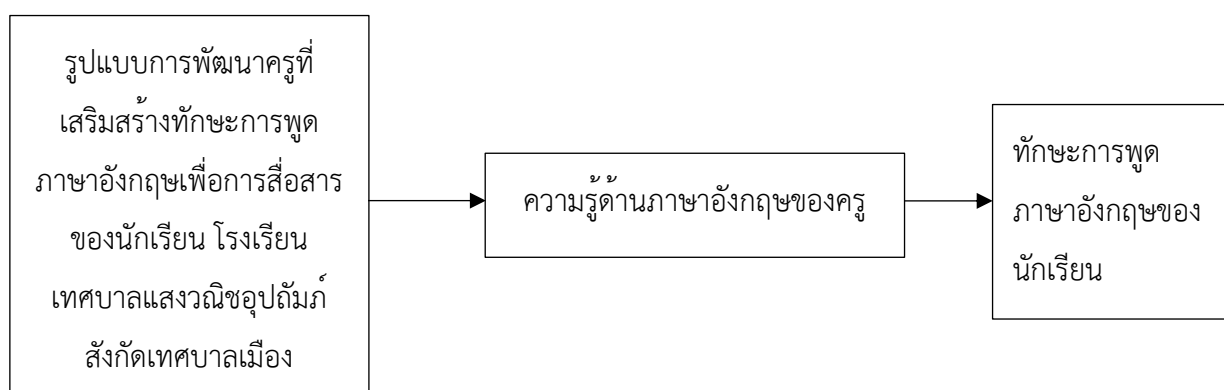
1. โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ มีรูปแบบการพัฒนาครูที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้ครูมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ครูและนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้นิยามศัพท์เฉพาะที่มีความเกี่ยวข้องกับ รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม มีดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน หมายถึง กระบวนการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนำไปใช้พัฒนาครูเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ซึ่งรูปแบบการพัฒนาครู ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา โดยสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครู วิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องการให้พัฒนา ออกแบบกิจกรรมพัฒนาครูตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของครูผู้รับการพัฒนา

2. วางแผนพัฒนา (Plan) ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีการพัฒนา 3On ได้แก่ On app, On line และ On face แต่ละวิธีมีรายละเอียด ดังนี้

1. On app หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Application บน Smart phone ได้แก่ Application Echo

2. On line หมายถึง การพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดีย สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

3. On face หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบเห็นหน้า เจอตัว มีการรวมกลุ่มเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้

3. ดำเนินการพัฒนาตามรูปแบบที่กำหนด (Implementation) ดำเนินการพัฒนาตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

4. ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) ประเมินผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู โดยนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษมาปรับเป็นเครื่องมือเพื่อทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู สังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยเพื่อนร่วมงานโดยใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตรงตามกรอบแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับสะท้อนผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูที่สร้างเสริมทักษะการ

พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หมายถึง การบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ ครูที่สอนแต่ละวิชา จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน เช่น คำศัพท์ คำสั่งง่ายๆ และประโยคต่าง ๆ ในการสอนและนำกิจกรรมในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาควบคู่กับเนื้อหาวิชา ในส่วนของเนื้อหาวิชามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความรู้คิดของผู้เรียนตามเนื้อหาสาระในรายวิชานั้น ๆ ส่วนการเรียนรู้ภาษานั้นก็เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามเป้าหมายทางภาษาที่กำหนดไว้

3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู หมายถึง ความสามารถทางภาษาของครูที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR อยู่ในระดับ A2 ระดับต้น หมายถึง สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเอง ครอบคลุมการทำงานในอดีตและปัจจุบันในประเด็นสั้นๆ รวมทั้งแสดงความต้องการอย่างง่ายๆ และสามารถพูดและเขียนในหัวข้อที่สั้นและง่ายได้

4. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสามารถสื่อสารโดยใช้คำศัพท์จากเนื้อหาในบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ

- 1.1 ความหมายของรูปแบบ
- 1.2 องค์ประกอบของรูปแบบ
- 1.3 ประเภทของรูปแบบ
- 1.4 การสร้างและพัฒนารูปแบบ

2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาครู

- 2.1 หลักการพัฒนาครู
- 2.2 ความหมายการพัฒนาครู
- 2.3 ความสำคัญของการพัฒนาครู
- 2.4 แนวทางการพัฒนาครู
- 2.5 กระบวนการพัฒนาครู
- 2.6 ตารางสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาครู

3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 4.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5. บริบทของโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ

1.1 ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบความรู้ ความเข้าใจ ในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ปกติการศึกษาวิจัยเรื่องใด ๆ ก็ตาม ผู้ศึกษาจะต้องตั้งคำถามที่ต้องการคำตอบ ซึ่งในกระบวนการวิจัยจะมีการตั้งสมมติฐานหรือชุดของสมมติฐานขึ้นมา ซึ่งก็คือคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า สมมติฐานเหล่านี้มักจะได้มาจากข้อความรู้ หรือข้อค้นพบที่ผ่านมา หรืออาจจะเกิดจากประสบการณ์หรือการหยั่งรู้ (intuition) ของผู้ศึกษาวิจัยหรืออาจเกิดจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ สมมติฐานเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ของเรื่องหรือ สถานการณ์ปัญหานั้น ๆ โดยมีผู้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ ดังนี้

บาร์โต และ ฮาร์ทแมน อ้างถึงใน ภัทพล โพธิภัทรและวีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2558 : 301) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า เป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นเพื่อบรรยายถึงลักษณะที่สำคัญของปรากฏการณ์ ทำให้เข้าใจได้ ยง่ายขึ้นซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบนั้นไม่ได้กำหนดไว้ตายตัวขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่างและ วัตถุประสงค์ของผู้สร้างว่าต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้นอย่างไร

คีฟ อ้างถึงใน ประเมศร์ แก้วดุก (2564: 13-14) ได้ให้ความหมายของคำว่ารูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิง สอดคล้องกับ วชิรา อยู่สุข (2559 : 8) ที่ได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่าเป็น โครงสร้างที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษามาของผู้สร้างเพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ วิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ใด

ขวลิต เกิดทิพย์ และ วีระศักดิ์ พัทบุรี (2559: 15) รูปแบบเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักทฤษฎีมองเห็นเหตุการณ์และแสดงความสัมพันธ์เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยผ่านกระบวนการทดสอบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเชื่อถือได้ตลอด จนถึงการควบคุมอ้างอิง หรือแปลความหมาย ซึ่งเป็นเพียงการแสดงองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเท่านั้น ไม่ใช่ปรากฏการณ์ หรือสถานการณ์จริง สรุปได้ว่า รูปแบบแผนภูมิ หรือแผนผัง ช่วยให้เห็นทฤษฎีได้ง่ายขึ้น แต่ไม่ใช่ตัวทฤษฎีโดยตรง

ณรงค์ อภัยใจ (2560 : 75) ได้ให้ความหมายไว้ว่ารูปแบบ หรือ Model เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่าง โดยทั่วไปแล้วรูปแบบจะหมายถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิดหรือองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของ

องค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่ศึกษาเพื่ออธิบายพฤติกรรม และลักษณะบางประการของสิ่งที่เป็นอย่างหนึ่ง

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และ ปณิธาน กระสังข์ (2560 : 130) รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองหรือตัวแบบอย่างง่ายหรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านการศึกษาและพัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เป็นสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากหลักปรัชญา ทฤษฎีหลักการ แนวคิดและความเชื่อที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการแสดงโครงสร้างทางความคิดหรือ องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญเป็นขั้นเป็นตอนสำหรับถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อ หรือเครื่องมือเข้าช่วยเพื่อทำให้เกิดความรู้เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง สามารถตรวจสอบ และเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจได้

สายเพ็ญ บุญทองแก้ว (2563 : 113) ได้สรุปความหมายของรูปแบบไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง แผนภาพหรือภาพร่างหรือโมเดลหรือสิ่งที่แสดงโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เป็นกรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบเพื่ออธิบายพฤติกรรมของลักษณะบางประการของสิ่งที่เป็นจริง เป็นต้นแบบทางด้านความคิดที่พัฒนามาอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานใดงานหนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

มาฆะรัตน์ อัมพรเกียรติพล (2563: 89) กล่าวว่า รูปแบบ (Model) หมายถึง ชุดของความสัมพันธ์ที่สามารถเป็นได้ทั้งเชิงคุณภาพ หรือเชิงปริมาณก็ได้ซึ่งอาจมีคำอธิบาย แผนผัง หรือแผนภาพ ที่แสดงให้เห็นถึงความหมาย ที่มีความเกี่ยวพันกันตามลักษณะที่เกี่ยวข้องกันอย่างแท้จริง ซึ่งมีการจัดทำขึ้น เพื่อต้องการที่จะสื่อให้ผู้ต้องการศึกษาในเรื่องนั้น ๆ ได้เห็นภาพและง่ายต่อการทำความเข้าใจ ซึ่งจะสามารถเห็นความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นเหตุและผลกัน

โดยสรุป รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สร้างหรือพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 องค์ประกอบของรูปแบบ

รูปแบบมีองค์ประกอบที่หลากหลาย มีความเหมือน และแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับ การวิจัย หรือ การศึกษาในปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบไว้ ดังนี้

วิภาดา ศรีจอมขวัญ (2556, 71-72) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย

1. ส่วนนำ ได้แก่ บริบท สภาพแวดล้อม หลักการ แนวคิด ผลลัพธ์ วัตถุประสงค์ รวมทั้งการรวบรวมปัญหาซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่จะนำไปสู่ การทำนายและการทดสอบได้

2. การจัดร่างโครงสร้างต้องมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ สามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ในเรื่องนั้น ๆ ได้ โดยรูปแบบต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด ความสัมพันธ์

3. การนำไปทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผล โดยการนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงาน

4. การติดตามและประเมินผล และตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้

5. มีเงื่อนไข เป็นการมองเห็นภาพความสำเร็จ

ศุภักษร ฟองอาจวาง และ กอบสุข คงมนัส (2559, 946-948) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบสามารถแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ คือ แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียน การสอน หรือรูปแบบอื่น ๆ

2. วัตถุประสงค์ เป็นวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

3. เนื้อหา คือ เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การ สอน วิทยาศาสตร์ก็นำเนื้อหาในสาระวิทยาศาสตร์มาใช้

4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นการอธิบายวิธีการจัดการเรียน การ สอน ว่ามีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างไร

5. การวัดและประเมินผลคือ การทดสอบก่อนและหลังเรียน การฝึกปฏิบัติ รายบุคคล รายกลุ่ม

พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และ ปณิธาน กระสังข์ (2560: 131) กล่าวว่า รูปแบบ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เป็นการกำหนดว่าจะสร้างและพัฒนารูปแบบเพื่อ วัตถุประสงค์ในงานสาธารณสุขด้านใด โดยทั่วไปมักจะพัฒนารูปแบบขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่าง หนึ่ง หรือเพื่อให้การดำเนินงานเกิดผลงานที่ดีขึ้นตามภารกิจขององค์กร

2. ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ ผู้สร้างและพัฒนารูปแบบต้องกำหนด รูปแบบสร้างขึ้นจากฐานคิดของทฤษฎีและหลักการใดบ้าง

3. ระบบงานและกลไกของรูปแบบ สำหรับใช้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตาม หลักการและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ เช่น การจัดโครงสร้างองค์การ การตั้งคณะกรรมการ และคณะทำงานที่จำเป็น พร้อมกับการกำหนดบทบาทหน้าที่ ความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกัน ของกลไกเหล่านั้นเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบที่กำหนดไว้

4. วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ เป็นการกำหนดภารกิจ กระบวนการ วิธีการ กิจกรรมและอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

5. แนวทางการประเมินผลการดำเนินงานของรูปแบบ เป็นการกำหนดแนวทางและเครื่องมือในการประเมินผลรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบว่าเป็นไปตามระบบงานที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่ารูปแบบทำหน้าที่ตามที่สร้างไว้มากน้อยเพียงใด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ตลอดจนกำหนดแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบให้สมบูรณ์และตอบสนองการดำเนินงานมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

6. คำอธิบายประกอบรูปแบบ เป็นการอธิบายคำศัพท์เฉพาะที่นำมาใช้ในการสร้างและพัฒนาแบบเพื่อสื่อความให้มีความเข้าใจตรงกันในการนำรูปแบบไปใช้

7. การระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เนื่องจากแบบมีข้อจำกัดของรูปแบบเอง ดังนั้น การสร้างและพัฒนาแบบควรได้ระบุเงื่อนไขที่จะทำให้การนำรูปแบบไปใช้ประสบผลสำเร็จ และข้อควรระวังเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

จิราพร รอดพ่วง (2560: 288) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอน 4) ปัจจัยสนับสนุนขั้นตอนการทำงาน 5) การวัดและประเมินผล

สำหรับขั้นตอนของรูปแบบ (3P2R) มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ (Prepare: P) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Plan: P) ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติ (Perform: P) ขั้นตอนที่ 4 การสังเกตผล (Review: R) และขั้นตอนที่ 5 การสะท้อนผล (Reflect: R)

เวสิษฐ์ สมจิตศรีปัญญา, จำเนียร พลหาญ และ อรุสา พรหมทา (2564: 8) กล่าวว่า รูปแบบ ประกอบด้วย 1) หลักการและแนวคิด 2) วัตถุประสงค์ 3) องค์ประกอบและตัวชี้วัด 4) วิธีการพัฒนา 5) การวัดและการประเมินผล และ 6) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

โดยสรุป รูปแบบประกอบด้วย ส่วนนำ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี วัตถุประสงค์ โครงร่างเนื้อหา การนำไปทดลองใช้ วิธีการดำเนินการ และการติดตามผล การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการดำเนินการ และ 5) การวัดและประเมินผล

1.3 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภท ซึ่งได้มีผู้จำแนกประเภทของรูปแบบไว้ ดังนี้

ทิศนา ขัมมณี, 2556: 76 กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้กันอยู่ โดยทั่วไปมี 5 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบหรือรูปแบบคล้าย (Analogue model) มีลักษณะเป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางการใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์ ส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว

4. รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผังแผนภาพ ไดอะแกรม และกราฟ เป็นต้น

5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Casual model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของสภาพการณ์หรือปัญหา รูปแบบด้านศึกษาศาสตร์มักเป็นแบบนี้เป็นส่วนใหญ่

สมิธ และคณะ (Smith and others.1980:461) อ้างถึงใน ถวิล ศรีใจงาม (2556: 106) จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกออกเป็น

1.1 รูปแบบคล้ายจริง (Iconic Model) มีลักษณะคล้ายของจริง เช่น เครื่องบินจำลอง หุ่นไล่กา หุ่นตามร้านตัดเสื้อผ้า

1.2 รูปแบบเสมือนจริง (Analog Model) มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลองทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนจะทำการทดลอง เครื่องบินจำลองที่บินได้ หรือเครื่องฝึก หัดบิน เป็นต้น รูปแบบชนิดนี้มีความใกล้เคียงความจริงมากกว่าแบบแรก

2. รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) จำแนกออกเป็น

2.1 รูปแบบข้อความ (Verbal model) หรือรูปแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Model) เป็นการใช้ข้อความปกติธรรมดาในการอธิบายโดยย่อ เช่น คำพรรณนาลักษณะงาน คำอธิบายรายวิชา เป็นต้น Bertalanffy ผู้สร้างทฤษฎีระบบ กล่าวว่า การมีรูปแบบข้อความนั้นแม้บางครั้งจะเข้าใจยาก แต่ก็ยังดีกว่าไม่มีรูปแบบเสียเลย เพราะอย่างน้อยก็เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบประเภทอื่นต่อไป

2.2 รูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) หรือรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Model) เช่น สมการ และโปรแกรมเชิงเส้น เป็นต้น

คีฟส์ อ้างถึงใน ชีรวัดน์ นิจนตร (2560: 76-77) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพ ส่วนใหญ่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์ เช่น รูปแบบโครงสร้างอะตอมสร้างขึ้นโดยใช้หลักการเปรียบเทียบ โครงสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่คล้ายกันทางกายภาพ สอดคล้องกับข้อมูลและความรู้ที่มีอยู่ในลักษณะนั้นด้วยรูปแบบที่สร้างขึ้นต้องมียุคประกอบชัดเจน สามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้และสามารถนำไปใช้ในการหาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง เช่น รูปแบบจำนวนนักเรียนในโรงเรียน สร้างขึ้นโดยเปรียบเทียบกับลักษณะถ้ำน้ำที่ประกอบด้วยท่อน้ำเข้าและท่อ

น้ำออก ปริมาณที่ไหลเข้าถึงเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เข้าโรงเรียน อัตราการเกิด อัตราการย้ายเข้า อัตราการรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนปริมาณน้ำที่ไหลออกเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนที่ออกจากโรงเรียน เนื่องจากพันธุศาสตร์การศึกษา การย้ายออกการจบการศึกษา สำหรับปริมาณน้ำที่เหลือในถังเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เหลืออยู่ในโรงเรียน เป็นต้น จุดมุ่งหมายของรูปแบบนี้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนในโรงเรียน

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และใช้ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่จุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้คือขาดความชัดเจนแน่นอน ทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำรูปแบบนี้มาใช้ในการศึกษามาก เช่น รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะนำไปใช้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา รูปแบบลักษณะนี้ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงข้อความ

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่เริ่มจากการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในการศึกษาเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ รูปแบบเชิงสาเหตุนี้ทำให้สามารถศึกษารูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อนได้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบนี้คือต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรง แต่ละสมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลระหว่างตัวแปร จากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเพื่อทดสอบรูปแบบ รูปแบบเชิงสาเหตุนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. รูปแบบระบบเส้นเดียว (Recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรด้วยเส้นโยงที่มีทิศทางของการเป็นสาเหตุในทิศทางเดียวโดยไม่มีความสัมพันธ์ย้อนกลับ

2. รูปแบบระบบเส้นคู่ (Non-recursive Model) เป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในตัวแปรหนึ่งอาจเป็นทั้งตัวแปรเชิงสาเหตุและเชิงผลพร้อมกัน จึงมีทิศทางความสัมพันธ์ย้อนกลับได้

โดยสรุป รูปแบบมีหลายประเภท เช่น รูปแบบเชิงเปรียบเทียบหรือรูปแบบคล้าย รูปแบบเชิงภาษา รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ รูปแบบเชิงแผนผัง รูปแบบเชิงสาเหตุ รูปแบบเชิงกายภาพ จำแนกเป็น รูปแบบคล้ายจริงและรูปแบบเสมือนจริง รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ จำแนกเป็นรูปแบบข้อความ และรูปแบบทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น

1.4 การสร้างและพัฒนารูปแบบ

สมาน อัครภูมิ (2558 : 49) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบหมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัย ต้องดำเนินการ ทั้งสามส่วน คือ การศึกษารูปแบบ การออกแบบรูปแบบใหม่ การนำรูปแบบใหม่ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ส่วนจะมีการใช้กรอบขึ้นอยู่กับโครงการวิจัย และการทำรายงานผลการทดลองใช้

การสร้างและพัฒนารูปแบบ มีขั้นตอนสำคัญ (พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และ ปณิธาน กระสังข์, 2560: 132-133) ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือจากการสังเกต สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเลือกรูปแบบไปใช้ให้ตรงจุดมุ่งหมาย เพื่อให้การดำเนินงานด้านการสาธารณสุขบรรลุผลสูงสุด

3. กำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดของวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้ดำเนินงานกับกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย เพื่อให้การใช้รูปแบบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

4. การประเมินรูปแบบเป็นการประเมินเพื่อทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปจะใช้วิธีการต่อไปนี้

- 4.1. ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

- 4.2. ประเมินความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการ โดยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบเมื่อพบข้อบกพร่องแล้วต้องนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการปรับปรุงรูปแบบ มี 2 ระยะ คือ

- 5.1. ระยะก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบในระยะนี้ ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

- 5.2. ระยะหลังการนำรูปแบบไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบในระยะนี้ อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและอาจมีการนำรูปแบบไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ชีรวัดน์ นิเจนตร (2560: 86) ขั้นตอนการสร้างหรือพัฒนารูปแบบมีกระบวนการต่างๆ ไป ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหาและ/หรือองค์ประกอบของรูปแบบ ด้วยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาจมีการสอบถาม สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญหรือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับรูปแบบนั้น ๆ หรือศึกษาดูงานในหน่วยงานที่มีผลงานเด่นในด้านนั้น ๆ

2. นำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาयर่างหรือสร้างรูปแบบด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา หรือผลการวิเคราะห์ทางสถิติจากการสำรวจความคิดเห็น จัดองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปแบบ มีการตรวจสอบร่างรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

มิลสัน และกิตติมิล อ่างถึงใน วรรณภา โคตรพันธ์ (2563: 24-25) การพัฒนารูปแบบ และการสร้างรูปแบบ สามารถเสนอได้ 5 ขั้นตอน

1. ขั้นรวบรวมปัญหา (Problem Formulation) เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
2. ขั้นพัฒนารูปแบบ (Model Construction) ดำเนินการภายหลังจากที่ได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ แล้ว ในการพัฒนารูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสร้างและลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิต นอกจากนี้ แล้วยังต้องรู้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและควร คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย เพราะถ้ารูปแบบมีค่าใช้จ่ายสูงและไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ ข้อมูลที่รวบรวมมาอาจมีโอกาสบกพร่องได้ในระหว่างการดำเนินการในขั้นต่าง ๆ ดังนั้นจึงควรมีการประเมินค่าความแปรปรวนและควรนำตัวแปรใดบ้างมาไว้ในรูปแบบที่จะ สร้าง เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ต้องพิจารณาว่าครอบคลุมตัวแปรหรือไม่ มีความบกพร่องในตัวแปร ไตบ้าง

3. การทดสอบรูปแบบ (Testing the Model) เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้วควรทดสอบ โดยพิจารณาถึงองค์ประกอบดังนี้

3.1 มีความตรงตามสถานการณ์จริง (Valid) รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้นไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้และควรพิจารณาถึงระดับความสำเร็จของการแก้ปัญหา

3.2 มีการนำไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร คือการทดลองย้อนหลัง (Retrospective Evaluation) โดยใช้กับข้อมูลในอดีตและการทดลองใช้ปฏิบัติในปัจจุบัน

4. การนำไปทดลองใช้ (Implementation) เมื่อผ่านการทดสอบแล้วควรสามารถที่นำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จเพราะไม่มีรูปแบบใดที่จะเรียกว่าสำเร็จอย่างสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับการยอมรับและมีการนำไปใช้

5. การพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย (Model Updating) ถึงแม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบผลสำเร็จแต่อย่างไรก็ตามควรมีการพัฒนาปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กร รวมทั้งสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มากระทบทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร

วรรณภา โคตรพันธ์ (2563: 116-118) ได้ให้รายละเอียดในการสร้างและหาคุณภาพรูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างรูปแบบและพัฒนารูปแบบ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบประกอบกับข้อมูลในการศึกษาจาก ขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ หลักการของรูปแบบโครงสร้างเนื้อหากระบวนการดำเนินการ การวัดและประเมินผล

1.2 พัฒนารูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ฉบับร่าง โดยสังเคราะห์ข้อมูล วิธีการพัฒนารูปแบบ รวบรวมข้อมูลและกำหนดโครงสร้างของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ โครงสร้างเนื้อหากระบวนการดำเนินการ การวัดและประเมินผล โดยพิจารณาและสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1

1.3 นำรูปแบบการพัฒนาคู่มือ ฉบับร่าง ที่พัฒนาขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.4 ปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบการพัฒนาคู่มือ ฉบับร่าง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ นักวิชาการด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีบทความวิชาการ งานวิจัย หรือตำรา เกี่ยวกับการพัฒนาคู่มือโดยใช้ แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้อง ด้วยแบบประเมินความสอดคล้อง และประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคู่มือ ด้วยแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

1.5 ปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบการพัฒนาคู่มือ ฉบับร่าง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. คู่มือการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษา บนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีรายละเอียดในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคู่มือ เพื่อกำหนดองค์ประกอบ เนื้อหา และประเด็นที่ต้องการศึกษา

2.2 สร้างคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษา บนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยคู่มือ ดังกล่าว ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดของรูปแบบการพัฒนาครูฯ ประกอบด้วย ดังนี้ ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ หลักการของ รูปแบบ โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการดำเนินการ การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติในการดำเนินการของรูปแบบการพัฒนาครูฯ

2.3 นำคู่มือที่สร้างขึ้นนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจนและความเหมาะสม ความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ และนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน วิทยาศาสตร์ หรือ วิทยาศาสตร์ศึกษา หลักสูตรและการสอน จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.80- 1.00

2.5 ปรับปรุงและแก้ไขคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ

3. ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการ เรียนรู้ วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รายละเอียดใน การสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินคุณภาพรูปแบบ

3.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยให้ครอบคลุมในด้าน องค์ประกอบของรูปแบบ การนำรูปแบบไปใช้และผลที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบ ซึ่งแบ่งเป็น 4 มาตรฐาน ดังนี้คือ

1. มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards)
2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)
3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)
4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)

3.3 นำแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบฯ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหาวัตถุประสงค์แล้ว นำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.4 แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบฯ ที่ดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity)

และนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

3.5 ปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาครู

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 65 ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครูในทุก ๆ ด้าน ทั้งเป็นผู้ผลิตและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะหากบุคลากรของประเทศใดมีคุณภาพ ประเทศนั้นก็จะเจริญ ฉะนั้นการพัฒนาครูจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องและหลากหลายรูปแบบ การพัฒนาครูจึงนับว่าเป็นภารกิจหลักของแต่ละหน่วยงานและถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผลผลิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม การศึกษาการพัฒนาครูตามงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการพัฒนาครูจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย หลักการ แนวคิดการพัฒนาครู ความหมายการพัฒนาครู ความสำคัญของการพัฒนาครู และแนวทางการพัฒนาครู มีรายละเอียดดังนี้

2.1 หลักการพัฒนาครู

หลักการพัฒนาโดยทั่วไปจะมุ่งเน้นที่พัฒนาบุคคล ความครอบคลุม ความต่อเนื่อง การจัดความดีและความมั่นคงถาวร จากหลักการดังกล่าวนี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาครูหรือพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ได้ดังนี้ (ทัศนีย์ บุญแรง, 2562:7)

1) การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นการพัฒนาด้านของครู หมายความว่าในการพัฒนาครูนั้นต้องเน้นไปที่การพัฒนาด้านของครูแต่ละคนเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อให้ครูแต่ละคนได้พัฒนาศักยภาพของตนให้เจริญเต็มที่ เมื่อครูมีความเจริญงอกงาม มีความสมบูรณ์อย่างเพียงพอแล้ว ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะร่วมด้วยช่วยกันพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า สามารถดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

2) การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นความครอบคลุมทุกด้าน หมายความว่า จะต้องพัฒนาครูให้เกิดความรู้ ความชำนาญทุก ๆ ด้าน เช่นมีความรู้ความเข้าใจเทคนิคการสอนใหม่ๆ สามารถใช้เครื่องมือเครื่องใช้ ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ความเข้าใจกฎระเบียบของทางราชการที่ประกาศใช้ใหม่ มีความรอบรู้ตามสภาวการณ์บ้านเมืองรวมทั้งความรู้เท่าทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบัน เป็นต้น

3) การพัฒนาครูต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง หมายความว่า ไม่ว่าบุคคลที่เป็นครูนั้น จะมีคุณวุฒีน้อยเพียงใด สอนในระดับใด จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้ เพราะความเจริญก้าวหน้าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งของมนุษย์บุคคลอื่นจะให้ความเคารพยกย่องใน ความรู้ความชำนาญของบุคคลที่มีความเจริญก้าวหน้า ความสามารถของบุคคลจะสัมพันธ์กับความ เข้าใจในงานที่กำลังปฏิบัติ และที่สำคัญยิ่ง คือ บุคคลที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญต่อไป

4) การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นจัดความดีหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ ประกอบวิชาชีพโดยทั่วไป เช่น ความบกพร่องทางด้านคุณธรรม ศีลธรรม ความเฉื่อยชาในการทำงาน ความไม่กระตือรือร้นต่อความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพและการขาดเทคนิควิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

5) การพัฒนาครูต้องมุ่งส่งเสริมความมั่นคงถาวรและความเจริญก้าวหน้าให้แก่ครู หมายความว่า การจัดกิจกรรมใด ๆ เพื่อการพัฒนาครูนั้น นอกจากจะได้กระทำให้ครอบคลุมตาม หลักการดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องกระทำเพื่อให้ครูเกิดความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพ มีความมั่นคง ต่อวิชาชีพ และเกิดความรู้สึภาคภูมิใจต่องานวิชาชีพของตนอยู่เสมอ

หลักการ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (วีระชัย จิระชาติ ออนไลน์, 2556)

1. การพัฒนาต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ตัวผู้เรียน
2. การพัฒนาต้องเกิดจากความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. การพัฒนาต้องมุ่งเน้นลักษณะ Site Based Development หรือ School Based Development (SBD)
4. การพัฒนาต้องมีหลากหลายรูปแบบให้เลือกตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล
5. การพัฒนาต้องสอดคล้องกับภารกิจและหน้าที่ที่ปฏิบัติของครูและบุคลากรทางการศึกษา
6. การพัฒนาต้องดำเนินการในรูปของเครือข่ายกระจายทั่วประเทศ
7. การพัฒนาต้องสอดคล้องกับนโยบายและข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8. การพัฒนาต้องกระทำอย่างทั่วถึงและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในและนอก กระทรวง- ศึกษาธิการ ภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ

2.2 ความหมายการพัฒนาครู

ครูถือว่าเป็นบุคลากรที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญในองค์การทางการศึกษา การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์การให้สามารถประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย จุดประสงค์ และ นโยบายภายในหน่วยงานต้องอาศัยศักยภาพของครูเป็นสำคัญ ดังนั้นครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพที่ตนรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดีในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถ ปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง ของสังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ดังที่กล่าวมาการ พัฒนาครูจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งมีผู้ให้ ความหมายการพัฒนาครูไว้ดังนี้

ธงชัย คำปวง (2561:26) กล่าวว่า การพัฒนาครูหมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงาน เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมครูให้เป็นที่ต้องการขององค์กรทั้งใน ด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ มีทัศนคติอุปนิสัย วิธีการทำงานให้มากขึ้นตลอดจน เปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางที่ดีจนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะส่งผลให้องค์การหรือ หน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ สูงขึ้นในเรื่องของการปฏิบัติงาน

วศินี รุ่งเรือง (2562: 20) กล่าวว่า การพัฒนาครูเป็นการเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ ความสามารถ เจตคติที่เอื้อต่อประสิทธิภาพในการทำงาน และประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น โดยครูทุกคน ต้องพัฒนาตนเองและ ผู้บังคับบัญชาต้องส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาโดยยึดภาระงานครูเป็นหลัก ควบคู่ไปกับการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงการมีบุคลิกภาพและคุณธรรมของความเป็นครูด้วย

กฤติพงศ์ โภคาพานิช (2563: 16) กล่าวว่า การพัฒนาครูเป็นกระบวนการที่จะ เสริมสร้างและปรับเปลี่ยนพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการเรียนการสอนและทัศนคติ ให้เอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนตลอดจนเจตคติที่ดีของครู ให้รอบรู้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงและเอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

โดยสรุป การพัฒนาครูหมายถึง กระบวนการเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ความสามารถใน การจัดการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ช่วยให้การจัดการเรียนการสอน และการทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 ความสำคัญของการพัฒนาครู

ครูถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เพราะครู ต้องรับหน้าที่ในการพัฒนาบุคคลในสังคมให้มีความเจริญงอกงามอย่างเต็มที่จนบุคคลเหล่านั้น สามารถที่จะใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป ดังนั้น ในภาวะที่มีความ เปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วการพัฒนาครูถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ หน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งได้มีผู้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครูไว้ ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2556 : 53) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพ ของครูมี ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะครูที่มีคุณภาพจะส่งผลให้ผู้เรียน มีคุณภาพครูจึงมี บทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมี ความสุข คุณภาพของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะมีข้อค้นพบจากงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่า นักเรียนที่มีโอกาส ได้เรียนกับครูที่สอนเก่งจะมี

พัฒนาการที่ก้าวหน้ามากกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่สอนไม่เก่ง ถึง 3 เท่า การพัฒนาคุณภาพครูจึงเป็นนโยบายสำคัญด้านการศึกษาของรัฐบาลทุกยุคสมัยที่ผ่านมา

พิไลวรรณ อินทรรักษา (2560 :58) กล่าวถึง การพัฒนาครูเพื่อช่วยให้ครูมีทัศนคติในทางบวก ช่วยปรับปรุงความรู้ และทักษะของครูช่วยให้ครูรู้ถึงนโยบายโรงเรียน ช่วยให้กิจการของโรงเรียนดีขึ้น และยังเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาโรงเรียน ช่วยให้ข้อมูลต่อความต้องการในอนาคตของโรงเรียน ช่วยให้ครูตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความตระหนักในความสำเร็จ ความเจริญ และความรับผิดชอบตลอดจนความก้าวหน้า ช่วยให้เกิดความมั่นใจตนเอง ช่วยลดความเครียดความไม่พอใจ ความขัดแย้ง ช่วยปรับปรุงความรู้ ทัศนคติ การติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่ม ครูเกิดความเท่าเทียมกันในโอกาสและการทำงาน สร้างเป็นปึกแผ่นขึ้นในกลุ่ม ช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้และความร่วมมือประสานงานการพัฒนาความสามารถทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่น่าทำงานและน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ธงชัย คำปวง (2561:28) สรุปไว้ว่า การพัฒนาวิชาชีพครูมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ส่งผลให้ครูต้องได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ตัวครู และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

วศินี รุ่งเรือง (2562: 20) สรุปว่า การพัฒนาครูอย่างต่อเนื่องและจริงจังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะศักยภาพครูจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งการพัฒนาครูจะช่วยให้ครูมีสมรรถภาพในการสอนทำให้ครูเรียนรู้งานในหน้าที่เร็วขึ้น ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้บังคับบัญชา และกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าและเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งด้านความรู้และเทคโนโลยีต่างๆ การพัฒนาครูจะต้องใช้การนิเทศทั้งแบบกลุ่มและเป็นรายบุคคลโดยการสอนและการศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และจะต้องได้รับการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงการพัฒนาครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กฤติพงศ์ โภคาพานิช (2563: 16) กล่าวว่า การพัฒนาครูจึงนับว่ามีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อบุคลากรในหน่วยงานและหน่วยงานต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาที่คนทำงานอยู่กับหน่วยงาน เพราะนอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อตัวบุคคลในด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะการทำงานที่ทันสมัยทันต่อความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและวิทยาการ ช่วยลดระยะเวลาการเรียนรู้และเวลาทำงานให้สั้นลง และลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานให้น้อยลงแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อหน่วยงานในด้านการประหยัดทรัพยากร การเพิ่มพูนคุณภาพประสิทธิภาพทั้งในด้านกำลังคนและผลผลิต การดำรงรักษาซึ่งกำลังคนไว้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานได้ระยะยาว อันจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพของหน่วยงาน

โดยสรุป การพัฒนาครูถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เนื่องจากครูต้องรับหน้าที่ในการพัฒนาบุคคลในสังคมให้มีความเจริญงอกงามอย่างเต็มที่จนบุคคลเหล่านั้นสามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนเพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป ดังนั้น ในภาวะที่มีความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วการพัฒนาครูถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับหน่วยงานทางการศึกษา

2.4 แนวทางการพัฒนาครู

การกำหนดแนวทางการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะสูง สามารถปรับเปลี่ยนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาที่ชัดเจน เชื่อมโยงกับการเลื่อนวิทยฐานะและการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของครู โดยมีจุดมุ่งหมายเป้าหมายร่วมกันที่คุณภาพ และเพื่อให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยมีผู้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาครูไว้ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) มีการนำเสนอแนวทางการพัฒนาครูไว้ ดังนี้ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น และระดับความพึงพอใจของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพัฒนาาระบบและกลไกการติดตาม การวัด และประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ และมีแผนงานและโครงการที่สำคัญ เช่น โครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

นาริรัตน์ รักวิจิตรกุล (2560: 30-31) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการวางแผนพัฒนาวิชาชีพครูไว้ดังนี้

1. การวางแผนพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูนั้นจะต้องมีการกำหนดโครงสร้างของเวลาในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่ใช่คิดเพียง ว่าการเพิ่มเวลาสำหรับการเรียนรู้หรือการอบรมครูที่จะมีผลทำให้ครูสามารถปรับปรุงการสอนได้

2. โครงการพัฒนาวิชาชีพจะประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องเป็นผู้เสียสละ ต้องเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับอุปสรรคต่าง ๆ ต้องออกแบบกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพตามความต้องการของครูผู้รับการพัฒนา และมีความพยายามในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อสนับสนุนความต้องการในการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงของโรงเรียน การเป็นหุ้นส่วนกับ

มหาวิทยาลัยและองค์กรวิชาชีพที่สามารถช่วยสนับสนุนโครงสร้างภายในสำหรับการพัฒนาวิชาชีพได้ (Borko, 2004)

3. พึงระลึกเสมอว่า การเรียนรู้เป็นการเดินทาง ไม่ใช่จุดหมายปลายทาง Webster-Wright (2009) ได้เสนอแนะให้มีการจัดโครงการพัฒนาวิชาชีพที่เป็นการสนับสนุนการเรียนรู้วิชาชีพตามสภาพจริงโดยบูรณาการกับบริบทการทำงาน การเรียนรู้วิชาชีพตามสภาพจริงนี้จะนำไปสู่วงจรของการปฏิบัติงานซ้ำที่รวมถึงการออกแบบนวัตกรรมการสอน การทดสอบนวัตกรรม การแก้ปัญหา อุปสรรค และการปรับเพื่อการออกแบบใหม่ซึ่งเป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์การเรียนรู้วิชาชีพตามสภาพจริงโดย บูรณาการกับบริบทการทำงาน จำเป็นต้องได้รับการสะท้อนคิด(Reflection) และข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จากผลการวิจัยวิธีการประเมินครูในโครงการประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู พบว่าวิธีการประเมินการสอน 3 วิธีที่สามารถช่วยให้ครูได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ ได้แก่ 1) การสังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยเพื่อนร่วมงานโดยใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตรงตามกรอบแนวคิดของการสอน 2) การประเมินนักเรียน 3) การประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนบนพื้นฐานของคะแนนจากข้อสอบมาตรฐานติดต่อกันหลายปี

5. การสร้างความไว้วางใจระหว่างผู้บริหารและครู ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพมักจะเน้นการพัฒนาความสามารถของครูมากกว่าการพัฒนาที่ข้อจำกัดของครู แม้ว่าครูได้มีการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนค่อนข้างมาก แต่กว่าจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในคะแนนทดสอบมาตรฐานของนักเรียน หรือนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่ใช้เวลาหลายปี) ดังนั้นการที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเอื้ออาทรที่เข้มแข็ง คือ แหล่งสนับสนุนหลักที่ดีสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู

สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้สรุปแนวทางการพัฒนาคุณภาพครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ศตวรรษที่ 21 และยกระดับคุณภาพครูไทยเพื่อให้มีความรู้ความสามารถ

1. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ รวมถึงใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยออกแบบการเรียนรู้

2. พัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงตามความแตกต่างของท้องถิ่นโดยสนับสนุนและกระจายให้สถานศึกษามีศักยภาพและมีระบบการพัฒนาครูของสถานศึกษาได้เอง

3. มีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะชีวิตและวิชาชีพของผู้เรียนโดยมีวิชาเรียนที่เหมาะสมสู่ศตวรรษที่ 21

4. ใช้การเรียนรู้แบบโครงงานและบูรณาการด้วยการสร้างแบบแผนทางความคิด จากแรงจูงใจภายในเพื่อผลิตผลงานที่สร้างสรรค์

5. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยมีชุมชนและสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครู ๓ สถานศึกษาด้วยการทำงานเป็นทีม ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลเครือข่ายจากกิจกรรมทางสังคม

6. การผลิตและพัฒนาครูต้องเข้าใจกระบวนการเรียนรู้เพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ยึดหลักการเรียนรู้โดยใช้ 3Rs (Reading, Writing and Arithmetic) และ 7Cs ตามความแตกต่างของบุคคล

7. ส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงธุรกิจตามการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อนำผลผลิตเข้าสู่การแข่งขันในตลาดโลก

8. การผลิตและพัฒนาครูให้เป็นผู้จัดกระบวนการการเรียนรู้ให้นักเรียนค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยเน้นทักษะมากกว่าเนื้อหาและเน้นการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing)

9. วัดและประเมินผลแบบมีส่วนร่วมด้วยการผสมผสานเข้ากับกระบวนการสอนโดยเน้นพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียน

ยนต์ ชุ่มจิต (2550 : 33-34) อ้างถึงใน กวินทร์เกียรติ นนธ์พละ (2560:37) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาครู ดังนี้

1. การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นการพัฒนาตนเองของครู ทั้งนี้เพื่อให้ครูแต่ละคนได้พัฒนาศักยภาพของตนเต็มที่

2. การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นความครอบคลุมทุกด้าน เช่น มีความรู้ความเข้าใจ เทคนิคการสอนใหม่ ๆ สามารถใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความเข้าใจกฎระเบียบของทางราชการที่ประกาศใช้ใหม่ มีความรอบรู้ตามสภาวการณ์บ้านเมือง รวมทั้งความรู้เท่าทันกับสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบัน

3. การพัฒนาครูต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีคุณวุฒิมากน้อยเพียงใด สอนระดับใดจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. การพัฒนาครูต้องมุ่งเน้นการจัดความความด้อยหรือข้อบกพร่องต่าง ๆ

5. การพัฒนาครูต้องมุ่งส่งเสริมความมั่นคงถาวร และความเจริญก้าวหน้า ให้แก่ครูจะต้อง ทำให้ครูเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพมีความมั่นคงต่อวิชาชีพ และเกิดความภาคภูมิใจ ต่องานวิชาชีพของตนอยู่เสมอ

ประภาพร ผาจันทร์ (2561: 87-88) ได้ให้แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครูไว้ดังนี้

1. หมั่นเข้าหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษ ครูทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ความชำนาญในการสอนและงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสิ่งที่ครูสามารถทำได้คือ การเข้าถึง

แหล่งข้อมูล-องค์ความรู้ ที่เป็นภาษาต่างประเทศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจากหนังสือ เอกสาร รวมถึงจากอินเทอร์เน็ต เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพ และมีนวัตกรรมด้านการศึกษาใหม่ ๆ

2. สอดแทรกสอนภาษาอังกฤษในวิชาที่รับผิดชอบ ครูควรนำเอาภาษาอังกฤษไปบูรณาการกับงานสอน ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้ครู เช่น สอดแทรกศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นคำเฉพาะ การใช้วลีหรือประโยคภาษาอังกฤษที่น่าให้ข้อคิด ให้เกิดความสนุกสนานและน่าสนใจ การเชื่อมโยงแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมที่เป็นภาษาอังกฤษที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้เรียน เป็นต้น

3. ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความมั่นใจ ความกล้าและความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการใช้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ครูควรฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแม้ว่าการใช้ไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ต่าง ๆ จะผิดบ้างถูกบ้างก็ตาม ซึ่งสามารถทำได้ง่าย เช่น อ่านป้าย ฉลากยาและป้ายโฆษณา ฟังข่าวภาษาอังกฤษ หรือพูดคุยกับคนรอบข้างเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ฯลฯ

4. จัดตารางและมีวินัยฝึกฝนต่อเนื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษต้องอาศัยเวลา และการฝึกฝนต่อเนื่อง ดังนั้น ครูควรสร้างวินัยให้กับตนเอง ด้วยการจัดสรรเวลาอย่างเจาะจงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น ช่วงเย็นหลังเลิกงาน ช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ฯลฯ โดยอาจเป็นรูปแบบของการเข้ารับการฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ และหรือพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น การศึกษาและเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษจากหนังสือ เทป ซีดี วีซีดี ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันมีวางจำหน่ายและมีให้ยืมตามแหล่งวิชาการหรือห้องสมุดต่าง ๆ หรือเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษทางอินเทอร์เน็ตที่เปิดสอนภาษาอังกฤษฟรี เป็นต้น

5. สร้างแรงจูงใจพัฒนาภาษาอังกฤษให้ตนเอง ครูอาจเริ่มพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจาก สิ่งที่ชอบ เช่น ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง อ่านหนังสือหรือนิตยสารภาษาอังกฤษเล่มโปรด ฯลฯ หรืออาจ สร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัลตนเอง เมื่อก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษระดับสูงขึ้น เป็นต้น

6. รวมตัวพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ นอกจากที่ครูจะใช้สิทธิในการเข้ารับฝึกอบรมพัฒนาภาษาอังกฤษที่รัฐบาลได้จัดขึ้นแล้ว ควรรวมตัวกันเป็นกลุ่มคณะที่มีจำนวนมากพอ เพื่อมีพลังต่อรองให้รัฐบาลฝึกอบรมครูจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับครู อีกทั้ง ยังสามารถรวมตัวกันเจรจากับสถาบันสอนภาษาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เข้ามาสอนภาษาอังกฤษให้แก่ครูในราคาที่พอเหมาะ หรืออาจเสนอให้โรงเรียนในเขตพื้นที่เดียวกันที่มีครูเก่งภาษาอังกฤษ จัดส่งครูมาสอนให้แก่ครูต่างโรงเรียนที่รวมตัวกันดังนั้นจะเห็นได้ว่าครูมีช่องทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมิได้หลากหลาย แล้วแต่จะเลือกตามความสะดวกและสนใจ อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษคือ

การมีวินัยในการฝึกฝนและทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุกสนาน ย่อมจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดประโยชน์ต่อบุคคลรอบข้าง

การพัฒนาครูมีแนวทางที่หลากหลายขึ้นอยู่กับบริบทและความต้องการของครูผู้รับการพัฒนา กล่าวโดยสรุปแนวทางการพัฒนาครู เช่น ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น และระดับความพึงพอใจของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น

2.5 กระบวนการการพัฒนาครู

การพัฒนาครูมีกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งได้นักวิชาการหลายท่าน กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาครูไว้ ดังนี้

นาริรัตน์ ยิ่งยวด (2556: 18-20) ได้กล่าวถึง รูปแบบการในการพัฒนาครู นั้นสามารถแบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การหาความจำเป็นในการพัฒนาครูหรือหาปัญหาที่จะต้องแก้โดยวิธีการพัฒนาบุคคลหมายถึง การพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคคลหรือไม่ โดยศึกษาหาความจำเป็นในการพัฒนาบุคคล ซึ่งอาจจะมีหลายวิธีเช่น

1.1 ศึกษาจากผลผลิตขององค์การในกรณีที่มีผลผลิตต่ำ ทางหนึ่งที่จะพิจารณาก็คือ บุคคลต่อยความสามารถดังนั้นในกรณีที่มีผลผลิตต่ำก็ต้องพิจารณาว่ามีสาเหตุมาจากความต่อยความสามารถของผู้ปฏิบัติงานหรือไม่ และหากต่อยความสามารถแล้วจะต้องพิจารณาว่าต่อยความสามารถด้วยเหตุใด เพื่อที่จะได้นำมากำหนดเป็นความต้องการในการพัฒนาบุคคลและกำหนดวิธีการต่อไปว่าจะพัฒนาบุคคลโดยวิธีใด

1.2 ศึกษาจากผลการปฏิบัติงานของบุคคลผู้ปฏิบัติงานว่าสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายหรือไม่หากปฏิบัติงานได้ผลต่ำกว่าเป้าหมายจะต้องพิจารณาต่อไปว่าเพราะเหตุใดความสามารถหรือไม่และหากต่อยความสามารถแล้วจะได้ความสามารถด้วยเหตุใดทั้งเพื่อจะได้พิจารณาว่าจะสมควรพัฒนาบุคคลหรือไม่โดยวิธีใด

1.3 ศึกษาจากนโยบายวิธีการปฏิบัติงาน แผนงาน และเป้าหมายของงานที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ว่าสมควรจะต้องพัฒนาบุคคลโดยวิธีใด จึงจะให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ผลตามเป้าหมายที่ต้องการได้

2. การวางแผนในการพัฒนาครู หมายถึง การกำหนดว่าตามความจำเป็นหรือปัญหาที่จะต้องพัฒนาครูที่พบนั้น จะพัฒนาครูโดยวิธีใด อย่างไร เมื่อไร และจะให้ผู้ได้รับผิตชอบ การวางแผนในการพัฒนาครูนั้น โดยทั่วไปจะดำเนินการดังนี้

2.1 การกำหนดขอบข่ายของการพัฒนากำลังคน โดยจะกำหนดว่าจะพัฒนากำลังคน โดยวิธีใดบ้าง เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาของหน่วยงาน โดยกำหนดเป็นงานหรือโครงการ เช่น การฝึกอบรม การส่งบุคคลไปศึกษา ฝึกอบรมดูงาน การพัฒนาโดยกระบวนการปฏิบัติงาน การพัฒนาตนเอง การพัฒนาทีมงาน หรือพัฒนาองค์การ

2.2 การวางแผนดำเนินการพัฒนาบุคคลในแต่ละวิธีหรือในแต่ละเรื่อง

2.3 กำหนดผู้รับผิดชอบ ว่าผู้ใดจะรับผิดชอบงานใด อย่างไร

2.4 กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่าย ว่าในการพัฒนาบุคคลในแต่ละเรื่อง หรือแต่ละโครงการจะใช้งบประมาณจากหมวดไหน จำนวนเท่าไร

2.5 กำหนดระบบวิธีการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาบุคคล

2.6 จัดทำโครงการและเสนอผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ

3. การดำเนินการพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินการพัฒนาบุคคลตามที่ได้วางแผนไว้ตามระยะเวลาหรือปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนด

4. การติดตามและประเมินผลการพัฒนาหมายถึงการติดตามและประเมินผลการพัฒนากำลังคนวิธีต่างๆ ตามแผนที่กำหนดไว้ได้ดำเนินการไปตามแผนวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้แค่ไหนการติดตามและประเมินผลนั้นอาจดำเนินการได้เป็น 3 ระยะคือ 1) การติดตามและประเมินผลในระหว่างดำเนินการพัฒนากำลังคน 2) ประเมินผลหลังจากการเสร็จสิ้นการพัฒนาบุคคลหรือจากสิ้นสุดโครงการการติดตาม 3) ประเมินผลภายหลังจากที่บุคคลนั้นเสร็จสิ้นจากที่บุคคลนั้นได้กลับไปปฏิบัติงานได้ระยะหนึ่งเพื่อจะได้ทราบว่าผู้นั้นได้นำผลของการพัฒนาบุคคลจะเป็นประโยชน์แก่เขาอย่างไรบ้าง

ประภาพร ผาจันทร์ (2561:76) กระบวนการพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการตามแนวทางของกระบวนการต่าง ๆ อย่างสอดคล้องสัมพันธ์โดยตลอด ซึ่งเริ่มจากการสำรวจสภาพปัญหา ความจำเป็นในการพัฒนา การวางแผน การดำเนินการ และการติดตามประเมินผล

วรรณกร ศิริพละ (2559: 79-80) กระบวนการการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สนับสนุน รูปแบบการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ

1. สำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของครูและผู้บริหาร
2. ร่วมมือกันวางแผนพัฒนาบุคลากร
3. จัดทำหลักสูตรพัฒนาบุคลากร
4. สร้างทัศนคติความจำเป็นในการพัฒนาของบุคลากรในสถานศึกษา
5. ดำเนินการพัฒนาตามแผนและหลักสูตรที่กำหนด
6. ประเมินผลหลังการพัฒนา
7. ประเมินความสอดคล้องของการพัฒนา

บิชอป (Bishop, 1979 :172) อ้างถึงใน ภัทรพร มหาพรหม (2562 :9) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ กระบวนการพัฒนาบุคลากรไว้ 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาความต้องการว่าบุคลากรมีความต้องการอะไร แต่ถ้าบุคลากรไม่มีความต้องการ ผู้บริหารต้องหาวิธีการที่จะกระตุ้นให้บุคลากรมีความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง
2. การวิเคราะห์ความต้องการของบุคลากรโดยรวมว่าสนใจอะไร เพื่อที่จะได้ดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
3. การพัฒนาโดยวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง เช่น ประชุมเชิงปฏิบัติการ การอภิปราย การศึกษาดูงาน การสอนงาน เป็นต้น
4. ความเป็นไปได้ของโครงการ ซึ่งอาจจะศึกษาโดยการทบทวนวิจัยเชิงทดลอง การปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้โครงการดำเนินไปได้
5. การปฏิบัติตามโครงการ จำเป็นต้องหาวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์เพื่อชี้แนะแนวทางและให้การฝึกอบรม
6. การประเมินผลว่าบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยดำเนินการเป็นระยะและพิจารณาอย่างมีหลักเกณฑ์

ภัทรพร มหาพรหม (2562 :9) กระบวนการพัฒนาบุคลากร หมายถึง ขั้นตอนในการดำเนินการพัฒนาบุคลากรอย่างมี ระบบ โดยมีกระบวนการทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ การสำรวจและการกำหนดความต้องการในการพัฒนาบุคลากร การวางแผนการพัฒนาบุคลากร การคัดเลือก ออกแบบ และดำเนินกิจกรรม การพัฒนา การประเมินผลการพัฒนาบุคลากร

1. การสำรวจและการกำหนดความต้องการในการพัฒนาบุคลากร หมายถึง สิ่งที่ได้รับ การพัฒนาต้องการเพิ่มศักยภาพของตนเอง โดยสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาครู วิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องการให้พัฒนา การศึกษาวิเคราะห์มาตรฐานและคุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา การประเมินคุณภาพและมาตรฐานครู และการจัดครูเข้ารับการพัฒนาตาม ความต้องการจำเป็น

2. การวางแผนการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การกำหนดนโยบายหรือแนวทางการพัฒนาครูที่มุ่งพัฒนาตัวครูที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด มีการนำ ข้อมูลที่มาจากปัญหา ความต้องการมากำหนดแผนงาน/โครงการพัฒนา โดยกำหนดเป้าหมายและ กิจกรรมต่าง ๆ ในแผนพัฒนาการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างชัดเจน

3. การคัดเลือก ออกแบบและดำเนินกิจกรรมการพัฒนา หมายถึง ขั้นตอนการพิจารณา ว่าโครงการพัฒนาบุคลากรซึ่งจะจัดขึ้นนั้นควรมีลักษณะอย่างไร เช่น ในแง่ของหลักสูตร วิธีการ กิจกรรม และรายละเอียดอื่น ๆ เป็นต้น ทั้งนี้การพิจารณา จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นหลักสำคัญ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการขององค์กรได้เป็นอย่างดีที่สุด

4. การประเมินผลการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดในทุกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาบุคลากรว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

ลักษณะพร เข้มข้น และจิตติมา วรณศรี (2564: 303) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีกระบวนการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 วิธี ประกอบด้วย 1) การสำรวจความต้องการของครู 2) การวิเคราะห์ความจำเป็นในการพัฒนา 3) การวางแผน ออกแบบ 4) การดำเนินการพัฒนา 5) การประเมินติดตามผล และ 6) การพัฒนา นำเสนอ เผยแพร่ผลงาน

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาครู

กระบวนการพัฒนาครู	นักวิชาการ/นักวิจัย						ความถี่
	นารัตน์ ยิ่งวด (2556: 18-20)	ประภาพร ฝาจันทร์ (2561:76)	วรรณกร ศิริพละ (2559: 79-80)	บิชอป (Bishop, 1979, p. 172)	ภัทรพร มหาพรหม (2562 :9)	ลักษณะพร เข้มข้น และจิตติมา วรณศรี (2564: 303)	
1. ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
2. วิเคราะห์ความต้องการ				✓		✓	2
3. การวางแผนพัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
4. จัดทำหลักสูตรพัฒนา			✓				1
5. การดำเนินการพัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
6. การติดตามประเมินผลการพัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
7. เผยแพร่ผลงาน						✓	1

จากตารางที่ 1 การสังเคราะห์กระบวนการพัฒนาครู ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านและเลือกแนวคิดที่มีความสอดคล้องกันนำมาเป็นกรอบแนวคิดของงานวิจัย ประกอบด้วย นารีรัตน์ ยิ่งยวด (2556: 18-20); ประภาพร ผาจันทร์ (2561:76); วรรณกร ศิริพละ (2559: 79-80); บิชอป (Bishop, 1979: 172); ภัทรพร มหาพรหม (2562 :9); ลักษณะพร เข้มขัน และ จิตินา วรรณศรี (2564: 303) สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการพัฒนาครู ประกอบด้วย 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา มีความถี่ 6 2) วิเคราะห์ความต้องการ มีความถี่ 2 3) การวางแผนพัฒนา มีความถี่ 6 4) จัดทำหลักสูตรพัฒนา มีความถี่ 2 5) การดำเนินการพัฒนา มีความถี่ 6 6) การติดตามประเมินผลการพัฒนา มีความถี่ 6 7) เผยแพร่ผลงาน มีความถี่ 1 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกความถี่ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา 2) การวางแผนพัฒนา 3) การดำเนินการพัฒนา และ 4) การติดตามประเมินผลการพัฒนา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา ประชุมวางแผนพัฒนาครูกำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน ออกแบบกิจกรรมพัฒนาครูตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของครูผู้รับการพัฒนา

2. วางแผนพัฒนา (Plan) การวางแผนพัฒนา กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ดำเนินการพัฒนาตามรูปแบบที่กำหนด (Implementation) ดำเนินการพัฒนาตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

4. ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) ประเมินผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู โดยนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษมาปรับเป็นเครื่องมือเพื่อทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู สังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยเพื่อนร่วมงานโดยใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตรงตามกรอบแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับสะท้อนผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

จากการสังเคราะห์ การสร้างและพัฒนารูปแบบ รวมทั้งกระบวนการพัฒนาครู และรูปแบบการพัฒนาครูข้างต้น ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) 2) วางแผนพัฒนา (Plan) 3) ดำเนินการพัฒนาตาม

รูปแบบที่กำหนด (Implementation) 4) ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) มีการพัฒนาครูด้วยวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นฐาน มีรูปแบบการดำเนินการโดยใช้ศูนย์กลางการจัดการผ่านระบบเครือข่ายทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ลักษณะการพัฒนาจะมีการฝึกอบรมผ่านการใชมัลติมีเดีย (Multimedia) ต่าง ๆ ซึ่ง จุดเน้นสำคัญอยู่ที่การเรียนรู้ด้วยตนเองของครู (Self-Directed Learning) โดยจะเปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีการการพัฒนา 3On ได้แก่ On app, On line และ On face แต่ละวิธีมีรายละเอียด ดังนี้

1. On app หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Applicationบน Smart phone ได้แก่ Application Echo
2. On line หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการ สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. On face หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบพบปะพูดคุย มีการรวมกลุ่มเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้

3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู เป็นแบบทดสอบทักษะความสามารถในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับความสามารถทางภาษาที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR โดยแบ่งระดับความสามารถทางภาษาเป็น 3 กลุ่ม 6 ระดับ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic)

A1 ระดับเริ่มต้น หมายถึง สามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น อีกทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น และตอบคำถามง่ายๆได้

A2 ระดับต้น หมายถึง สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเอง ครอบครัว การทำงานในอดีตและปัจจุบันในประโยคสั้นๆ รวมทั้งแสดงความต้องการอย่างง่ายๆ และสามารถพูดและเขียนในหัวข้อที่สั้นและง่ายได้

กลุ่มที่ 2 ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent)

B1 ระดับกลาง หมายถึง สามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความและหัวข้อต่างๆ ไปที่คุ้นเคยหรือเองสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ

B2 ระดับกลางสูง หมายถึง สามารถพูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง สามารถสื่อสารและนำเสนอได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจและสามารถใช้คำศัพท์ได้มากขึ้นและหลากหลายขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหาซับซ้อนได้

กลุ่มที่ 3 ผู้ใช้ภาษาระดับคล่องแคล่ว (Proficient)

C1 ระดับสูง หมายถึง สามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อที่หลากหลายได้อย่างคล่องแคล่วง่ายดาย จับใจความ วิเคราะห์และตีความได้ แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ ใช้ภาษาทั้งในด้านสังคมการทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

C2 ระดับชำนาญ หมายถึง สามารถใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เข้าใจโดยการฟังและการอ่านอย่างง่ายดาย พูดได้คล่องแคล่วมั่นใจเหมือนเจ้าของภาษา เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนในบทความ วรรณกรรม หรือรายงานทางวิชาการต่างๆ

โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูหลังการพัฒนาอยู่ที่ ระดับ A2

4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

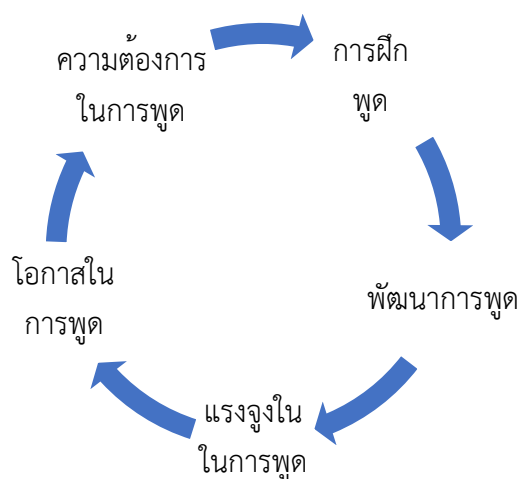
4.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษมิใช่เพียงความสามารถทางการออกเสียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสื่อสารถ้อยคำไปยังผู้รับสารให้รับรู้ความรู้สึกนึกคิด สารข่าวสารใช้น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ ผู้พูดต้องมีทักษะความรู้ด้านการออกเสียง คำศัพท์ กฎการใช้ไวยากรณ์เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา และผู้พูดต้องมีทักษะการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมาย เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

วิลเลียม ลิทเทอร์วูด (William Litterwood, 1995: 1-8) อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา (2559 :367) ได้อธิบายว่า การพูดหมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ ดังนั้นจึงต้องพูดให้ถูกต้อง

ตามหลักภาษา และใช้คำพูดที่เหมาะสมรวมถึงพูดได้ถูกต้องตามสถานการณ์ นอกจากนั้นยังได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีได้เป็นเพียงการออกเสียงคำและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษา การทำให้ผู้อื่นเข้าใจ จุดประสงค์ในสิ่งที่ผู้พูดพูด และการพูดของผู้ที่มีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นไป ยังต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วยได้ให้ความหมายว่าทักษะการพูดคือคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่สถานการณ์ในการสื่อสาร

กิล Gill (2016) อ้างถึงใน ทวีศักดิ์ ชูมา (2559 :368) กล่าวถึงการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารว่าการสอนทักษะนี้คือการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้มากที่สุดโดยต้องให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกฝนผ่านการจัดกิจกรรมและบรรยากาศที่สามารถเพิ่มความมั่นใจของนักเรียนได้เช่น งดการสั่งนักเรียนให้พูดตามโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องตลอดเวลา เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกพูดจนมีความคล่องแคล่วดังวงจรการพูดต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงวงจรการพูด

ภัทรภร บุญศรี (2562:7) กล่าวว่า การพูดหมายถึง การใช้ความสามารถทางด้านภาษารวมถึงท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงอากัปกิริยา ในการพูด (Non-Verbal Language) เพื่อประกอบการพูดให้สอดคล้องได้อย่างเหมาะสมถูกต้องกับ โอกาส และวัฒนธรรมตลอดจนประเพณีนิยมของสังคม

ทวีศักดิ์ ชูมา (2559:366-367) การพูด หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป โดยถ่ายทอดความคิด แลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีองค์ประกอบ แยกย่อยเช่น รู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ใช้หลักไวยากรณ์และรูปแบบประโยคอย่างถูกต้อง ออกเสียงและเน้นเสียงได้ถูก และเข้าใจวัฒนธรรมของการพูดหรือวัฒนธรรมทางภาษา

ประภาพร ผาจันทร์ (2561:91-92) กล่าวว่า ทักษะการพูดคือ การแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปผู้พูดต้องใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงรวมถึงกิริยาท่าทางที่ถูกต้องและสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเนื้อหาและจุดประสงค์ของผู้พูดว่าต้องการที่จะสื่อให้ผู้ฟังทราบในเรื่องใดจนเป็นที่เข้าใจตรงกันการพูดจึงจะมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น การพูดภาษาอังกฤษ จึงหมายถึง การสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยมีการเลือกใช้สำนวน ถ้อยคำ ภาษา ถูกต้องตามหลักภาษาสามารถสื่อความได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และวัตถุประสงค์ในการสนทนาความสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมด้วย

โดยสรุป การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึงการออกเสียง หรือการสื่อสารด้วยถ้อยคำจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยใช้กิริยาอาการและน้ำเสียง รวมถึงการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

4.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของการพูดที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ (คาเนล และ มิเชล CANALE & MICHAEL, 1980:1-47 อ้างถึงในภัทรกร บุญศรี (2562:7-8)) ดังนี้

1. ต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง
2. ต้องมีความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำและโครงสร้าง ประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูล ต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ต้องมีความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับ ความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ต้องมีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

คาเนล และ สเวน Canale & Swain (1980: 147) อ้างถึงใน ภัทรพร บุญศรี (2562:7-8) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนา เป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถ ในด้านนี้มีได้เพียงแต่ความสามารถในการเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้น จะต้องมีความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ ถ้อยคำในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมตลอดจนจุดประสงค์ในการส่งสาร ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิด หรือ การโต้วาที เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมประโยค (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้ จะทำให้ผู้พูด สามารถใช้ภาษาในการสนทนา ลำดับก่อน-หลัง และสำนวนที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นมีความ เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จึงทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่เพียงพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

4.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.3.1 แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีในการสื่อสาร

ทวีศักดิ์ ชูมา (2559: 372-374) กลวิธีในการสื่อสารเพื่อการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึงวิธีต่างๆ ที่ผู้พูดสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการต่อรอง เป็นการพูดเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้แนวคิดของนักวิชาการ ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยกลวิธีทางการสื่อสารที่ผู้พูดใช้จะครอบคลุมทั้ง 12 กลวิธีที่สำคัญ ดังนี้

1) การพูดภาษาอังกฤษภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมาย (First Language-Switch Strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาแม่ปนกับภาษาเป้าหมายโดยที่ผู้พูดใช้คำศัพท์ภาษามาทับศัพท์ภาษาเป้าหมาย เป็นลักษณะการแก้ไขปัญห เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เช่น ใช้คำว่า “Muay Thai” แทนคำว่า “Thai boxing”

2) กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal Translation Strategy) เป็นวิธีที่ผู้พูดใช้วิธีเรียงคำหรือกลุ่มคำ ตามลักษณะประโยคของภาษาแม่ โดยใช้วิธีแปลคำต่อคำ หรือใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เหมือนภาษาแม่ เนื่องจากผู้พูดขาดความชำนาญ หรือมีความรู้ในภาษาเป้าหมายที่จำกัด เช่น ใช้คำว่า place du feu ในภาษาฝรั่งเศส และเป็นภาษาอังกฤษใช้คำว่า fireplace

3) กลวิธีสร้างคำใหม่ (Word Coinage Strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดคิดคำศัพท์ขึ้นมาใหม่เนื่องจากไม่ทราบคำศัพท์ที่ถูกต้องของภาษาเป้าหมาย จึงสร้างคำขึ้นมาเองโดยหวังว่าผู้ฟังจะเข้าใจภาษาที่ผู้พูดสร้างขึ้น เช่น ใช้คำว่า “airball” แทนคำว่า “balloon”

4) กลวิธีที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation Strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้คำหรือกลุ่มคำที่ใกล้เคียงกับภาษาเป้าหมาย หรือเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (Synonym) หรือใช้คำที่บอกหมวดหมู่ (super ordinate) เช่น “ship” แทน “sailboat”

5) กลวิธีการอธิบายความ (Circumlocution strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดอธิบายหรือบรรยาย รายละเอียดโดยใช้คำหลายคำหรือวลีหลายวลีเพื่อสื่อความแทนคำพูดด้วยการใช้คำศัพท์เพียงคำเดียว เนื่องจากผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์ภาษาเป้าหมาย เช่น “it has waste basket. It has a basket who probably serves for buying things in the market” แทนคำว่า “a shopping basket”

6) กลวิธีการพูดเพิ่มพ้ำเพื่อขอเวลาในการคิด (Surfing Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดใช้เสียงหรือ คำที่มีความหมาย หรือปราศจากความหมายเป็นช่วงๆ เพื่อบอกผู้ฟังว่าผู้พูดยังพูดไม่จบและกำลังใช้ ความคิด หรือกำลังประสบปัญหาในการสื่อสาร วางแผนการพูดต่อ เช่น “er, erm, uh, well, I mean, you know”

7) กลวิธีกล่าวซ้ำ Repetition Strategy เป็นกลวิธีที่ผู้พูดคำหรือประโยคโครงสร้างที่ซ้ำๆ กัน อาจเกิดจากผู้พูดมีความคุ้นเคยต่อการใช้คำหรือโครงสร้างดังกล่าว หรือผู้พูดกำลังคิดถึงคำที่จะพูดต่อไป โดยผู้พูดจะกล่าวซ้ำๆ ตั้งแต่เป็นหน่วยคำไปจนถึงระดับประโยค เช่น “Do you know what an emperor is? What is an emperor?”

8) กลวิธีแก้ไขผิดพลาดด้วยตัวเอง (Self- Repair Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดใช้เมื่อพบว่าตนเอง พูดคำผิด หรือพูดไวยากรณ์ผิด จึงพยายามแก้ไขคำหรือประโยคให้ถูกต้องทันทีตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น well, “what I mean to say is”, “speak more slowly”, “Sorry, I am foreigner”

9) กลวิธีพูดไม่ตรงประเด็น (Topic Avoidance Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดพูดในสิ่งที่ไม่ได้เป็นเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดขาดความพร้อมในการพูด หรือไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะพูดเรื่องนั้นๆ จึงตัดสินใจพูดในเรื่องที่ตัวเองถนัดและมั่นใจ ผู้พูดอาจนำความรู้หรือประสบการณ์ที่ตนมีมาพูดแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก เพื่อต้องการสื่อความหมายในสิ่งที่ตัวเองเห็น เช่น “your presentation was very exciting by the way have you ever visited our university”

10) กลวิธียุติการพูด (Message Abandonment Strategy) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดหยุดพูดเรื่องที่กำลังพูดอยู่ทันที เพื่อต้องการแสดงให้ผู้ฟังทราบว่า ผู้พูดไม่สามารถดำเนินการพูดต่อไปได้อีกแล้ว และต้องหยุดพูดเรื่องนั้น ๆ

11) กลวิธีการพูดภาษาอื่นปนกับภาษาเป้าหมาย (Lm-Switch Strategy) กลวิธีที่ใช้ผู้พูด ใช้คำที่พูดมาจากภาษาอื่น (ภาษาที่สาม) ที่ไม่ใช่คำจากภาษาแม่ หรือภาษาเป้าหมาย (ภาษาที่สอง) มาสื่อแทนภาษาเป้าหมาย เนื่องจากผู้พูดขาดความรู้คำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย

12) กลวิธีการให้ความหมายไม่สมบูรณ์ (Message Reduction Strategy) กลวิธีที่ผู้พูดสื่อสารได้ใจความน้อยกว่าที่ควรเป็น เป็นคำพูดที่ไม่จบประโยค และขาดใจความสำคัญ เนื่องจากผู้พูดไม่รู้คำศัพท์ในภาษาเป้าหมาย

4.3.2 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละคร

รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร (2545) อ้างถึงใน อำพร วุฒิจูโก (2562: 2-3) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการละครพบว่า การจัดกิจกรรมการละครสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ด้วยเหตุผลที่สำคัญดังนี้

1) กิจกรรมการละครส่งเสริมความกล้าแสดงออก เพราะกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์เสมือนจริง ส่งผลให้การพูดเป็นธรรมชาติในด้านการออกเสียงความถูกต้องในการใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ประโยคที่สามารถนำไปสู่การใช้ภาษาได้จริงต่อไป

2) กิจกรรมการละครช่วยสร้างความรู้สึที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีจินตนาการมีทักษะในการแก้ปัญหา และการปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่น ผ่านการสร้างสรรคบทละครการฝึกพูดร่วมกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน

3) กิจกรรมการละครสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีอิสระในการพูดผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานนักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาผ่านกิจกรรมต่างๆ โดยไม่รู้ตัวทำให้นักเรียนไม่เขินอายหรือกลัวว่าจะพูดผิด

4) กิจกรรมการละครช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมวัฒนธรรมและความสามารถทางภาษาศาสตร์ในด้านต่างๆ ที่สำคัญสำหรับทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (grammatical competence) ความสามารถด้านสังคม

(sociolinguistic competence) ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (discourse competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) โดยฝึกการใช้ภาษาจากกิจกรรมที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริง

4.3.3 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ

ภัทรพร บุญศรี (2562: 32) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.75 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.98 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีร้อยละ 3.33 หลังการทดลองพบว่านักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากร้อยละ 100 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลองพบว่าหลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัย ของ สุรพงษ์ คงสัตย์, พระสิทธิศักดิ์ ธรรมทยาโท (พรมสิทธิ์), ยุทธนา พูนเกิดมะเร็ง, ประพันธ์ นีกกระโทก และ จำนงค์ ปุผาลา (2561: 348) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทสนทนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่1 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยพบว่านิสิตที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีร้อยละ 13.3 หลังการทดลองพบว่านิสิตสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากร้อยละ 93.3 และผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตก่อนและหลัง การทดลองพบว่า หลังการทดลองนิสิตสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .5

4.3.4 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา CLIL

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร อัญชลี จันทร์เสม และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2560: 174) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟังและพูดแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนว CLIL เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสาร ทำกิจกรรมการเรียนรู้จากเนื้อหาสาระในวิชาอื่น ๆ อย่างหลากหลาย นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ได้มาก ทำให้เกิดการเรียนรู้อะไรที่มากมายจากประสบการณ์ตรง และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง จนเกิดเป็นทักษะในการสื่อสาร ทำให้เข้าใจความหมายในบทเรียน นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าพูด มีความมั่นใจ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีหลายแนวทาง ได้แก่ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ และ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา CLIL เป็นต้น ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นการบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นๆ ทำให้คุณครูทุกท่านในโรงเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยการใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนทั้งนอกห้องเรียน และในห้องเรียน เช่น การกล่าวทักทาย การใช้คำสั่งง่ายๆ ใช้คำศัพท์และประโยคต่างๆ ในการสอนและนำกิจกรรมในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ จะเป็นการเพิ่มโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ และใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัย จึงเลือกการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี

4.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินผลจำเป็นต้องให้ผู้เรียนรู้วัตถุประสงค์ของการพูดและบทบาทของตนเองในฐานะผู้พูดว่าเป็นใคร เป็นการพูดแสดงตนเอง หรือใช้บทบาทสมมติ ผู้ฟังเป้าหมายเป็นใคร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนจะพูดมากน้อยเพียงใด หรือมีจุดประสงค์ใดในการฟัง นอกจากนี้

ผู้เรียนควรรู้เกี่ยวกับสถานการณ์การพูด โดยมีผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น กรรมการตัดสินคะแนน อยู่ในที่นั้น หรือไม่ตลอดจนสื่อโสตทัศนต่าง ๆ ที่ใช้ เช่น มีการใช้วีดิทัศน์เป็นตัวกระตุ้นในการสอบพูด หรือใช้ ภาพนิ่งโทรทัศน์ วิทยุ เทปบันทึกเสียง ภาพยนตร์ เป็นต้น

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำ ในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็นหรือการกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีการทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สอนหรือผู้ที่ดำเนินการสอบเป็นผู้ป้อนตัวกระตุ้น ซึ่งมักเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะพูดของตน การให้คะแนนอาจทำได้โดยผู้สอบหรือกรรมการให้คะแนนที่เข้าร่วมฟังการสนทนาด้วยการสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทาย เพื่อให้ผู้เรียนคลายความตึงเครียดหรือความหวั่นวิตกที่เกิดขึ้น และช่วยให้คุ้นกับบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชมการแสดงดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร หรือ เป็นการพูดออกความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษาเหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการอนาคตของตัวเอง เช่น การศึกษาต่อ การทำงาน เป็นต้น

3. การอภิปราย หรือการโต้วาที ซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่เนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน เช่น การกล่าวแก้ประเด็นของฝ่ายตรงข้ามในการโต้วาที การสนับสนุนความคิดเห็นของผู้อภิปรายอื่น หรือผู้โต้วาทีที่อยู่ฝ่ายเดียวกัน ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้า และที่คิดขึ้นในสถานการณ์อย่างฉับไว โดยไม่เตรียมมาล่วงหน้า ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งด้านแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสารของตนเอง และการแก้ข้อกล่าวหาโต้แย้งประเด็น หรือการสนับสนุนข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอของผู้อื่น นอกจากนี้การรักษาปฏิสัมพันธ์ในการพูด ซึ่งเป็นมารยาททางสังคมที่ช่วยให้การพูดเป็นไปอย่างราบรื่นตามระเบียบวิธีทางสังคมก็เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การให้คะแนน และเนื่องจากการพูดเป็นการสื่อสารที่อาศัยท่วงท่าทางวาจา ความชัดเจนชัดคำ น้ำเสียงประกอบกับการใช้ภาษา การประเมินความสามารถในการใช้ทักษะการพูดจึงควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ได้แก่

1. การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลงการเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงท่า สีหน้า การสบตากับผู้ฟัง ว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้อย่างได้ผลหรือไม่
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้ว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่

5. ใจความสำคัญของการพูด

6. รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้งพร้อมทั้งการใช้เหตุผล

7. การสรุปประเด็นหรือการขมวดท้ายการพูด

8. การรักษาความสัมพันธ์ภาพกับผู้ฟังที่พูดด้วย โดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น กลวิธีการสอดแทรกคำพูดของคนอื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วน ไม่ใช้การขัดคออย่างไม่สุภาพ กลวิธีการขึ้นต้นและลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

การทดสอบหรือการประเมินด้านทักษะการพูดสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้วาที หรือการแสดงบทบาทสมมติ การเลือกใช้วิธีวัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คือ เราต้องการจะวัดอะไรผู้เรียน วิธีการใดจึงจะสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นต้น

ทวิศักดิ์ ชูมา (2560: 135) เสนอแนะการประเมินผลความสามารถการพูดภาษาอังกฤษนั้น ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาซึ่งหมายถึงมีการออกเสียงคำศัพท์ และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพียงใด และองค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งหมายถึงการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ในการพูด ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายเพียงใด ส่วนการประเมินอีกลักษณะหนึ่งได้แก่การประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมที่ประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอยู่ในระดับเกณฑ์ ขั้นต่ำ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ปานกลาง ดี ดีมาก

สภากาทดสอบประจำท้องถิ่นมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษในระดับต้น University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING, 1996) ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบมีดังนี้

1. ความคล่องแคล่วการใช้ภาษาอังกฤษ (fluency)

2. ความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษ (accuracy and Appropriateness of Language)

3. การออกเสียง (pronunciation)

4. ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (task achievement)

ในแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับคะแนน เช่น การวัดความคล่องแคล่ว การใช้ภาษาได้อย่างต่อเนื่อง ให้คะแนน 1 คะแนน ไม่สามารถพูดอังกฤษได้ ให้ 2 คะแนน พูดได้แต่ไม่ต่อเนื่องกันและยากแก่การเข้าใจ ให้ 3 คะแนน พูดด้วยความลังเล จนทำให้ผู้ฟังขาดความอดทน ที่จะฟังได้ 4 คะแนน พูดด้วยความลังเลใจอย่างเห็นได้ชัดแต่ไม่มีอุปสรรคกับการสื่อสารกับผู้อื่น และให้ 5 คะแนน พูดสื่อสารได้โดยใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และข้อความที่ถูกต้อง

อาภัสรา สังขาสี (2564: 9) การวัดและการประเมินผลของการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการวัดความรู้และความสามารถของผู้เรียน ที่ดำเนินการได้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยได้มีนักวิชาการได้ให้ความรู้วิธีการประเมินไว้ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องจากการได้อ่าน (Re-telling stories) ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องที่ให้และเล่าให้ครูได้ฟัง

2. การใช้ภาพ (Using pictures) โดยภาพจะต้องมีผลต่อการใช้รูปแบบภาษา ซึ่งวิธีนี้มีประโยชน์ต่อการทดสอบการพูดอย่างมาก และการประเมินโดยใช้ภาพนั้นจะมีวิธีการต่างๆ คือ

2.1 การบรรยายภาพ เป็นการให้ผู้เรียนบรรยายภาพ อธิบายเกี่ยวกับคนสิ่งของ และสถานที่ในภาพ และผู้ประเมินต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นคนพูด

2.2 การเปรียบเทียบภาพ ให้ผู้เรียนได้ภาพที่คล้ายกัน และหาจุดต่างในภาพ โดยแต่ละฝ่ายจะไม่สามารถมองเห็นภาพของอีกฝ่ายได้ จะใช้การพูดถาม-ตอบ และการปฏิเสธคู่สนทนาตามภาพที่ได้รับ

2.3 การจัดลำดับภาพ ให้จัดลำดับภาพในการเล่าเรื่อง จะใช้การบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นรูปอดีต เป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการ

2.4 การบอกคำพูดของคนในภาพ การให้ภาพที่ไม่มีคำพูดกับผู้เรียนเช่น ภาพการ์ตูน ภาพเรื่องราว และให้ผู้เรียนเดาว่าภาพนั้นกำลังสื่อสารว่าอะไร

2.5 การบอกเส้นทางตามแผนที่ การทดสอบให้ผู้เรียนเป็นคนพูดบอกเส้นทาง โดยจะได้รับแผนที่ และให้ผู้เรียนอีกคนบอกเส้นทางในแผนที่

3. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการทดสอบที่ดีที่สุด ผู้เรียนจะอยู่ในสถานการณ์จริง โดยจะเริ่มต้นโดยการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ บอกรายละเอียดข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่ออายุ ที่อยู่ งานอดิเรก เป็นต้น โดยในระหว่างการสัมภาษณ์นั้นสิ่งที่สำคัญจะต้องให้ผู้ถูกสัมภาษณ์รู้สึกสบายใจในการสนทนา ด้วยวิธีการดำเนินการสัมภาษณ์ที่มีข้อปฏิบัติ คือ

3.1 การถามคำถาม การใช้คำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจ โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานของภาษา ผู้สัมภาษณ์จะต้องสัมภาษณ์ด้วยความความเป็นมิตร โดยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีส่วนร่วมในการสนทนาแต่ไม่มากเกินไป

3.2 การให้คะแนน ควรให้เมื่อผู้ถูกสัมภาษณ์ออกจากห้องสอบไปแล้ว ไม่ควรให้คะแนนต่อหน้าผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อไม่ให้เสียกำลังใจ

3.3 การสัมภาษณ์เป็นคู่ เป็นการสัมภาษณ์เพื่อลดความเครียดของผู้เรียนได้ เนื่องจากการเรียกสัมภาษณ์ครั้งละสองคน และอาจให้ผู้เรียนดูภาพที่มีลักษณะคล้ายกันเพื่อหาความแตกต่าง หรือเป็นการเรียงลำดับภาพ หรือให้ผู้เรียนเตรียมคำถามมาถามกันเองได้ โดยการสัมภาษณ์เช่นนี้ผู้เรียนจะสามารถแสดงความสามารถทางไวยากรณ์ได้อย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติ

4. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นการสอบปากเปล่า โดยการทดสอบผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งจำเป็นต้องใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นการทดสอบผู้เรียนเป็นจำนวนมาก และมีวิธีการ คือ

4.1 บันทึกคำถามลงในแถบบันทึกเสียง อาจให้สถานการณ์สั้นๆและบันทึกเสียงแถบบันทึกเสียง และให้ผู้เรียนตอบคำถามในแต่ละสถานการณ์

4.2 บันทึกลงในแถบบันทึกเสียง โดยกำหนดบทสนทนาสั้นๆ ให้ครูผู้ทำการจัดสอบอธิบายสถานการณ์กำหนดและก่อนเริ่มสนทนาผู้เรียนจะสามารถถามและตอบตามที่ได้ยิน

4.3 บันทึกเสียงลงบนแถบบันทึก โดยบทสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ผู้เรียนจะได้ตอบและได้รับการชี้แนะ เป็นสิ่งที่ช่วยผู้เรียนให้รู้ว่าจะตอบได้อย่างไร

4.4 ผู้เรียนจะสนทนาโต้ตอบกับเสียงแถบบันทึกเสียง ที่มาจากข้อมูลที่ได้อ่าน โดยผู้เรียนจะได้อ่านบันทึกประจำวันที่คัดมาจากบันทึก มีบทบาทให้ โดยมีตารางการนัดหมายใน 1 สัปดาห์

5. การทดสอบทักษะการพูดโดยมีการรวบรวมทักษะอื่นไว้ด้วย เช่น ทักษะการพูดสามารถทดสอบร่วมกับทักษะการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะอ่านเนื้อหา แล้วอภิปรายในเรื่องที่อ่าน

6. การทดสอบทักษะการพูดโดยการใช้บทบาทสมมติ โดยมีการกำหนดสถานการณ์ที่ชัดเจน ซึ่งการทดสอบจะไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า จะได้รับสถานการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การวัดประเมินที่วัดทักษะผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ให้ได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งนอกจากการวัดประเมินผลแล้ว จะมีวิธีการประเมินที่แบ่งเกณฑ์แล้วทำให้ทราบว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใด

5. บริบทของโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ สถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ตั้งอยู่ที่ ถนนปทุมมาลัย ตำบลแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม รหัสไปรษณีย์ 75000 โทรศัพท์ 0 3470 1265 สังกัด เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5

ประวัติของสถานศึกษา

โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ เดิมเป็นโรงเรียน ประชาบาลแหลมใหญ่ 1 (วัดพวงมาลัย) ตั้งอยู่ในวัดพวงมาลัย ต่อมาได้รับงบประมาณจากเทศบาลและกระทรวงมหาดไทย สร้างขึ้นใหม่ในเนื้อที่ของ นายชำนาญ แสงวนิช คหบดีในท้องถิ่น ได้ย้ายครูและนักเรียนจากโรงเรียนหลังเก่ามาเรียนหลังใหม่ เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2510

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของสถานศึกษา

" ความรู้ คู่คุณธรรม สืบสานวัฒนธรรมประเพณี มีส่วนร่วมสัมพันธ์ชุมชน ระดมทรัพยากร บริหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รอบรู้เทคโนโลยี มีทักษะภาษาสู่อาเซียน และในศตวรรษที่ 21 "

เป้าหมายของสถานศึกษา

โรงเรียนมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นคนดี มีคุณธรรม และได้รับการปลูกฝังวิถีคิดและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความตระหนักให้มีความสำคัญในการสืบสาน สร้างสรรค์ ความเป็นท้องถิ่น และความเป็นไทย เป็นพลเมืองที่ดีตามระบบประชาธิปไตย สำนึกรักษ์ท้องถิ่นของตนเอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตนเอง มีทักษะและสร้างเสริมสมรรถนะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีระบบในการบริหารการจัดการศึกษาที่ดี ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาระบบการศึกษา อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างมั่นคงและยั่งยืนตลอดไป

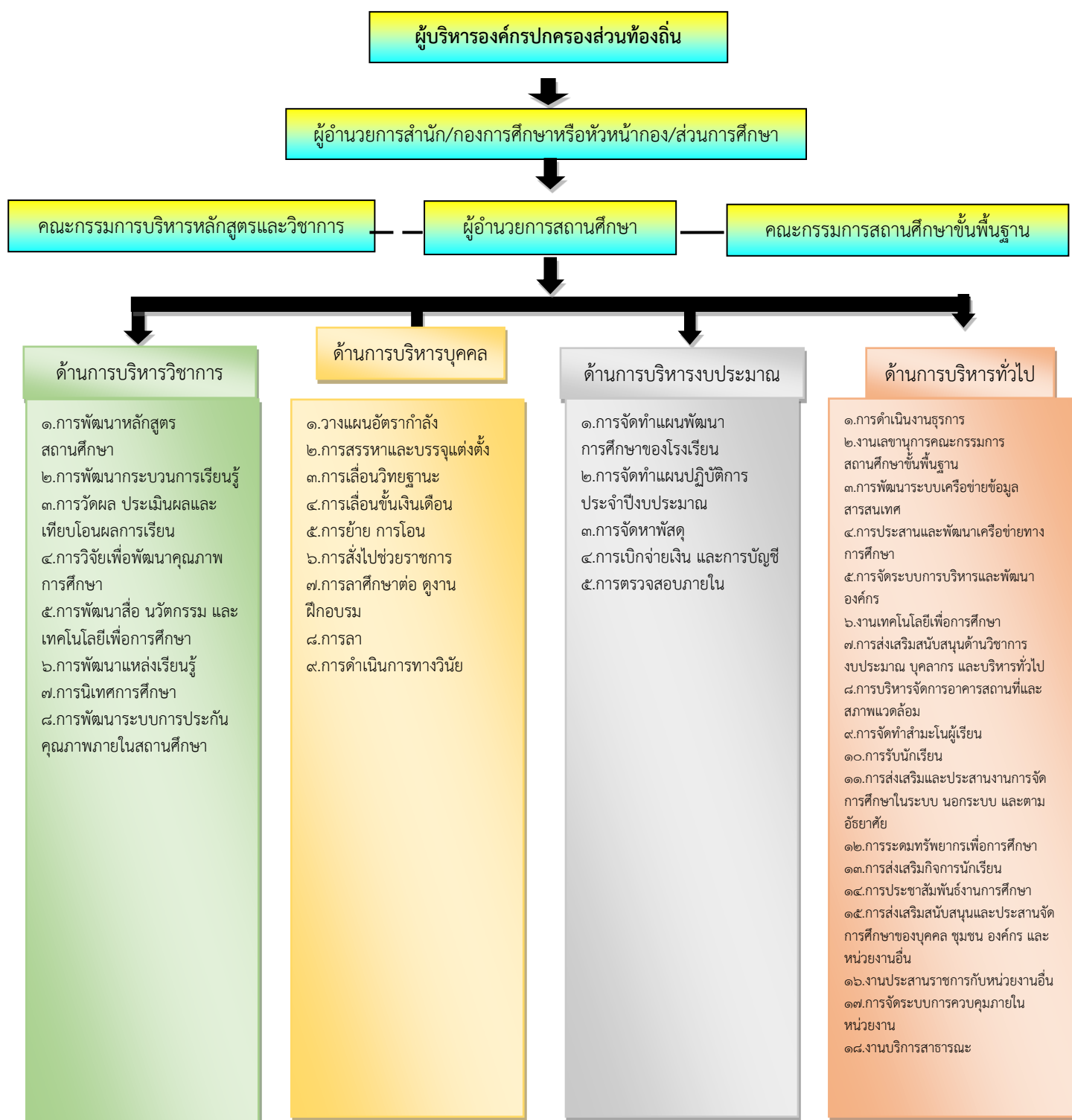
เอกลักษณ์ของสถานศึกษา

อนุรักษ์วัฒนธรรม สืบสานงานประเพณี อันดามให้คงอยู่สืบไป

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา

การนำผลิตภัณฑ์จากวัสดุในท้องถิ่น หนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งโรงเรียน ศิลปะการจับจีบและผูกผ้า นำมาจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาทักษะฝีมือและผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งให้ผู้เรียนมีความคิดอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานและชิ้นงาน ตามความสามารถของตน และตามศักยภาพ ความถนัด โดยมุ่งพัฒนาความรู้สู่อนาคตและก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ภาพที่ 4 ระบบโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา

ข้อมูลครูและบุคลากรสนับสนุนการสอน

ข้าราชการครู/พนักงานครู จำนวน 11 คน

ข้อมูลนักเรียน

จำนวนนักเรียนในโรงเรียน ปีการศึกษา 2566 ทั้งสิ้น 171 คน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน

ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสถานศึกษา

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ใช้จำนวนนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564)

สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2

ข้อมูลผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2564 (เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ซึ่งนักเรียนไม่มีความพร้อมจึงแจ้งความประสงค์ไม่เข้ารับการทดสอบความสามารถพื้นฐานผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT)

ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2564 (เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ซึ่งนักเรียนไม่มีความพร้อมจึงแจ้งความประสงค์ไม่เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET)

ข้อมูลอาคารสถานที่

อาคารเรียน 4 หลัง

อาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง

ห้องน้ำ/ห้องส้วม 3 หลัง

สนามเด็กเล่น 1 สนาม

สนามกีฬา 1 สนาม

โรงอาหาร 1 หลัง

ข้อมูลสภาพชุมชนโดยรวม

สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียนมีลักษณะอยู่ริมแม่น้ำและสวนมะพร้าว มีประชากรประมาณ 2,500 คน อาชีพหลักของชุมชน คือ ทำสวนมะพร้าว, รับจ้าง, ประมงชายฝั่ง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับ ประถมศึกษา อาชีพหลัก คือ รับจ้าง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธฐานะทางเศรษฐกิจ/รายได้โดยเฉลี่ยต่อครอบครัว ต่อปี 40,000 – 108,000 บาท

โอกาสและข้อจำกัดของโรงเรียน โอกาสของสถานศึกษากับความร่วมมือในด้านต่างๆ ของชุมชน กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น ในสถานศึกษาชุมชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและสถานศึกษาอยู่ใกล้แหล่งเรียนรู้ และอยู่ใกล้วัด

แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ห้องสมุดมีพื้นที่ขนาด 144 ตารางเมตร หนังสือในห้องสมุด มีจำนวน 7,674 เล่ม การสืบค้นหนังสือ และการยืม – คืน มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้บริการสืบค้นเทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุด

จำนวน 5 เครื่อง ห้องปฏิบัติการทั้งหมด 20 ห้อง จำแนกเป็น

1. ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	จำนวน	3	ห้อง
2. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	จำนวน	2	ห้อง
3. ห้องปฏิบัติการทางภาษา	จำนวน	3	ห้อง
4. ห้องอื่นๆ	จำนวน	12	ห้อง

เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมด จำนวน 32 เครื่อง จำแนกเป็น

1. ใช้เพื่อการเรียนการสอน	จำนวน	22	เครื่อง
2. ใช้เพื่อให้บริการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน	5	เครื่อง
3. ใช้เพื่อสนับสนุนการบริหารสถานศึกษา (สำนักงาน)	จำนวน	5	เครื่อง

แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน

1. ห้องวิทยาศาสตร์
2. ห้องคอมพิวเตอร์
3. ห้องปฏิบัติการทางภาษา
4. ห้องสมุด

แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน

1. วัดพวงมาลัย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณภา โคตรพันธ์ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า รูปแบบฯ มีองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ (1) ที่มาและความสำคัญ (2) หลักการ (3) วัตถุประสงค์ (4) โครงสร้างเนื้อหา (5) กระบวนการดำเนินการ ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ใช้ชื่อ “PLCCCA” และ (6) การวัดและประเมินผล และ 3) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบฯ พบว่าคุณภาพการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูอยู่ในระดับดี และผลการพัฒนาครูจำนวน 3 วงรอบ พบว่าคุณภาพการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครู วงรอบที่ 1 วงรอบที่ 2 และ วงรอบที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีพัฒนาการสูงขึ้น และครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อาจณรงค์ มโนสุทธิฤทธิ์ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน สำหรับครูประจำการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการสอนสำหรับครูประจำการ โดยใช้ เทคโนโลยีเป็นฐาน ด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบไปด้วย 3 ระยะ 6 ขั้นตอน คือ ระยะที่ 1 การเตรียมความพร้อมของชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Preparation: P) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สร้างความมั่นใจ (Trust) และ ขั้นที่ 2 ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ระยะที่ 2 การ เรียนรู้ผ่านโรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning in School as Learning Community: L) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 3 เลือกรูปแบบและสร้างชุมชนการเรียนรู้ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และ ขั้นที่ 5 ปฏิบัติตามกำหนดการ/โครงการ ระยะที่ 3 การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนร่วมกัน (Classroom Action Research : C) ประกอบด้วย 1 ขั้นตอน คือ 6. วิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วม

พัชรี ทองอำไพ (2562: 167) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการพัฒนาครูประจำการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษกับสาระของครู โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า 1. ระบบการพัฒนาครูประจำการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษกับสาระของครู โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน มีชื่อเรียกว่า “ICT4EIS” มาจากคำว่า “Information and Communication Technology for English in Content Classrooms for Teacher” องค์ประกอบของระบบถูกจัดระเบียบความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา (Goal setting) ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Planning) ขั้นตอนที่ 3 สู่การปฏิบัติใน ชั้นเรียน (Learning Activities) ขั้นตอนที่ 4 การ

สะท้อนผลการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนา (Reflection) และขั้นตอนที่ 5 การดำเนินการวงรอบใหม่ (A new round) 2. ประสิทธิภาพของระบบการพัฒนาครูประจำการฯ โดยรวมพบว่า เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาการสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษกับสาระของครู ด้วยเหตุผลสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ครูเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ 2) ครูเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง จนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายและเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best practice) ของตน และ 3) ครูใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทยในการจัดการเรียนรู้และการสื่อสารในชั้นเรียน เป็นลักษณะของการเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน 3. ผลการประเมินการพัฒนาระบบ พบว่า 3.1 ปัจจัยที่มีความจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการพัฒนาตนเองของครูสำเร็จลุล่วง คือ ผู้บริหารโรงเรียนกระบวนการติดตามการดำเนินงาน การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ การเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองของครู และวัฒนธรรมขององค์กรที่มีความเข้มแข็ง 3.2 แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของครูที่นำระบบการพัฒนาครูประจำการฯ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน มี 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ครูให้ผู้เรียนศึกษาล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมของตนเอง รูปแบบที่ 2 ครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียนก่อน หลังจากนั้นจึงจะสอนเป็นภาษาไทยควบคู่กันไป และรูปแบบที่ 3 สำหรับครูที่ยังไม่มีความชำนาญ จะเน้นการใช้สื่อในรูปแบบภาษาอังกฤษที่ทันสมัย ตื่นตาตื่นใจ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 3.3 ความพึงพอใจของครูหลังจากที่เข้ารับการพัฒนาระบบ พบว่าอยู่ในระดับมาก ครูเกิดความมั่นใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารผ่านวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น มีความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาการสอนของตนเอง สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาตนเองตามหลักของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ และใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม

ประภาพร ผาจันทร์ (2561) การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาครูให้เกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาครูให้เกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา 2) การพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 3) การจัดสรรงบประมาณ 4) การเป็นต้นแบบที่ดี 2. ผลการยืนยันองค์ประกอบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาครูให้เกิดทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 องค์ประกอบ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์

ลอง ธาน โว (Long Thanh Vo: 2012) ได้ทำการวิจัยด้านการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศโดยใช้เทคนิค Critical Friends Group หรือ CFG ซึ่งมีรูปแบบการฝึกอบรมโดยให้เพื่อนร่วมงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิจารณ์การสอนของกันและกัน เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของ

เทคนิคการเรียนรู้รูปแบบนี้ ที่มีต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวเอเชีย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวเวียดนาม ผลการวิจัยพบว่าภายหลังการฝึกอบรม ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CFG เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวิชาชีพ สวมารถ เรียนรู้ซึ่งกันและกันภายใต้สภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย ตลอดจนยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างเพื่อนร่วมงานอีกด้วย150

วิรัตน์ เกตุเรือง สุกัญญา แซ่มซ้อย และฉลอง ชาตรุประชีวิน (2560: 313) รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและแนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการใช้หลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน 4) ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5) ด้านการวัดและประเมินผล

2. รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 3 คุณภาพผู้เรียน และปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนักแก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ทางการศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) การส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก พบว่าทั้ง 3 องค์ประกอบ และปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากทุกรายการ

ปาริฉัตร ไกรสนาม สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ และเมธิ ดิษฐ์ศักดิ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. หลักการ 2. จุดมุ่งหมาย 3. เนื้อหาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทชุมชนโดยบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ (2w4c) แยกย่อยได้ 6 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม (Warm up) ขั้นที่ 2 องค์ความรู้ชุมชน (Content) ขั้น

ที่ 3 โครงสร้างการสื่อสาร (Cognition) ขั้นที่ 4 สื่อสาร (Communication) ขั้นที่ 5 การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์ (Co - Creation) ขั้นที่ 6 ขึ้นสรุป (Wrap up) และ 5. การวัดและประเมินผลทักษะการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษและคุณลักษณะพอเพียง รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับดี ที่ค่าเฉลี่ย 4.45 มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ที่ 81.86/82.00 ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีพัฒนาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีคุณลักษณะพอเพียง สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง

กัลยา ผาเกตุ (2564:2) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช้สื่อการสอนแบบ Active Learning ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยนักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับดีทุกองค์ประกอบ ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรม ความรับผิดชอบ การมีสัมพันธภาพ และการแสดงความคิดเห็น 2. จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนการสอนตามปกติ จำนวน 20 คะแนน คะแนนก่อนเรียนมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 4.75 คะแนน คะแนนหลังเรียนมีค่า คะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 10.55 คะแนน และผลจากการสร้างและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) มีประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนระหว่างชั้นเรียน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 คะแนน คะแนนก่อนเรียนมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 5.65 คะแนน คะแนนหลังเรียนมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย เท่ากับ 15.61 คะแนน ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อำพร วุฒิวิโก (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการละครอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านการนำไปใช้, ด้านประโยชน์, ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม และด้านเนื้อหาตามลำดับ

การจัดการเรียนรู้ตามแนว CLIL ในประเทศไทย มีจัดการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดนี้ โดย ปราณภา โหมตหิรัญ (2559: 144) ได้จัดทำโปรแกรมอบรมครูเพื่อสอนภาษาอังกฤษด้วยเนื้อหาอาเซียนและแนวคิด CLIL ที่มีต่อเนื้อหาความรู้ทัศนคติ และการนำความรู้ไปใช้ในกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งประเทศไทย

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำคู่มือและชุดฝึกอบรมเพื่อนำเสนอการสอนภาษาอังกฤษด้วยเนื้อหาอาเซียนและแนวคิด CLIL ซึ่งเป็นแนวคิดการสอนที่บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา มี 4 องค์ประกอบ คือ เนื้อหา การสื่อสาร ทักษะคิดและวัฒนธรรม เพื่อนำชุดฝึกและคู่มือครูไปใช้ในการฝึกอบรมครูประจำการสังกัดองค์กรส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และทำการวิจัยศึกษาผลของโปรแกรมอบรมครูที่มีต่อความรู้และทัศนคติที่เกี่ยวกับเนื้อหาความรู้อาเซียนและแนวคิด CLIL และการนำความรู้ไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้เข้าอบรม คู่มือและชุดฝึกที่จัดทำขึ้นประกอบด้วย 4 โมดูล ใช้เวลาโมดูลละ 1 ชั่วโมง 30 นาที แต่ละโมดูลเริ่มฝึกอบรมโดยการบรรยาย ตั้งประเด็นให้ผู้เข้าอบรมอภิปรายและนำเสนอ และให้ผู้เข้าอบรม ร่วมกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษด้วยเนื้อหาอาเซียนและแนวคิด CLIL และการนำความรู้ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ที่เกี่ยวกับการใช้เนื้อหาอาเซียนและแนวคิด CLIL ของครู ภาษาอังกฤษมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งประเทศไทย โดยผลการวิจัยที่เป็นผลดีที่เห็นได้ชัดคือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อ การจัดการเรียนการสอนของครู และการสร้าง ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ เนื้อหาอาเซียนเข้าไปพร้อมกับการฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนตื่นตัวและมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมในบทเรียน

นอกจากนี้ยังมีการใช้แนวคิด CLIL ในการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา โดย อาทิตย ศรีจันทร์ตร อัญชลี จันทรเสม และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2560: 174) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟังและพูดแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนว CLIL เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย หลายเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียน ใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสาร ทากิจกรรมการเรียนรู้จากเนื้อหาสาระในวิชาอื่น ๆ อย่างหลากหลาย นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ได้มาก ทำให้เกิดการเรียนการเรียนรู้ที่หลากหลายจาก ประสบการณ์ตรง และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์ดังนี้
1) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ 2) เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครู
ที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการพัฒนาแบบ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนย่อยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาล
เมืองสมุทรสงคราม

ขั้นตอนที่ 1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 1.3 ร่างรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่
เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

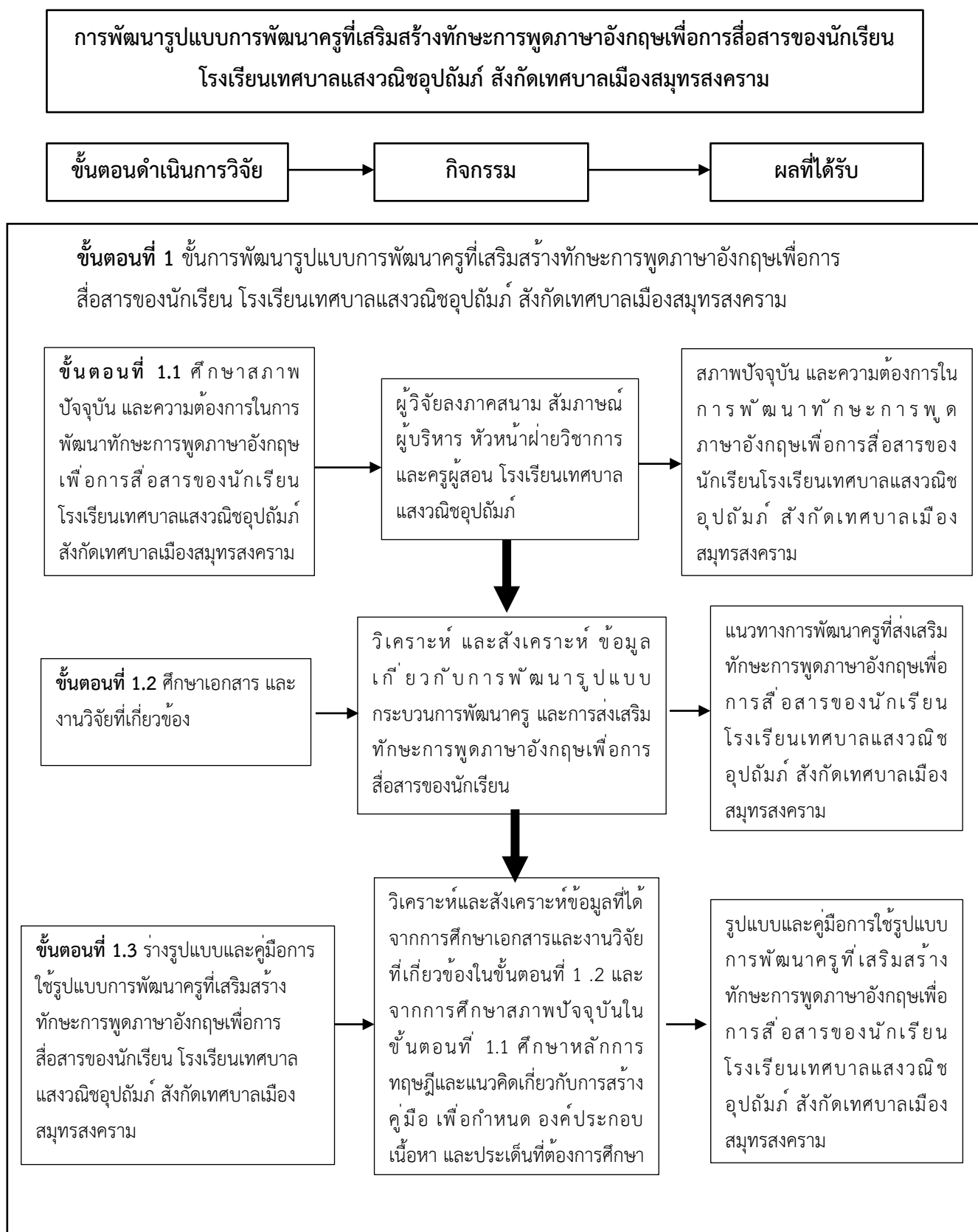
ขั้นตอนที่ 1.4 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของรูปแบบและคู่มือ
การใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อยดังนี้

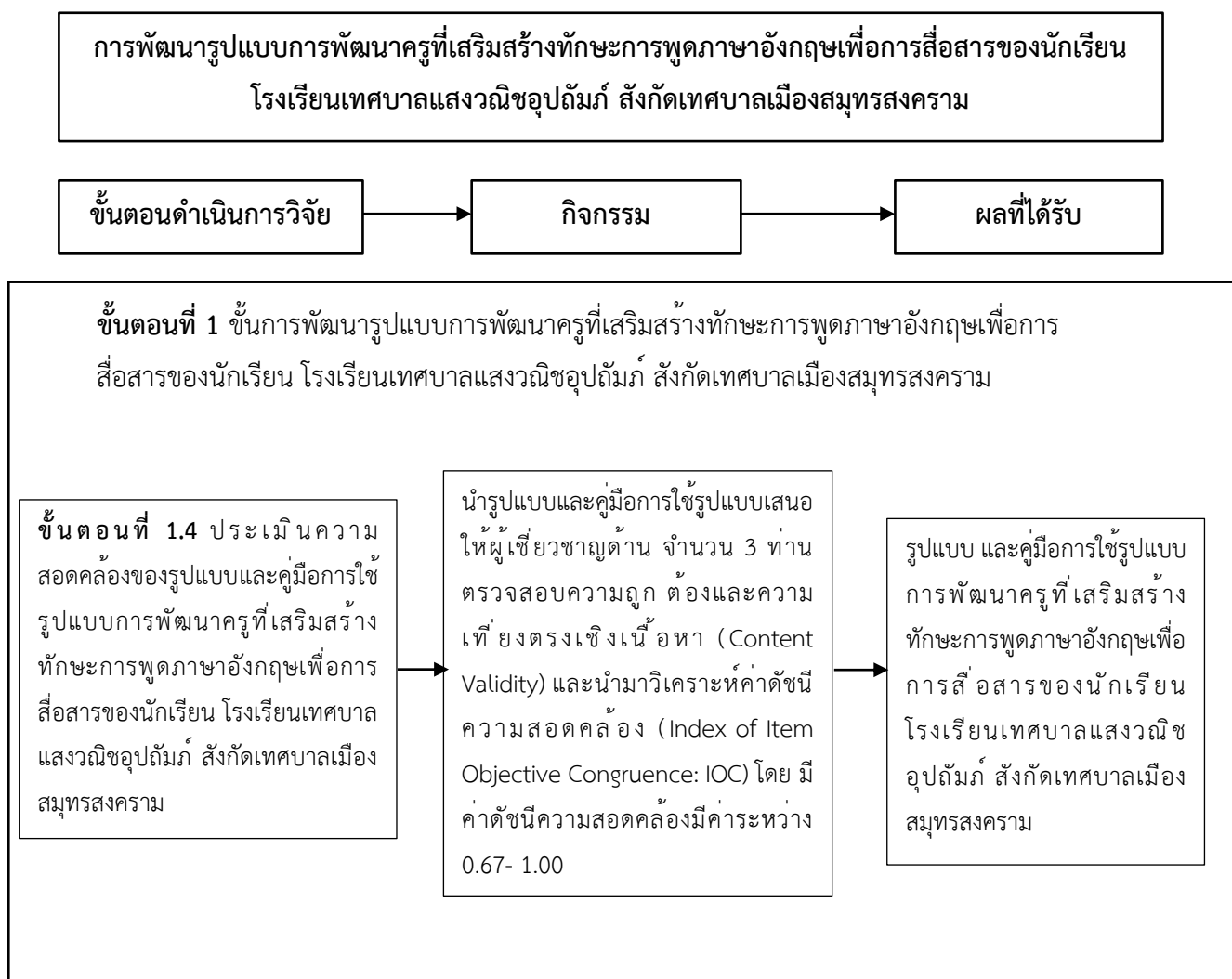
ขั้นตอนที่ 2.1 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมือง
สมุทรสงคราม

ขั้นตอนที่ 2.2 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้าง
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัด
เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

แผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

แผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

แผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (ต่อ)

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

กิจกรรม

ผลที่ได้รับ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ขั้นตอนที่ 2.1 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา ครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

นำรูปแบบไปทดลองใช้รูปแบบตามคู่มือการใช้รูปแบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของครูสังเกตการสอนในชั้นเรียน ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา ครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ขั้นตอนที่ 2.2 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ทดสอบความรู้ทางภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ภาพที่ 1 แผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

จากแผนภาพขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ภาพที่ 1 ในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการพัฒนาารูปแบบ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.1.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน และครูผู้สอน จำนวน 10 คน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1.1.2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูที่ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังมีรายละเอียดในบทที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดประเด็นในการสร้างข้อคำถาม

1.1.2.2 ร่างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดประเด็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ แบ่งเป็นประเด็นดังต่อไปนี้ 1) คุณภาพผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน 4) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 5) การพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.1.2.3 นำร่างแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมของประเด็นที่ศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1.3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการทำหนังสือถึงโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

1.1.3.2 ผู้วิจัยลงภาคสนามในการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย และสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ระยะเวลาในการดำเนินการ เดือน พฤศจิกายน 2565

ขั้นตอนที่ 1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตารางการสังเคราะห์เนื้อหา

1.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ระยะเวลาในการดำเนินการ เดือน ธันวาคม 2565

ขั้นตอนที่ 1.3 ร่างรูปแบบการพัฒนาครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารการร่างรูปแบบการพัฒนาครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.3.2.1 วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันจากการลงภาคสนาม ในขั้นตอนที่ 1.1

1.3.2.2 วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนที่ 1.2

1.3.2.3 ร่างรูปแบบการพัฒนาครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.3.2.4 นำร่างรูปแบบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ระยะเวลาในการดำเนินการ เดือน มกราคม 2566

ขั้นตอนที่ 1.4 ประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ และคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่

1.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.4.2.1 รูปแบบการพัฒนาครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1.4.2.2 แบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยมีวิธีการสร้าง
เครื่องมือดังนี้

1) จัดสร้างร่างแบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยกำหนดประเด็นเกี่ยวกับการประเมิน ดังนี้ 1) การประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง 2) การประเมินความเป็นประโยชน์ การตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ 3) การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ 4) การประเมินด้านความถูกต้องครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลักษณะของเครื่องมือที่สร้างขึ้นเป็นแบบประเมินความเป็นไปได้ที่มีลักษณะเป็น
มาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) โดยกำหนดค่าน้ำหนักเป็นระดับความเป็นไปได้ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของ
ข้อคำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมของประเด็นที่ศึกษา

3) นำแบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า
ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) จำนวน 3 คน และจัดพิมพ์แบบประเมินความเป็นไปได้ของ
รูปแบบฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง IOC 0.67-
1.00

1.4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในการทำ
หนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอเชิญเป็นคณะกรรมการในการประเมิน

2) ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความ
เป็นไปได้ของรูปแบบ และให้ข้อเสนอแนะตามประเด็นของการประเมิน

1.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย
ตามเกณฑ์ ดังที่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 12) ระบุดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ไปใช้ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ระยะเวลาในการดำเนินการ เดือน กุมภาพันธ์ 2566

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ตามกระบวนการพัฒนาครูในการดำเนินการของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) ประชุมครูเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา โดยสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครู วิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องการให้พัฒนา ออกแบบกิจกรรมพัฒนาครูตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของครูผู้รับการพัฒนา

2. วางแผนพัฒนา (Plan) ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยกำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีการพัฒนา 3On ได้แก่ On app, On line และ On face แต่ละรูปแบบมีรายละเอียด ดังนี้

1) On app หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Applicationบน Smart phone คือ Application Echo English ซึ่งเป็นหลักสูตรการพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR โดยให้ครูเริ่มศึกษาตั้งแต่ A1 ประกอบด้วย

Unit 1 บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำตัว

Unit 2 บทสนทนาเกี่ยวกับแนะนำบุคคลอื่น

Unit 3 บทสนทนาเกี่ยวกับการถามข้อมูลและคนในครอบครัว

- Unit 4 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกสถานที่และของเล่น
- Unit 5 บทสนทนาเกี่ยวกับการพูดถึงสิ่งที่มีและอาหาร
- Unit 6 บทสนทนาเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย
- Unit 7 บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์และการบอกความรู้สึก
- Unit 8 บทสนทนาเกี่ยวกับความสามารถและคำบอกความรู้สึก
- Unit 9 บทสนทนาเกี่ยวกับสภาพอากาศและเครื่องแต่งกาย
- Unit 10 บทสนทนาเกี่ยวกับบ้านและสถานที่ในเมือง
- Unit 11 บทสนทนาเกี่ยวกับวันและเวลา
- Unit 12 บทสนทนาเกี่ยวกับยามว่างและสิ่งที่กำลังทำ
- Unit 13 บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ป่าและการเปรียบเทียบ
- Unit 14 บทสนทนาเกี่ยวกับเครื่องเขียนและการซื้อของ
- Unit 15 บทสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเมนูอาหาร
- Unit 16 บทสนทนาเกี่ยวกับการถามและแสดงความรู้สึก
- Unit 17 บทสนทนาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมภายในบ้าน
- Unit 18 บทสนทนาเกี่ยวกับการอธิบายการกระทำต่างๆ
- Unit 19 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกเวลาและกิจวัตรประจำวัน
- Unit 20 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกสถานที่ต่างๆในเมือง

โดยกำหนดให้คุณครูทุกท่านได้ศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 Unit และรายงานผลการศึกษาผ่านไลน์กลุ่ม English Online โดยการถ่ายภาพหน้าจอบทเรียนที่ได้ศึกษาแล้วลงไลน์กลุ่มเพื่อตรวจสอบความคืบหน้าในการพัฒนาเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์

2) On line หมายถึง การพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดีย สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน การใช้ Class room language การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์

3) On face หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบเห็นหน้า เจอตว์พบปะพูดคุย โดยมีการรวมกลุ่มช่วงพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์หลังการพัฒนาตนเองผ่าน On App เพื่อให้คุณครูทุกท่านได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกันในกลุ่มครู โดยมีผู้วิจัยเป็นวิทยากรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการนำรูปแบบไปทดลองใช้

3. ดำเนินการพัฒนาตามรูปแบบที่กำหนด (Implementation) ดำเนินการพัฒนาตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

4. ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) ประเมินผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู โดยนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษมาปรับเป็นเครื่องมือเพื่อทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู สังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยเพื่อนร่วมงานโดยใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตรงตามกรอบแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับสะท้อนผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2.1.1 กลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ จำนวน 1 คน
หัวหน้าฝ่ายวิชาการจำนวน 1 คน ครูจำนวน 10 คน นักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
จำนวน 100 คน

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1.2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

1) ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคู่มือ เพื่อกำหนดองค์ประกอบ เนื้อหา และประเด็นที่ต้องการศึกษา

2) สร้างคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยคู่มือ ดังกล่าว ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดของรูปแบบการพัฒนาครูฯ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการดำเนินการ และ 5) การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติใน การดำเนินการของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

3) นำคู่มือที่สร้างขึ้นนำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจนและความเหมาะสม ความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ และนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

4) นำคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.67- 1.00

5) ปรับปรุงและแก้ไขคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.3.1 แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู ใช้เก็บข้อมูลหลังการพัฒนาครูตามรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

2.1.3.2 ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้เก็บข้อมูลหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1.4.1 แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู วิเคราะห์เนื้อหาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรที่ครูได้รับการพัฒนา วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.1.4.2 ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง IOC 0.67-1.00 ระยะเวลาในการดำเนินการ เดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2566

ขั้นตอนที่ 2.2 ชั้นศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ศึกษาผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของครู และ ศึกษาผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการจำนวน 1 คน ครูจำนวน 10 คน จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ทางภาษาอังกฤษของครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ และ แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย และตัวชี้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูที่สอดคล้องกับความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR

1.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีการและแนวทางการสร้างแบบทดสอบความสามารถด้านภาษา

1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา โดยปรับตัวชี้วัดความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR มาสร้างเป็นแบบทดสอบ

1.4 นำแบบทดสอบ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ คำถาม คำตอบ เนื้อหา และตัวชี้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

1.5 นำแบบทดสอบเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

1.6 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าดัชนี ความสอดคล้องและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยข้อสอบจะต้องมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

1.7 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบทดสอบออนไลน์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลหลังการพัฒนาคูตามรูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง และสร้างเกณฑ์ในการประเมิน โดยวิเคราะห์จากระดับความสามารถและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

2.2 ร่างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย การประเมิน 2 ด้านคือ ความรู้ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ

2.3 นำร่างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และภาษา

2.4 นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.5 ปรับปรุง และจัดทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ระยะเวลาในการดำเนินการ เดือน กรกฎาคม 2566

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย เรื่องรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ แบ่งเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

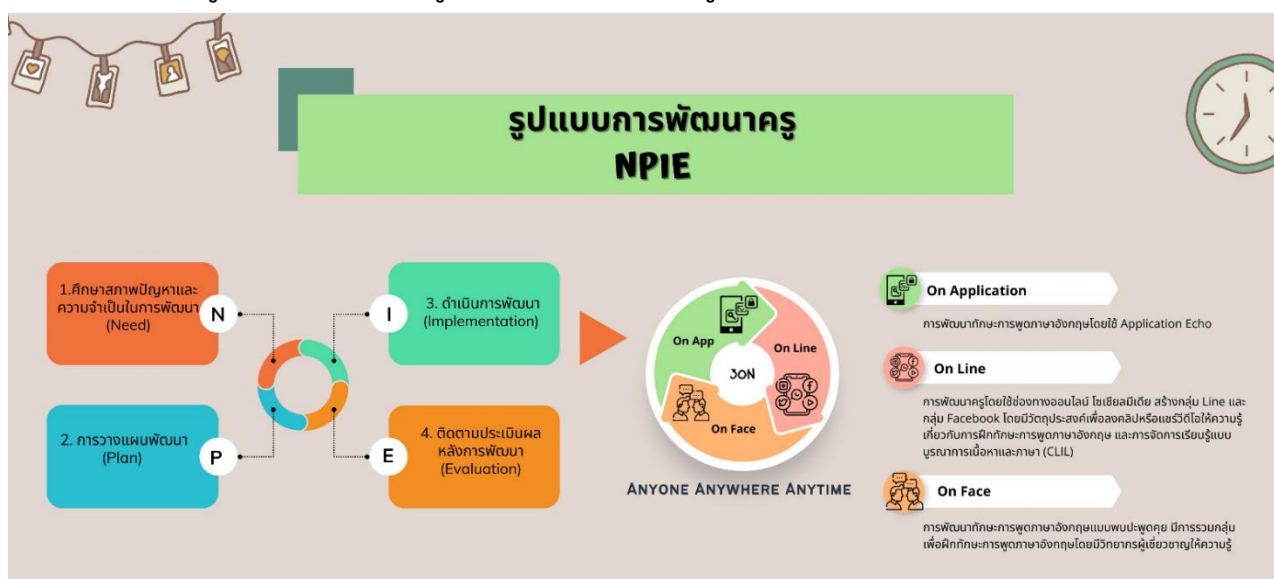
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

ส่วนที่ 1.1 ผลการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ จำนวน 6 เรื่อง สังเคราะห์กระบวนการพัฒนาครูจากนักวิจัยและนักวิชาการจำนวน 6 ท่าน และศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา CLIL ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ซึ่งได้ผลการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ที่เรียกว่า NPIE ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4 รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

พัฒนา (Need) 2) วางแผนพัฒนา (Plan) 3) ดำเนินการพัฒนา (Implementation) และ 4) ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา โดยสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครู วิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องการให้พัฒนา ออกแบบกิจกรรมพัฒนาครูตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของครูผู้รับการพัฒนา

2. วางแผนพัฒนา (Plan) ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนา 3On ได้แก่ On app, On line และ On face แต่ละรูปแบบมีรายละเอียด ดังนี้

1) On app หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Application บน Smart phone คือ Application Echo English ซึ่งเป็นหลักสูตรการพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR โดยให้ครูเริ่มศึกษาตั้งแต่ A1 โดยกำหนดให้คุณครูทุกท่านได้ศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 Unit และรายงานผลการศึกษาผ่านไลน์กลุ่ม English Online โดยการถ่ายภาพหน้าจอบทเรียนที่ได้ได้ศึกษาแล้วลงไลน์กลุ่มเพื่อตรวจสอบความคืบหน้าในการพัฒนาเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On App

2) On line หมายถึง การพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดีย สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน การใช้ Class room language การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On line

3) On face หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบเห็นหน้า เจอตัว พบปะพูดคุย โดยมีการรวมกลุ่มช่วงพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์หลังการพัฒนาตนเองผ่าน On App เพื่อให้คุณครูทุกท่านได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกันในกลุ่มครู โดยมีผู้วิจัยเป็นวิทยากรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการนำรูปแบบไปทดลองใช้ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On face

3. ดำเนินการพัฒนา (Implementation) ดำเนินการพัฒนาตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

4. ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) ทดสอบความรู้ทางภาษาอังกฤษของครู และประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ส่วนที่ 1.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ทำประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	33.33
อาจารย์มหาวิทยาลัย	1	33.33
ครู	1	33.33
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาโท	2	66.77
ปริญญาเอก	1	33.33
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1-5 ปี		
6-10 ปี		
11-15 ปี	1	33.33
15 ปีขึ้นไป	2	66.77

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามด้านตำแหน่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยจำนวน 1 คน คิดเป็น

ร้อยละ 33.33 เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง 1 ครูจำนวน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.77 ระดับปริญญาเอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 11-15 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 15 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.77

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ไปใช้

ข้อ	รายการ	ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง				
1.1	ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	4.67	0.57	ดีมาก
1.2	มีการวัดและประเมินตามตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัดได้จริง	4.67	0.57	ดีมาก
2. ความเป็นประโยชน์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ				
2.1	สามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูได้	4.67	0.57	ดีมาก
2.2	นักเรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.57	ดีมาก
3. ความเหมาะสมของรูปแบบ				
3.1	ระยะเวลาของการดำเนินการตามรูปแบบ	4.67	0.57	ดีมาก
3.2	กระบวนการพัฒนาครูตามรูปแบบ	4.67	0.57	ดีมาก
3.3	รูปแบบการประเมินสอดคล้องกับสภาพจริง	4.67	0.57	ดีมาก
4. ความถูกต้องครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการ				
4.1	ความถูกต้องครอบคลุมตามความต้องการของรูปแบบ	4.67	0.57	ดีมาก
4.2	ความถูกต้องของครอบคลุมเนื้อหาของคู่มือการใช้รูปแบบ	4.33	0.57	ดีมาก
เฉลี่ย		4.63	0.57	ดีมาก

จากตาราง พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลการประเมินดังนี้

ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

การวัดและประเมินตามตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัดได้จริง พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

พัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูได้ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

นักเรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ระยะเวลาของการดำเนินการตามรูปแบบ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

กระบวนการพัฒนาครูตามรูปแบบ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

รูปแบบการประเมินสอดคล้องกับความสภาพจริง พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

ความถูกต้องครอบคลุมตามความต้องการของรูปแบบ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

ความถูกต้องของครอบคลุมเนื้อหาของคู่มือการใช้รูปแบบ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) ผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 2.1 ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา

คนที่	ผลการทดสอบก่อนการพัฒนา	ผลการทดสอบหลังการพัฒนา
1	12	25
2	18	29
3	10	22
4	20	35
5	15	26
6	13	27
7	22	40
8	16	28
9	15	32
10	12	25
เฉลี่ย	15.30	28.9

จากตาราง วิเคราะห์ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการพัฒนาคูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวณิชอุบลรัตน์ พบว่า ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของครูมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X}=15.30$, S.D. = 3.80) คิดเป็นร้อยละ 22.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X}=28.90$, S.D. = 5.38) คิดเป็นร้อยละ 48.17 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.67

ส่วนที่ 2.2 ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	3	7
2.	4	8
3.	2	7
4.	4	7
5.	5	8

ตารางที่ 5 ต่อ

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
6.	5	9
7.	3	7
8.	2	6
9.	2	7
10.	3	8
11.	1	6
12.	3	7
13.	4	8
14.	3	6
15.	2	7
16.	1	5
17.	3	7
18.	4	8
19.	3	7

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = 1.11) คิดเป็นร้อยละ 23.72 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.76, S.D. = 1.09) คิดเป็นร้อยละ 58.97 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.25

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	5	9
2.	6	9

ตารางที่ 6 ต่อ

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
3.	4	8
4.	5	8
5.	6	9
6.	3	6
7.	4	7
8.	6	8
9.	4	7
10.	3	7
11.	4	8
12.	5	9
13.	4	8
14.	5	8
15.	6	9
16.	7	10
17.	5	7
18.	3	6

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 1.18) คิดเป็นร้อยละ 39.35 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.94, S.D. = 1.11) คิดเป็นร้อยละ 66.20 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.85

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	4	8
2.	5	9
3.	2	7
4.	3	6
5.	5	9
6.	4	8
7.	6	9
8.	5	7
9.	7	10
10.	5	9
11.	4	6
12.	3	7
13.	4	8
14.	5	9
15.	6	9
16.	4	8

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 1.27) คิดเป็นร้อยละ 37.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 8.06, S.D. = 1.18) คิดเป็นร้อยละ 67.19 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.69

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	7	9
2.	5	8
3.	6	9
4.	5	7
5.	4	9
6.	6	9
7.	5	7
8.	5	8
9.	5	8
10.	4	7
11.	6	9
12.	5	8
13.	6	8
14.	7	9
15.	6	8
16.	5	7
17.	4	7
18.	4	6
19.	5	7

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.56, S.D. = 0.93) คิดเป็นร้อยละ 43.86 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.89, S.D. = 0.94) คิดเป็นร้อยละ 65.79 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.93

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
--------	-----------------------	-----------------------

1.	5	8
2.	4	7
3.	6	8
4.	6	9
5.	5	8
6.	6	9
7.	5	7
8.	4	6
9.	6	9
10.	6	8
11.	5	7

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.27, S.D. = 0.79) คิดเป็นร้อยละ 40.15 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.82, S.D. = 0.98) คิดเป็นร้อยละ 59.85 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.70

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	6	9
2.	7	10
3.	6	8
4.	5	9
5.	4	8

ตารางที่ 10 ต่อ

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
6.	5	7

7.	6	9
8.	5	8
9.	6	7
10.	6	9

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.60, S.D. = 0.84) คิดเป็นร้อยละ 46.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 8.40, S.D. = 0.97) คิดเป็นร้อยละ 70.00 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.33

สรุป ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = 1.42) คิดเป็นร้อยละ 37.33 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.76, S.D. = 1.09) คิดเป็นร้อยละ 64.67 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.34

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ 2) เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการพัฒนาแบบ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนย่อยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครู โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ รวมจำนวน 10 คน โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ จำนวน 6 เรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์กระบวนการพัฒนารูปแบบ 6 แนวคิด รูปแบบการพัฒนาครู แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือตารางการสังเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 1.3 ร่างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1.1 และขั้นตอนที่ 1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือตารางการสังเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 1.4 สร้างคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยศึกษาหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคู่มือเพื่อกำหนด องค์ประกอบเนื้อหา โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 1.5 การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย และครูผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมจำนวน 3 คน จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อยดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยทดลองใช้กับโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าวิชาการ ครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 รวมจำนวน 100 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนที่ระบุในคู่มือ

ขั้นตอนที่ 2.2 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูหลังการพัฒนา และผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ด้วยการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ได้รูปแบบที่เรียกว่า NPIE

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

2. ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 2.1 ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูหลังการพัฒนา

ส่วนที่ 2.2 ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.1 ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูหลังการพัฒนา

จากการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ จำนวน 10 คน ก่อนและหลังการพัฒนาสามารถสรุปได้ว่า ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของครู โดยครูมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X}=15.30$, S.D. = 3.80) คิดเป็นร้อยละ 22.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X}=28.90$, S.D. = 5.38) คิดเป็นร้อยละ 48.17 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.67 และ ครูร้อยละ 80 มีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A2

2.2 ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}=$

2.96, S.D. = 1.11) คิดเป็นร้อยละ 23.72 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ =7.76 , S.D. = 1.09) คิดเป็นร้อยละ 58.97 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.25

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ =4.72, S.D. = 1.18) คิดเป็นร้อยละ 39.35 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ =7.94, S.D. = 1.11) คิดเป็นร้อยละ 66.20 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.85

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ =4.50, S.D. = 1.27) คิดเป็นร้อยละ 37.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ =8.06, S.D. = 1.18) คิดเป็นร้อยละ 67.19 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.69

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ =5.56, S.D. = 0.93) คิดเป็นร้อยละ 43.86 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ =7.89, S.D. = 0.94) คิดเป็นร้อยละ 65.79 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.93

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ =5.27, S.D. = 0.79) คิดเป็นร้อยละ 40.15 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ =7.82, S.D. = 0.98) คิดเป็นร้อยละ 59.85 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.70

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ =5.60, S.D. = 0.84) คิดเป็นร้อยละ 46.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ =8.40, S.D. = 0.97) คิดเป็นร้อยละ 70.00 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.33

ผลสะท้อนของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ผลสะท้อนที่เกิดขึ้นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลสมุทรสงคราม มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารมีรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
2. ครูมีทักษะความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ สามารถฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ด้วย

ตนเองเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง อีกทั้งยังสามารถช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์

3. ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากการส่งเสริมของคุณครูทุกท่านในโรงเรียน มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างที่อยู่โรงเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม และสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ได้รูปแบบที่เรียกว่า NPTE+CLIL

1) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา โดยสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครู วิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องการให้พัฒนา ออกแบบกิจกรรมพัฒนาครูตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของครูผู้รับการพัฒนา สอดคล้องกับ นาริรัตน์ ยิ่งยวด (2556: 18-20) ได้กล่าวถึง กระบวนการในการพัฒนาครู ควรเริ่มจาก การหาความจำเป็นในการพัฒนาครูหรือหาปัญหาที่จะต้องแก้ไขวิธีการพัฒนาบุคคลหมายถึง การพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคคลหรือไม่ โดยศึกษาหาความจำเป็นในการพัฒนาบุคคล

2) วางแผนพัฒนา (Plan) ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับ นาริรัตน์ ยิ่งยวด (2556: 18-20) ได้กล่าวถึง กระบวนการวางแผนในการพัฒนาครูหมายถึง การกำหนดว่าตามความจำเป็นหรือปัญหาที่จะต้องพัฒนาครูที่พบนั้น จะพัฒนาครูโดยวิธีใด อย่างไร เมื่อไร และจะให้ผู้ได้รับผิดชอบ การวางแผนในการพัฒนาครูนั้น โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนา 3On ได้แก่ On app, On line และ On face แต่ละรูปแบบมีรายละเอียด ดังนี้

(1) On app หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Application บน Smart phone คือ Application Echo English ซึ่งเป็นหลักสูตรการพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR โดยให้ครูเริ่มศึกษาตั้งแต่ A1 โดยกำหนดให้คุณครูทุกท่านได้ศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 Unit และรายงานผลการศึกษาผ่านไลน์กลุ่ม English Online โดยการถ่ายภาพหน้าจอบทเรียน

ได้ได้ศึกษาแล้วลงไลน์กลุ่มเพื่อตรวจสอบความคืบหน้าในการพัฒนาเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On App

(2) On line หมายถึง การพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดีย สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน การใช้ Class room language การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On line

(3) On face หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบเห็นหน้า เจอตัว พบปะพูดคุย โดยมีการรวมกลุ่มช่วงพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์หลังการพัฒนาตนเองผ่าน On App เพื่อให้คุณครูทุกท่านได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกันในกลุ่มครู โดยมีผู้วิจัยเป็นวิทยากรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการนำรูปแบบไปทดลองใช้ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On face

3) ดำเนินการพัฒนา (Implementation) ดำเนินการพัฒนาตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาล แสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม สอดคล้องกับ นาริรัตน์ ยิ่งยวด (2556: 18-20) กล่าวว่า การดำเนินการพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินการพัฒนาบุคคลตามที่ได้ออกแบบไว้ตามระยะเวลาหรือปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนด

4) ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation) สังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยเพื่อนร่วมงานโดยใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตรงตามกรอบแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับสะท้อนผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สอดคล้องกับ ภัทรพร มหาพรหม (2562 :9) กล่าวว่า การประเมินผลการพัฒนาบุคลากร หมายถึง การตรวจสอบข้อมูลทั้งหมดในทุกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาบุคลากรว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงและดำเนินการในการพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการทุกขั้นตอนได้ผล จึงต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการประเมินผลการพัฒนาโดยใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เพื่อรายงานผลการประเมินต่อ ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูหลังการพัฒนา

จากการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ จำนวน 10 คน ก่อนและหลังการพัฒนาสามารถสรุปได้ว่า ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของครู โดยครู มีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X}$ =15.30 , S.D. = 3.80) คิดเป็นร้อยละ 22.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X}$ =28.90 , S.D. = 5.38) คิดเป็นร้อยละ 48.17 โดยมี คะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.67 และ ครูร้อยละ 80 มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A2

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลการประเมิน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของอาทิตย์ ศรีจันทร์ตร อัญชลี จันทรเสม และเสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2560) พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนว CLIL เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิด โอกาสให้ครูและนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตรง และสามารถนำมาใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาตนเอง จนเกิดเป็นทักษะในการสื่อสาร สร้างความมั่นใจและความกล้าพูด ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น

สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลสมุทรสงคราม ช่วยพัฒนา ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูให้อยู่ในระดับ A2 และ ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ให้ดีขึ้น

ข้อค้นพบที่ได้จากการทำวิจัยในครั้งนี้

1. การพัฒนาครูนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้จริง
2. การที่ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาไม่ได้จบตรงเอกหรือตรงสาขาตามรายวิชาที่ตน ได้รับมอบหมายสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่ จำนวนครูถูกจำกัดโดยจำนวนนักเรียน ดังนั้นการพัฒนาครูให้มีความรู้และมีศักยภาพใน การจัดการเรียนการสอนหรือช่วยกันส่งเสริมนักเรียนในรายวิชาอื่น ๆ สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารและครูควรมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้ได้รูปแบบที่ถูกต้องเหมาะสม และตรงตามความต้องการของครูผู้รับการพัฒนาตามรูปแบบ

1.2 กระบวนการพัฒนาครู ควรมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้น และดำเนินการพัฒนาเป็นวงรอบเพื่อให้สามารถเห็นพัฒนาการของครูได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ไปทดลองใช้กับโรงเรียนอื่น ๆ ในสังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

2.2 ควรวิจัยและพัฒนากระบวนการพัฒนาครูให้มีทักษะใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรวิจัยและพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับครูทุกกลุ่มสาระวิชา สำหรับเป็นทางเลือกในการพัฒนาตนเองของครู เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

บรรณานุกรม

- กัลยา ผาภาเกตุ. (2564). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการใช้สื่อการสอนแบบ Active Learning ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน.
- กวินทร์เกียรติ นนธ์พละ. (2560). การพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวง ศึกษาธิการ. หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- กฤติพงศ์ โกคาพานิช. (2563). สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาครูของโรงเรียน ใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เก่งกาจ เกลี้ยงแก้ว และ คณิต เขียววิชัย. (2561). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมนันทนาการแบบมี ส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทาง อารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น. สาขาพัฒนศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- จิราพร รอดพวง. (2560). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะการ จัดการเรียนรู้การคิดอย่างเป็นระบบ และการสร้างสรรค์นวัตกรรมของนักศึกษา วิชาชีพ ครู. *Veridian E-journal* สาขามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์, 10(1), 281-296.
- ขวลิต เกิดทิพย์ และ วีระศักดิ์ พัทบุรี. (2559). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการบริหารความ ชัดแย้งสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชีรวัดน์ นิเจนตร. (2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. *วารสารราชภัฏ สุราษฎร์ธานี*, 4 : 71. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2565 จาก [_https://so05.tci-thaijo.org](https://so05.tci-thaijo.org).
- ณรงค์ อภัยใจ. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำ ทางการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.7.
- ถวิล ศรีใจงาม. (2556). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 และเขต 2. สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ทศนา แคมมณี. (2556). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย 9**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพเนตร ศรีนา, สุรศักดิ์ ศรีกระจำ, จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2560). รูปแบบการนิเทศครูเพื่อพัฒนาสู่ครูมืออาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **วารสารเซนต์จอห์น**, 19-35 ค้นเมื่อ 29 พ.ย. 65 จาก https://sju.ac.th/pap_file.
- ทัศนีย์ บุญแรง. (2562). **การพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น**. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2559). **แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร**. สารานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตนครสวรรค์.
- ธงชัย คำปวง. (2561). **การพัฒนาครูแบบองค์รวมโดยการเทียบเคียงสมรรถนะ**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นารินทร์ ยิ่งยวด. (2556). **การนำเสนอวิธีการพัฒนาครูตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนคาทอลิก สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- นารินทร์ รักวิจิตรกุล. (2560). **การพัฒนาวิชาชีพครู**. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 11(1), 30-31 ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2565 จาก <http://edu.msu.ac.th>.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2560). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเครือข่ายการตลาดวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. **วารสารราชพฤกษ์**. 14(3) : 80-86. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2565 จาก <https://so05.tci-thaijo.org>.
- นรรัชต์ ผันเชียร. (2563). **ประโยชน์ของการฝึกอบรมครู**. ค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2565 จาก <https://www.truelookpanya.com/education/content/80328/-teaartedu-teaart-teaarttea>.
- นิภาวรรณ นวาวदन. (2562). **การพัฒนาแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี**. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บ้านจอมยุทธ์. (On line: มดป). **การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาโดยการศึกษาดูงาน**. ค้นเมื่อ 29 พฤศจิกายน 2565 จาก https://www.baanjomut.com/library_2/extension-2/innovation_and_technology_education/20.html.

- บุญนาค ทับทิมไทย. (2557). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อภาวะผู้นำของผู้บริหาร กับการพัฒนาวิชาชีพของครู โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษา เอกชน เขตราชเทวี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). ทฤษฎีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เอส. พรินต์ติ้ง ไทย แพคคอรี่.
- บุญเชิด ชานิศาสตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัย ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ประเมศร์ แก้วดุก. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ของโรงเรียนยางชุมวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ปาริฉัตร ไกรสนาม สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ และเมธี ดิษฐ์สดี. (2561). รูปแบบการเรียนรู้บูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน เพื่อ ส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนใต้ จังหวัดสงขลา. การประชุม ชาติใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13, จังหวัดสงขลา.
- ปราณภา โหมดหิรัญ. (2559). ผลของโปรแกรมอบรมครูเพื่อสอนภาษาอังกฤษด้วยเนื้อหาอาเซียน และแนวคิด CLIL ที่มีต่อเนื้อหาความรู้ ทักษะและการนำความรู้ไปใช้ในกิจกรรมการ สอนภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งประเทศไทย. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 44 (3), 114-130.
- ประภาพร ผาจันทร์. (2561). การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาครูให้เกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และ ปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและ พัฒนารูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 6: 130.
- พัชรี ทองอำไพ. (2562). การพัฒนาระบบการพัฒนาครูประจำการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะ การจัดการ เรียนรู้ด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษกับสาระของครู โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารเป็นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์, 30(1), 167-182.

- พิไลวรรณ อินทรรักษา. (2560). การดำเนินงานในส่วนงานการฝึกอบรม. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภัทรพร มหาพรหม. (2562). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอ่างทอง. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ภัทรพล โพธิ์ภัทร และวีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2558). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ
ไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์, 5(3), 294-304. ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565 จาก [https://so01.tci-](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/EAUHJSocSci/article/view/44712)
[thaijo.org/index.php/EAUHJSocSci/article/view/44712](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/EAUHJSocSci/article/view/44712).
- ภัทรกร บุญศรี. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการ
สนทนาภาษาอังกฤษ. หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มาณะรัตน์ อัมพรเกียรติพล. (2563). รูปแบบการเป็นหุ้นส่วนทางสังคมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน. สาขาวิชาพัฒนศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาคุณ
บัณฑิต ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูลนิธิสยามกัมมาจล. (2561). Module พัฒนาศักยภาพครู ยุกระดับคุณภาพวิชาการ : การ
จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ PBL&PLC. ค้นเมื่อ 29 พฤศจิกายน 2565 จาก
https://www.scbfoundation.com/media_knowledge/document/1331.
- วรรณกร ศิริพละ. (2559). รูปแบบการพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ ปรัชญา
คุณบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- วสันต์ ปานทอง. (2556). รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา. 15(5); ฉบับพิเศษ. ตุลาคม 2556, 193-205.
- วชิรา อยู่สุข. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนปฏิบัติสำหรับผู้สอนวิชาชีพ. ดุษฎีนิพนธ์ สาขา
วิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วศินี รุ่งเรือง. (2562). รูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการ
เรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ส่งเสริมศิลปะการสอนของครู. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วีระชัย จิระชาติ. (2556). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. ค้นเมื่อ 3
พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/17754>.

- วิภาดา ศรีจอมขวัญ. (2556). รูปแบบบริหารการพัฒนาสมรรถนะครูอาชีวศึกษาไทย. **วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**, 3(3), 68-81.
- วิภาดา ศรีจอมขวัญ. (2556). รูปแบบบริหารการพัฒนาสมรรถนะครูอาชีวศึกษาไทย. **วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**, 3(3), 68-81.
- วรรณภา โคตรพันธ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- वेशิษฐ์ สมจิตศรีปัญญา, จำเนียร พลหาญ และ อรุสา พรหมทา. (2564). รูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 10(6), 8.
- วิรัตน์ เกตุเรือง สุกัญญา แซ่ม้อย และฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 19(3), 313-328.
- ศุภักษร พองจางวาง และ กอบสุข คงมนัส. (2559). การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การเขียนโปรแกรมขั้นพื้นฐาน ด้วย ภาษาจาวาสคริปต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. **Veridian E-journal สาขา มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์**, 9(3), 937-953.
- สายเพ็ญ บุญทองแก้ว. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สุรพงษ์ คงสัตย์, พระสิทธิศักดิ์ ธรรมทายาท (พรมสิทธิ์), ยุทธนา พูนเกิดมะเริง, ประพันธ์ นิกกระโทก และ จำนงค์ ปุผาลา. (2561). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทเพลงการสนทนาภาษาอังกฤษ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ปการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา. **Journal of Buddhist Education and Research**, 2, 347-360.
- สุรศักดิ์ ยุทธนานุกุล. (2558). ความต้องการพัฒนาบุคลากรของข้าราชการครูโรงเรียน วังน้ำเย็น วิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุริยวิชญา ทรงกลด. (2556). การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูแนวใหม่. ค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 65 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/274624>.
- สิริรัชต์ แก้วงาม. (2562). การพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านฉู่ฉี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). บทวิเคราะห์สถานการณ์ภาพการพัฒนาครูทั้งระบบและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: พริกหวาน
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก.
- สุจินดา คาเงิน ลำไย สีหามาตย์ และ เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ. (2563). การสังเคราะห์ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL). วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 14(1), 249-258.
- สุรพงษ์ แสงสีมูข, จิตมา วรรณศรี, วิทยา จันทร์ศิลา และสำราญ มีแจ้ง. (2557). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา *JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY*, 16(2), 119-128.
- อรรณพ จินะวัฒน์. (2559). การพัฒนาตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9, 1906 – 3431 ค้นเมื่อ 29 พ.ย. 65 จาก <https://he02.tci-thaijo.org>.
- อาภัสรา สังขาสี. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning). สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาจณรงค์ มโนสุทธิฤทธิ. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานสำหรับครูประจำการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎี ฐานการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อ ความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์, 1(2), 174-186.
- อำพร วุฒินิโก. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- Constructivist Teacher.(2021). สอนให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง. Inskru. ค้นเมื่อ 23 กันยายน 65 จาก <https://ins kru.com/idea/-MdFxKufHRJm-KkhbL1u>.
- Long Thanh Yo. (2012). “Critical Friends Group for EFL Teacher Professional Development” *ELT Journal* 64, 2.
- Ping Wang. (2012). “Professional Development through CoPs : a Case study of Chinese Teacher.” Enhancing L learning Experience in Higher Education : International Conference 7: 2-3.
- Sato, Takanori; Hemmi, Chantal. (2022). Development of Second Language Productive Skills through CLIL in a Japanese University: A Pre-Experimental Longitudinal. Study Language Learning in Higher Education, 12, 309-326.

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
2. แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
3. แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู
4. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

แบบสัมภาษณ์

ศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกณ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

งานวิจัยเรื่อง : รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของ
นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกณ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
A model for developing teacher to enhance English for speaking
communicative of students at Sangwanich School under
Samutsongkram Municipality

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยสำหรับการศึกษา เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกณ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกณ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงครามและเพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกณ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยข้อมูลที่ได้ใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ไม่มีผลกระทบใด ๆ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปกณ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ประเด็นที่ 1) คุณภาพผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นที่ 2) ปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ประเด็นที่ 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ประเด็นที่ 4) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ประเด็นที่ 5) การพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์
2. ตำแหน่ง.....
3. สถานที่ทำงาน.....
4. วันเวลาที่ทำการสัมภาษณ์ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.
5. สถานที่ทำการสัมภาษณ์.....
6. เริ่มสัมภาษณ์เวลา..... น. สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา น.

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

ประเด็นที่ 1) คุณภาพผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ท่านคิดว่า คุณภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2) ปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ท่านคิดว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมภ์ ปีการศึกษา
2565 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักเรียน

1. ท่านมีส่วนช่วยในการส่งเสริม หรือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักเรียนหรือไม่ และ ท่านสามารถช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา
(CLIL) การบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษา
ควบคู่กับเนื้อหาวิชา มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 4) ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูในการส่งเสริมทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียน

1. ท่านมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด และสามารถ
ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้หรือไม่

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 5) การพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

1. ท่านคิดว่าการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็น
หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ท่านต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีใด

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนา
ครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย
สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม**

งานวิจัยเรื่อง : รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของ
นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
A model for developing teacher to enhance English for speaking
communicative of students at Sangwanich School under
Samutsongkram Municipality

คำชี้แจง

แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยสำหรับการศึกษา
เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของ
นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม” มี
วัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงครามและ
เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาล
เมืองสมุทรสงคราม โดยข้อมูลที่ได้ใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถ
แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ไม่มีผลกระทบใด ๆ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบ
ตามความเป็นจริง คำตอบของท่านถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนารูปแบบการพัฒนา
ครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสง
วนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ประกอบด้วย

1. ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง
2. ความเป็นประโยชน์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ
3. ความเหมาะสมของรูปแบบ
4. ความถูกต้องครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ประเมิน

1. ปัจจุบันท่านปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใด

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา ☐ อาจารย์มหาวิทยาลัย

☐ ศึกษานิเทศก์ ☐ ครู

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

☐ 1 – 5 ปี ☐ 6 – 10 ปี

☐ 11 – 15 ปี ☐ 15 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงครามไปใช้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่อง ☐ ระดับความคิดเห็นโดยพิจารณาในประเด็นดังนี้

ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงครามไปใช้ หมายถึงความ

คิดเห็นต่อความเป็นไปได้ ในการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ได้มากนักน้อยเพียงใด

- 5 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. หลักการของรูปแบบ						
1.1	หลักการของรูปแบบสามารถนำไปใช้ได้					
1.2	หลักการของรูปแบบเหมาะสมกับรูปแบบ					
1.3	หลักการของรูปแบบมีความครอบคลุม					
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ						
2.1	วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความสอดคล้องกับหลักการ					
2.2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบครอบคลุมประเด็นปัญหาในการพัฒนารูปแบบ					
3. โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบ						
3.1	โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบมีความถูกต้องเหมาะสมกับรูปแบบ					
3.2	โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบครอบคลุมตามความต้องการของรูปแบบ					
4. กระบวนการดำเนินการ						
4.1	กระบวนการดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักการ					
4.2	กระบวนการดำเนินการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
4.3	กระบวนการดำเนินการมีวิธีการและขั้นตอนเหมาะสมกับการพัฒนาครู					

4.4	กระบวนการดำเนินการมีกิจกรรมการพัฒนาที่หลากหลาย					
5. การวัดและประเมินผล						
5.1	วิธีการวัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
5.2	เครื่องมือวัดสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด					
5.3	การวัดและประเมินตามตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัดได้จริง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

งานวิจัยเรื่อง : รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของ
นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
A model for developing teacher to enhance English for speaking
communicative of students at Sangwanich School under
Samutsongkram Municipality

คำชี้แจง แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู เป็นแบบทดสอบทักษะความสามารถ
ในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับ
ความสามารถทางภาษาที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR โดย
แบ่งระดับความสามารถทางภาษาเป็น 3 กลุ่ม 6 ระดับ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic)

A1 ระดับเริ่มต้น หมายถึง สามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน
สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น อีกทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น และ
ตอบคำถามง่ายๆได้

A2 ระดับต้น หมายถึง สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปในชีวิตประจำวัน สามารถ
แนะนำตัวเอง ครอบครัว การทำงานในอดีตและปัจจุบันในประโยคสั้นๆ รวมทั้งแสดงความ
ต้องการอย่างง่ายๆ และสามารถพูดและเขียนในหัวข้อที่สั้นและง่ายได้

กลุ่มที่ 2 ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent)

B1 ระดับกลาง หมายถึง สามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความและหัวข้อ
ทั่วๆ ไปที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถบรรยาย
ประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆได้

B2 ระดับกลางสูง หมายถึง สามารถพูดและเขียนได้อย่างถูกต้อง สามารถสื่อสารและนำเสนอได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจและสามารถใช้คำศัพท์ได้มากขึ้นและหลากหลายขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหาซับซ้อนมากขึ้น

กลุ่มที่ 3 ผู้ใช้ภาษาระดับคล่องแคล่ว (Proficient)

C1 ระดับสูง หมายถึง สามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อที่หลากหลายได้อย่างคล่องแคล่วง่ายดาย จับใจความ วิเคราะห์และตีความได้ แสดงความคิดเห็นความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ ใช้ภาษาทั้งในด้านสังคมการทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

C2 ระดับชำนาญ หมายถึง สามารถใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เข้าใจโดยการฟังและการอ่านอย่างง่ายดาย พูดได้คล่องแคล่วมั่นใจเหมือนเจ้าของภาษา เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนในบทความ วรรณกรรม หรือรายงานทางวิชาการต่างๆ

ตารางแสดงคำอธิบายของแต่ละระดับในทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR

ระดับทักษะภาษาอังกฤษ ตามกรอบ CEFR	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน
A1 (ระดับเริ่มต้น)	1. เข้าใจสิ่งง่ายๆ สั้นๆ ได้ 2. เข้าใจคำอธิบายเกี่ยวกับบุคคลอื่นง่ายและสั้นๆ ได้ 3. เข้าใจคำอธิบายเกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ สี สัน และขนาดต่างๆ รอบตัวที่ง่ายๆ ได้ 4. เข้าใจประโยคง่ายๆ สั้นๆ ที่พบเจอเป็นประจำได้	1. สามารถบอกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ เช่น แนะนำตัวเองง่ายๆ และการทักทายเบื้องต้น บอกได้ว่าตัวเองและผู้อื่นมาจากไหนพูดเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน 2. สามารถอธิบายชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ ที่อยู่รอบตัว สถานที่ที่อยู่รอบตัวได้ 3. สามารถตอบคำถามด้วยคำตอบสั้นๆ เช่น สี ขนาด หรือ Yes-No ได้	1. สามารถอ่านและเข้าใจคำถามหรือประโยคง่ายๆ สั้นๆ ได้ 2. สามารถอ่านเรื่องสั้นที่เขียนด้วยภาษาง่ายๆ ได้ 3. สามารถอ่าน และทำความเข้าใจข้อความสั้นๆ ได้ แม้ว่าจะมีบางคำที่ไม่รู้จัก	1. สามารถ เขียนชื่อ นามสกุลของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ 2. สามารถ เขียน คัดลอกคำสำนวน หรือประโยคง่ายๆ ได้ 3. สามารถ สะกดคำที่ง่ายๆ ได้อย่างถูกต้อง 4. สามารถ เขียนเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ โดยใช้รูปภาพประกอบหรือจินตนาการตัวเองได้
A2 (ระดับต้น)	1. สามารถเข้าใจคำศัพท์ และวลีที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัว (ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวคุณ และครอบครัวของคุณ ที่คุณพักอาศัยชื่อของ และทำงาน)	1. สามารถตั้งคำถามพื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ 2. สามารถเล่าเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ โดยใช้รูปภาพหรือจินตนาการตนเองได้	1. เข้าใจคำอธิบายง่ายๆ เกี่ยวกับสิ่งของ รูปภาพและเหตุการณ์ต่างๆ 2. เข้าใจงานเรื่องสั้น ง่ายๆ ประกอบด้วยรูปประโยคที่	1. สามารถเขียนอธิบายง่ายๆ เกี่ยวกับสิ่งของ รูปภาพ และสิ่งที่ทำได้ 2. สามารถกรอกประวัติส่วนตัวในแบบฟอร์ม หรือ

	2. เข้าใจคำอธิบายพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์อื่นๆ 3. เข้าใจบทสนทนาพื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน	3. สามารถให้อธิบายเกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ รูปภาพและสิ่งที่ทำได้ 4. สามารถแสดงออกซึ่งความเห็น หรือความต้องการในเรื่องที่ตนเองคุ้นเคยได้	เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา (Narrative tenses) 3. เข้าใจข้อมูลที่ตรงไปตรงมาภายใต้ขอบเขตที่ตนเองทราบ 4. ข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ที่ส่งมาจากบุคคลอื่นเช่น อีเมล หรือไปรษณียบัตร	เขียนข้อความสั้นๆ ในจดหมายหรือไปรษณียบัตรได้ 3. สามารถเชื่อมโยงวลี หรือประโยคด้วยคำเชื่อมต่างๆ เช่น and because และ then
B1 (ระดับกลาง)	1. เข้าใจ ประกาศ หรือคำแนะนำตามที่สาธารณะได้ 2. เข้าใจ คำสั่ง หรือคำแนะนำที่ง่ายๆ ได้ 3. สามารถเข้าใจคำศัพท์ต่างๆ และมีความรู้เบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการพูดถึงข้อมูลส่วนตัวได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ครอบครัว ประเทศ สัญชาติ และที่อยู่อาศัยเมื่อได้ฟังบทสนทนาที่ไม่เร็วมากและชัดเจน	1. สามารถแสดงความคิดเห็นที่เรียบง่าย โน้ตหัวข้อที่เป็นนามธรรมหรือเกี่ยวกับวัฒนธรรมได้ค่อนข้างจำกัด 2. สามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับภาพยนตร์ ดนตรี ข่าวสารคดี ที่ได้ดูมาพร้อมบอกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อเรื่องราวดังกล่าว 3. สามารถโต้ตอบกับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษไม่เร็วมาก และพร้อมที่จะสร้างประโยคใหม่ๆ เพื่อให้เข้าใจได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถใช้คำศัพท์ที่	1. สามารถเข้าใจคำศัพท์ง่ายๆ และประโยคทั่วไปที่พบเห็นบนป้ายประกาศ โปสเตอร์ และแคตตาล็อก 2. เข้าใจบทความ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในนิตยสาร หรือจดหมายที่เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวเอาไว้	1. สามารถเขียนอีเมลหรือข้อความอย่างง่าย และยังสามารถกรอกแบบฟอร์มข้อมูลส่วนตัวอย่างง่ายได้ เช่น ชื่อ สัญชาติ สถานที่ตั้งของโรงแรม และข้อมูลพื้นฐานอื่นๆ 2. สามารถ เขียน คำอธิบายสำหรับงานต่างๆ ได้ เช่น ทักษะศึกษา

		คุ้นเคยในการแสดงความรู้สึก เพื่อแสดงต้องการเบื้องต้นของ ตัวเอง		
B2 (ระดับกลางสูง)	1. เข้าใจ พูดคุย เรื่องราวของ ภาพยนตร์ หนังสือรายการ โทรทัศน์กับเพื่อนๆ ได้ 2. สามารถเข้าใจบทสนทนาที่ ซับซ้อนทั้งในสถานการณ์ ส่วนตัวและการทำงาน 3. เข้าใจถึงบทพูดที่มีเทคนิค โดยเข้าใจรายงานข่าวทางวิทยุ และโทรทัศน์เกี่ยวกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	1. สามารถโต้ตอบกับ ชาวต่างชาติเจ้าของภาษา ได้ อย่างคล่องแคล่วและเป็น ธรรมชาติ โดยคุณสามารถมี ส่วนร่วมในบทสนทนาที่ ซับซ้อนแสดงความคิดเห็น และความต้องการได้อย่าง มั่นใจ 2. สามารถอธิบายเหตุการณ์ ต่างๆ ได้อย่างรอบด้าน 3. สามารถสอบถามเพื่อให้ เข้าใจในข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งการขอคำแนะนำ เพิ่มเติมโดยที่ตนเองอาจจะมี ความเข้าใจคำตอบบางส่วน	1. สามารถค้นหาข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกันในตำราวิชาการ ต่างๆ ได้ 2. เข้าใจถึงความหมายของ บทความในหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งผู้เขียนใช้ภาษาและคำ เฉพาะในการแสดงความเห็น คุณยังเข้าใจถึงรูปแบบที่ ซับซ้อนของการโต้แย้งอย่างมี เทคนิค	1. สามารถแสดงมุมมอง ความรู้สึกและความคิดเห็น ของตนเองได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งการเขียน และการให้เหตุผล 2. สามารถเขียนจดหมาย หรือ อีเมลที่เป็นแบบทางการ มากหรือน้อยก็ได้ขึ้นอยู่กับว่า ผู้รับ หรือผู้อ่านนั้นเป็นใคร รู้จักกันมากน้อยแค่ไหน 3. สามารถเขียนบทความที่ ชัดเจนแต่ซับซ้อน จากหัวข้อที่ กำหนดให้ได้อย่างรอบด้าน โดยสามารถเสนอข้อดี-ข้อเสีย ของแผนงานต่างๆ รวมถึง เสนอความคิดเห็นที่ต่าง ออกไปได้ อีกทั้งยังเขียน

				บทความอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างละเอียด 4. สามารถจดบันทึกอย่างง่ายเพื่อใช้ในการเรียน การศึกษา และจับประเด็นสำคัญๆ ส่วนใหญ่ได้
C1 (ระดับสูง)	สามารถจับใจความสำคัญ และแสดงข้อโต้แย้งมุมมองต่างๆได้	1. สามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติได้อย่างง่ายดาย 2. สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย และมีประสิทธิภาพทั้งในแง่ของการทำงานและเรื่องส่วนตัว สามารถสร้างข้อเสนอและความคิดเห็นต่างๆ ได้อย่างชัดเจน	1. สามารถเข้าใจบทความเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือ หัวข้อต่างๆที่ยาวและซับซ้อนได้ 2. สามารถอ่านหนังสือหรือคู่มือภาษาอังกฤษต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย 3. สามารถจำแนกความแตกต่างและเข้าใจถึงลักษณะงานเขียนแต่ละแบบและยังสามารถเข้าใจการเขียนแบบมีเทคนิคได้ง่าย	1. สามารถทำความเข้าใจและเขียนเรื่องซับซ้อนออกมาได้ 2. เข้าใจความต้องการที่หลากหลายข้อความที่ยาวขึ้น และตระหนักถึงความหมายโดยนัย 3. สามารถสร้างถ้อยคำที่ชัดเจนมีโครงสร้างดี ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ซับซ้อนใช้แบบแผนการสื่อสาร คำเชื่อมและการเชื่อมโยงความ
C2 (ระดับชำนาญ)	1. เข้าใจการพูดในลักษณะต่างๆได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็นการฟังสดๆ หรือ ออกอากาศทางโทรทัศน์	1. ภาษาพูดที่มีระดับความเร็วแบบเจ้าของภาษา เช่น พูดคุยถึงเทคนิคการทำวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ	1. เข้าใจการเขียนทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นในคู่มือ ข่าว การสร้างรูปประโยคที่ซับซ้อนและงานเขียนวรรณกรรม	1. สามารถสรุปคำพูด และข้อความจากแหล่งที่มาต่างๆ สร้างข้อโต้แย้งและใช้ในการนำเสนอที่สอดคล้องกัน

	2. เข้าใจทุกคำและประโยคต่างๆ แม้ว่าผู้พูดจะพูดด้วยความเร็ว รวมทั้งแยกแยะสำเนียงการพูดของแต่ละประเทศได้อีกด้วย	2. สามารถเข้าร่วมการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทุกประเภทกับชาวต่างชาติเจ้าของภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว โดยใช้สำนวนการแสดงความรู้สึกและยังสามารถแสดงความเป็นตัวเองและการสื่อความหมายที่หลากหลายผ่านทางการพูดได้ 3. สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว และสามารถนำเสนองานและกล่าวสุนทรพจน์ได้ สามารถเลือกรูปแบบการพูดได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ และการสนทนานั้นมีเหตุผลและง่ายต่อการติดตาม	2. สามารถอ่านบทความที่ซับซ้อนเกี่ยวกับหัวข้อที่ไม่ค่อยคุ้นชินได้อย่างเข้าใจ	2. สามารถทำความเข้าใจและเขียนเรื่องซับซ้อนออกมาได้ 3. สามารถเขียนบทความต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง และชัดเจนด้วยรูปแบบที่เหมาะสม 4. สามารถเตรียมรายงานที่มีความละเอียดพร้อมข้อมูลเชิงลึกได้ดี โดยบทความนั้นง่ายต่อผู้อ่านในการติดตามและเข้าใจสาระสำคัญ
--	--	---	--	---

แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

คำชี้แจง แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4
ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูก 1 ข้อ ได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน
เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวม ของการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ของครู โดยเทียบกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR ไว้ดังนี้

1-10 คะแนน	คือ	A1 ระดับเริ่มต้น
11-20 คะแนน	คือ	A2 ระดับต้น
21-30 คะแนน	คือ	B1 ระดับกลาง
31-40 คะแนน	คือ	B2 ระดับกลางสูง
41-50 คะแนน	คือ	C1 ระดับสูง
51-60 คะแนน	คือ	C2 ระดับชำนาญ

Choose the word or phrase that best completes each sentence.

- The plane finally arrived after a _____ of three hours.
 - slowing
 - stall
 - halt
 - delay
- Appliances and electronics are sold on the second _____.
 - landing
 - stage
 - floor
 - base
- Jennifer said she would _____ her son to play online games if he got low marks on his report card.
 - prevent
 - forbid
 - deny
 - exclude

4. A notable _____ of the symposium was the speech by a famous entrepreneur.
- a) feature
 - b) attention
 - c) headline
 - d) emphasis
5. You have been an _____ help since I moved out here a few months ago.
- a) intense
 - b) infinite
 - c) excessive
 - d) enormous
6. The black rhinoceros is listed as a critically _____ species.
- a) endangered
 - b) dangerous
 - c) exposed
 - d) weak
7. In order to find him, they needed to know his exact _____.
- a) location
 - b) place
 - c) site
 - d) setting
8. Can you take it to the _____? Peter is in there, cooking dinner.
- a) breakfast nook
 - b) dining room
 - c) sitting room
 - d) kitchen
9. When I broke my leg I was stuck inside for weeks, and the days just _____ so slowly.
- a) got lost
 - b) kept on

- c) went by
- d) took away

10. She was really worried about her final exam, but in the end, she _____ it with no problem.

- a) got through
- b) got over
- c) got under
- d) got on with

Read both passages and the 6 statements. Decide if each statement is supported by:

- Passage A
- Passage B
- Both Passages

Passage A

The Notting Hill Carnival is one of the world's largest street festivals. It is held in the Notting Hill area of West London. Over one million people attend the carnival, which takes place over three days every August. The event started in 1966 as a celebration of Caribbean culture, with people from the West Indies, who had immigrated to London, organizing the festival. Nowadays, the event is very multi-cultural and people from all the different communities of London come together at the festival. However, the music, costumes, floats and food still have a strong Caribbean influence.

Passage B

The Rio de Janeiro Carnival is the biggest and most famous street festival in the world. It is held annually in the Brazilian city. Over 6 days before the Christian festival of Lent. On each day, over 2 million people come out on the streets of Rio to dance and play music. They are competitions between the different samba schools, with each school trying to have the best float, costume and music, as well as to be the best at samba dancing. These days, some of the main events are ticketed and held in stadiums.

11. The passage explains how the carnival started.
 - a) Passage A
 - b) Passage B
 - c) Both Passages
12. The passage says how often the carnival is held.
 - a) Passage A
 - b) Passage B
 - c) Both Passages
13. The passage suggests what is available to eat at the carnival.
 - a) Passage A
 - b) Passage B
 - c) Both Passages
14. The passage says that people have to pay for parts of the carnival.
 - a) Passage A
 - b) Passage B
 - c) Both Passages
15. The passage explains where the festival is held.
 - a) Passage A
 - b) Passage B
 - c) Both Passages

Read the passage about a hotel and choose the best answer for each question.

Laruna Hotel

This is a wonderful resort if you're looking to get away for a week or two. This large hotel has over 400 rooms, many with a view of the ocean. If you want golden sand and fun in the sea then this is the resort for you. The hotel price includes jet skiing, water skiing and swimming. You can even try sailing (additional cost apply).

Other than water sports, that is plenty to do. That is a tennis court with a gym next to it in the local village. The city is only 10 miles away, where you can go shopping. In addition, the hotel can organize a day trip into the mountains. If you just want to relax, there is a message room.

A breakfast buffet is served by the swimming pool every morning. For lunch and dinner, the hotel has a great restaurant that looks out over the sea. In the evening they serve freshly grilled seafood. The prices are expensive but the quality is very good. The menu is mostly seafood but they do have other options.

Two nights a week that is Live music after dinner. The hotel has a schedule of local bands who play dance music and even offer samba and rhumba listens for hotel guests. Many visitors say this is a favorite feature of their hotel stay.

This hotel offers free transfer from the airport.

16. This passage is most likely from
 - a) a travel brochure.
 - b) an email about a vacation.
 - c) a map of an island.
 - d) an article about hotel food.
17. What is the main purpose of the passage?
 - a) To compare the Laruna Hotel to other hotels in the area
 - b) To describe what the Laruna Hotel offers its guests
 - c) To report on what past guests think of the Laruna Hotel
 - d) To present what the author thinks is best about the Laruna Hotel
18. Which of the following is a feature at the Laruna Hotel?
 - a) A tennis court
 - b) Shops
 - c) A massage room
 - d) A gym
19. According to the passage, the Laruna Hotel restaurant is
 - a) over-priced.
 - b) cheap.
 - c) poor quality.
 - d) good value.

20. What must guests Laruna Hotel pay extra for?

- a) Waterskiing
- b) Jet Skiing
- c) Swimming
- d) Sailing

Read the email about a birthday party and choose the best answer for each question.

My dear friends,

Thank you so much for coming to my birthday party yesterday! I have had a good time with you all. Patrick, thanks for being the grilled master- the meat was delicious. And thanks for Nikki for preparing all those salads. They were so tasty-especially the green salad with grilled vegetables. And Tom and Claire, thanks for lending us your inflatable swimming pool- the children loved it, especially because it was such a hot day.

I also love all of my gifts. The hat is perfect; I love the color. And the earrings are gorgeous. I will wear them tonight at the restaurant. I'm sure my mom will love them, too.

And by the way, Peter, you forgot your sunglasses at my house, but don't worry, I'll bring them to the office tomorrow.

Thanks again to all of you! Enjoy the rest of your Sunday.

Love,
Helen

21. When is Helen's birthday?

- a) Spring
- b) Summer
- c) Autumn
- d) Winter

22. Who cooked the meat?

- a) Tom
- b) Nikki
- c) Claire
- d) Patrick

23. Where was the party?
- a) In a flat
 - b) In an office
 - c) In a garden
 - d) In a restaurant
24. Which present did Helen get?
- a) Something to wear around her neck
 - b) Something to wear on her hands
 - c) Something to wear on her head
 - d) Something to wear on her feet
25. Where is Helen going in the evening?
- a) To a restaurant
 - b) To Peter's house
 - c) To a swimming pool
 - d) To her mother's house
26. What will Helen's mother like?
- a) Helen's shoes
 - b) Helen's clothes
 - c) Helen's jewelry
 - d) Helen's handbag
27. Why did Helen mention Peter in the email?
- a) To thank him for a pair of sunglasses
 - b) To ask him to bring her sunglasses to the office
 - c) To remind him to bring something to her house
 - d) To tell him left something at the house.
28. Who is Peter?
- a) Helen's brother
 - b) Helen's husband
 - c) Helen's colleague
 - d) Helen's boyfriend

29. Which day was the party?
- a) Friday
 - b) Saturday
 - c) Sunday
 - d) Monday
30. What is Helen's email mainly about?
- a) Thanking people for going to her party
 - b) Thanking people for helping her
 - c) Thanking people for visiting her
 - d) Thanking people for a special present

Listen and choose the best response to each Speaker

31. What is the best response to Speaker 1?
- a) Did you stay out late?
 - b) What was it about?
 - c) Why was it so bad?
32. What is the best response to Speaker 2?
- a) Yes, I heard her play last month.
 - b) Yes, she's never played the piano before.
 - c) Yes, she needs to practice more.
33. What is the best response to Speaker 3?
- a) Here you go.
 - b) Please.
 - c) It starts later.
34. What is the best response to Speaker 4?
- a) OK, then I can lend you a book.
 - b) Yes, I want to buy a book.
 - c) Sorry, I can't. I'm busy.
35. What is the best response to Speaker 5?
- a) Hi, pleased to meet you.
 - b) No, I haven't met him yet.

36. What is the best response to Speaker 6?
- a) That's what the doctor said?
 - b) Where are my sunglasses?
 - c) Isn't that dangerous?
37. What is the best response to Speaker 7?
- a) I have 1 o'clock.
 - b) It's 2 o'clock.
 - c) It was at 3 o'clock.
38. What is the best response to Speaker 8?
- a) It is red.
 - b) It costs £50.
 - c) It makes your hair curly.
39. What is the best response to Speaker 9?
- a) Let me open the door.
 - b) I will close the window.
 - c) You should go inside.
40. What is the best response to Speaker 10?
- a) Did the washing machine break?
 - b) That must have ruined the blouse.
 - c) She must wash it in the washing machine.

Listen and choose the best response to each Speaker

41. What is the best response to Speaker 1?
- a) Nice to meet you, too.
 - b) Nice to meet you.
 - c) Good to see you again.
42. What is the best response to Speaker 2?
- a) They are Colombian.
 - b) You are from Argentina.
 - c) We are from Spain.

43. What is the best response to Speaker 3?
- a) Yes, I booked a table for two.
 - b) I don't know who has booked it.
 - c) Yes, it's my book.
44. What is the best response to Speaker 4?
- a) How big is it?
 - b) Did you lose your old notebook?
 - c) Where is your red pencil?
45. What is the best response to Speaker 5?
- a) Oh, I'm late.
 - b) OK, see you tomorrow at five.
 - c) Yes, we met at five o'clock.
46. What is the best response to Speaker 6?
- a) I was born in Berlin.
 - b) I was born in a hospital.
 - c) I was born in April.
47. What is the best response to Speaker 7?
- a) The chocolate croissants are £1.50 each.
 - b) That's £4.50, please.
 - c) The dinner rolls are sold out for today.
48. What is the best response to Speaker 8?
- a) Today he is wearing a suit.
 - b) He wears casual clothes.
 - c) He was wearing black trousers and a white shirt.
49. What is the best response to Speaker 9?
- a) Shall I get a shorter one?
 - b) Shall I get a longer one?
 - c) Shall I find a bigger size?
50. What is the best response to Speaker 10?
- a) Yes, and I have no appetite.
 - b) Yes, I am fine.

You will hear 5 different recorded announcements from an electric company.

Read the 8 options and decide which one matches each announcement.

- a) You here the main menu with different possibilities to choose from.
- b) You want to end your service.
- c) You can give your opinion about the service.
- d) You want to make a payment.
- e) You may save money by answering questions.
- f) You want to inquire about an error on your bill.
- g) You want to inquire about electricity service for your new office.
- h) You need to schedule an appointment.

51. Announcement 1 _____

52. Announcement 2 _____

53. Announcement 3 _____

54. Announcement 4 _____

55. Announcement 5 _____

You will hear 5 different recorded announcements at an airport. Read the 8 options and decide which one matches each announcement.

- a) A person is lost
- b) And item has been lost
- c) A passenger must obey
- d) A flight will be late
- e) A person is late
- f) A plane is ready for boarding
- g) A flight is canceled
- h) A gate has been changed

56. Announcement 1 _____

57. Announcement 2 _____

58. Announcement 3 _____

59. Announcement 4 _____

60. Announcement 5 _____

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

งานวิจัยเรื่อง : รูปแบบการพัฒนาคู่มือที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมิ่ง สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
A model for developing teacher to enhance English for speaking
communicative of students at Sangwanich School under
Samutsongkram Municipality

คำชี้แจง แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้ประเมินความรู้ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการพูด โดยใช้ประเด็นการตรวจสอบดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ

1.1 นักเรียนพูดบอกความหมายของคำศัพท์ได้ มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับ 0	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
ไม่สามารถพูด บอกความหมาย คำศัพท์ที่ฟังได้	พูดบอก ความหมาย คำศัพท์ที่ฟังได้ ถูกต้อง 1-2 คำ	พูดบอก ความหมาย คำศัพท์ที่ฟังได้ ถูกต้อง 3-4 คำ	พูดบอก ความหมาย คำศัพท์ที่ฟังได้ ถูกต้อง 5-6 คำ

1.2 นักเรียนพูดตอบประโยคคำถามได้ มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับ 0	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
ไม่สามารถตอบ ประโยคคำถามที่ ฟังได้เลย	พูดตอบประโยค คำถามที่ฟังได้ ถูกต้อง 1-2 คำถาม	พูดตอบประโยค คำถามที่ฟังได้ ถูกต้อง 3-4 คำถาม	พูดตอบประโยค คำถามที่ฟังได้ ถูกต้อง 5-6 คำถาม

2. ด้านความคล่องแคล่ว

2.1 นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ตามครูได้ถูกต้องชัดเจน

ระดับ 0	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
พูดออกคำศัพท์ตามครูไม่ได้เลย	พูดออกคำศัพท์ตามครูได้ถูกต้องชัดเจน 1-2 คำ	พูดออกคำศัพท์ตามครูได้ถูกต้องชัดเจน 3-4 คำ	พูดออกคำศัพท์ตามครูได้ถูกต้องชัดเจน 5-6 คำ

2.2 นักเรียนพูดโต้ตอบเมื่อครูถามอย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ

ระดับ 0	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
พูดโต้ตอบเมื่อครูถามไม่ได้เลย	พูดโต้ตอบเมื่อครูถามอย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ 1-2 คำถาม	พูดโต้ตอบเมื่อครูถามอย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ 3-4 คำถาม	พูดโต้ตอบเมื่อครูถามอย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ 5-6 คำถาม

เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวม ของการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์ระดับการพัฒนาการ ไว้ดังนี้

9-12	คือ	มีทักษะการพูดอยู่ในระดับดีมาก
7-8	คือ	มีทักษะการพูดอยู่ในระดับดี
4-6	คือ	มีทักษะการพูดอยู่ในระดับพอใช้
0-3	คือ	มีทักษะการพูดอยู่ในระดับปรับปรุง

แบบบันทึกการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ในแบบประเมินทุกข้อ

ที่	ประเด็นตรวจสอบ	ระดับ			
		0	1	2	3
1	ความรู้ความเข้าใจ				
	1.1 พูดบอกความหมายของคำศัพท์				
	1.2 พูดตอบประโยคคำถาม				
2	ความคล่องแคล่ว				
	2.1 พูดออกเสียงคำศัพท์ตามครู				
	2.2 พูดโต้ตอบเมื่อครูถาม				
รวม					

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ต่อไปนี้ พูดออกเสียงตาม และบอกความหมายให้ถูกต้อง

1. Blue
2. Red
3. Green
4. Yellow
5. Bike
6. Ball
7. Kite

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม

1. Give me your pencil
2. Show me your book
3. Come here
4. Come to the board

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

1. Hello, how are you?
2. What's your name?
3. What color is it?
4. What's this?
5. Is it the nose?

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ต่อไปนี้ พูดออกเสียงตาม และบอกความหมายให้ถูกต้อง

1. star
2. heart
3. triangle
4. square
5. circle
6. pen
7. pencil
8. Sharpener
9. Ruler
10. Pencil case

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม

1. look
2. listen
3. stand up
4. sit down
5. open your book
6. close your book
7. hands up
8. hands down

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

1. What color is the circle?
2. What's twelve plus two?
3. Who's he?
4. Who's she?
5. How old are you?

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ต่อไปนี้ พูดออกเสียงตาม และบอกความหมายให้ถูกต้อง

1. Good morning
2. Good afternoon
3. Good evening
4. circle
5. pen
6. pencil
7. Sharpener
8. Ruler
9. Pencil case

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม

1. Be quiet	6. listen
2. Write	7. read
3. Look	8. sing
4. stand up	9. sit down
5. hands up	10. hands down
6. open your book	11. close your book

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

1. What's your name?	4. Where's the ball?
2. How are you?	5. Whose is this?
3. Who's this?	

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ต่อไปนี้ พูดออกเสียงตาม และบอกความหมายให้ถูกต้อง

1. head
2. shoulder
3. knee
4. toe
5. finger
6. leg
7. eye
8. ear
9. mouth
10. nose

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม

1. Touch your head
2. Touch your shoulder
3. Touch your nose

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

1. What's your name?	4. What can you do?
2. How old are you?	5. What dose he/she like?
3. What's your phone number?	

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ต่อไปนี้ พูดออกเสียงตาม และบอกความหมายให้ถูกต้อง

1. Spain
2. Mexico
3. France
4. Italy
5. Greece
6. Germany
7. The USA
8. Britain

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

1. What's your favorite color?	4. What's your favorite food?
2. What's your favorite toy?	5. What's your favorite season?
3. What's your favorite animal?	6. What's your favorite day?

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังคำศัพท์ต่อไปนี้ พูดออกเสียงตาม และบอกความหมายให้ถูกต้อง

1. mother
2. father
3. brother
4. sister
5. aunt
6. uncle
7. cousin
8. grandma
9. grandpa

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังและตอบคำถามต่อไปนี้

1. What's your name?
2. Where are you from?
3. What's your favorite food?
4. Have you got any brothers or sister?
5. What's your favorite subject?
6. What's your favorite season?
7. What's time do you usually go to bed?
8. Who's your best friend?
9. What's your lucky number?
10. What do you like doing in your free time?

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือ: แบบสัมภาษณ์ การศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
2. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือ: แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
3. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือ: แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู
4. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือ: แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือ : แบบสัมภาษณ์ การศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมือง
สมุทรสงคราม

เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้น มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ตำแหน่ง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	สถานที่ทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	วันเวลาที่ทำการสัมภาษณ์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	สถานที่ทำการสัมภาษณ์	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมือง
สมุทรสงคราม

ข้อ	ประเด็นพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	คุณภาพผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ข้อคำถาม ท่านคิดว่า คุณภาพด้าน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาล แสงวนิชอุปถัมภ์ เป็นอย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
2	ปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	ข้อคำถาม ท่านคิดว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ ปีการศึกษา 2565สามารถพูดภาษาอังกฤษได้หรือไม่ เพราะเหตุใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.1	ข้อคำถาม ท่านมีส่วนช่วยในการส่งเสริม หรือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหรือไม่ และ ท่านสามารถช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชได้อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	ข้อคำถาม ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) การบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาควบคู่กับเนื้อหาวิชา มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ประเด็นพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
4	ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ข้อคำถาม ท่านมีความสามารถได้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด และสามารถใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสารได้หรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	การพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.1	ข้อคำถาม ท่านคิดว่าการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็นหรือไม่อย่างไร	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5.2	ข้อคำถาม ท่านต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
 เครื่องมือ : แบบสอบถามประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการนำรูปแบบและคู่มือ
 การใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
 โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
 เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อคำถาม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในข้อคำถาม

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถาม

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ประเมิน

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ปัจจุบันท่านปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใด ☐ ผู้บริหารการศึกษา ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา ☐ อาจารย์มหาวิทยาลัย ☐ ศึกษานิเทศก์ ☐ ครู	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ☐ 1 – 5 ปี ☐ 6 – 10 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ 15 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงครามไปใช้

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.1	ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
1.2	มีการวัดและประเมินตามตัวบ่งชี้ที่ต้องการวัดได้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ความเป็นประโยชน์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.1	สามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูได้	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
2.2	นักเรียนได้รับการเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.1	ระยะเวลาของการดำเนินการตามรูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	กระบวนการพัฒนาครูตามรูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.3	รูปแบบการประเมินสอดคล้องกับสภาพจริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ความถูกต้องครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.1	ความถูกต้องครอบคลุมตามความต้องการของรูปแบบ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.2	ความถูกต้องของครอบคลุมเนื้อหาของผู้่มือการใช้รูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอ	ขอพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงครามไปใช้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เครื่องมือ : แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อคำถาม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในข้อคำถาม

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถาม

ตอนที่ 1 ค่าชี้แจง

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูก 1 ข้อ ได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตอนที่ 2 เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวม

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวมของการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู โดยเทียบกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR ไว้ดังนี้ 1-10 คะแนน คือ A1 ระดับเริ่มต้น 11-20 คะแนน คือ A2 ระดับต้น 21-30 คะแนน คือ B1 ระดับกลาง 31-40 คะแนน คือ B2 ระดับกลางสูง 41-50 คะแนน คือ C1 ระดับสูง 51-60 คะแนน คือ C2 ระดับชำนาญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู

แบบทดสอบความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของครู ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

แบบทดสอบความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของครู ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
	1	2	3			
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
51	0	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
52	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
53	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

แบบทดสอบความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของครู ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
	1	2	3			
54	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
55	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
56	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
57	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
58	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
59	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
60	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เครื่องมือ : แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อคำถาม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในข้อคำถาม

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถาม

ตอนที่ 1 คำชี้แจง

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้ประเมินความรู้ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการพูด โดยใช้ประเด็นการตรวจสอบดังนี้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวม

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวม ของการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์ระดับการพัฒนาการ ไว้ดังนี้ 9-12 คือ มีทักษะการพูดอยู่ในระดับดีมาก 7-8 คือ มีทักษะการพูดอยู่ในระดับดี 4-6 คือ มีทักษะการพูดอยู่ในระดับพอใช้ 0-3 คือ มีทักษะการพูดอยู่ในระดับปรับปรุง	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบบันทึกการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	ประเด็นพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ความรู้ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.1 พูดบอกความหมายของคำศัพท์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 พูดตอบประโยคคำถาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ความคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.1 พูดออกเสียงคำศัพท์ตามครู	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.2 พูดโต้ตอบเมื่อครูถาม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เครื่องมือ : คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

เกณฑ์ในการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้น มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ข้อ	ข้อพิจารณา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	ผล พิจารณา
		1	2	3			
1	ปก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	คำนำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	สารบัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ส่วนที่ 1 รายละเอียดของรูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	ส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติในการดำเนินการของรูปแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	แบบบันทึกกิจกรรม On App	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	แบบบันทึกกิจกรรม On Line	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
8	แบบบันทึกกิจกรรม On Face	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

1. ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา
2. ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา
ตาราง เปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนา

คนที่	ผลการทดสอบก่อนการพัฒนา	ผลการทดสอบหลังการพัฒนา
1	12	25
2	18	29
3	10	22
4	20	35
5	15	26
6	13	27
7	22	40
8	16	28
9	15	32
10	12	25

จากตาราง วิเคราะห์ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของครูก่อนและหลังการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวณิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการทดสอบภาษาอังกฤษของครู โดยครูมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษเฉลี่ยก่อนการพัฒนา ($\bar{X}=15.30$, S.D. = 3.80) คิดเป็นร้อยละ 22.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนา ($\bar{X}=28.90$, S.D. = 5.38) คิดเป็นร้อยละ 48.17 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.67

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ตาราง เปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	3	7
2.	4	8
3.	2	7
4.	4	7
5.	5	8
6.	4	7
7.	3	8
8.	4	8
9.	3	8
10.	2	6
11.	1	5
12.	3	7
13.	5	9
14.	3	7
15.	2	6
16.	2	7
17.	3	8
18.	1	6
19.	3	7
20.	4	8
21.	3	6
22.	2	7
23.	1	5
24.	3	7
25.	4	8
26.	3	7

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = 1.11) คิดเป็นร้อยละ 23.72 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.76, S.D. = 1.09) คิดเป็นร้อยละ 58.97 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.25

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตาราง เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	5	9
2.	6	9
3.	4	8
4.	5	8
5.	6	9
6.	3	6
7.	4	7
8.	6	8
9.	4	7
10.	3	7
11.	4	8
12.	5	9
13.	4	8
14.	5	8
15.	6	9
16.	7	10
17.	5	7
18.	3	6

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 1.18) คิดเป็นร้อยละ 39.35 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.94, S.D. = 1.11) คิดเป็นร้อยละ 66.20 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.85

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ตาราง เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	4	8
2.	5	9
3.	2	7
4.	3	6
5.	5	9
6.	4	8
7.	6	9
8.	5	7
9.	7	10
10.	5	9
11.	4	6
12.	3	7
13.	4	8
14.	5	9
15.	6	9
16.	4	8

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 1.27) คิดเป็นร้อยละ 37.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 8.06, S.D. = 1.18) คิดเป็นร้อยละ 67.19 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.69

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตาราง เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	7	9
2.	5	8
3.	6	9
4.	5	7
5.	4	9
6.	6	9
7.	5	7
8.	5	8
9.	5	8
10.	4	7
11.	6	9
12.	5	8
13.	6	8
14.	7	9
15.	6	8
16.	5	7
17.	4	7
18.	4	6
19.	5	7

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.56, S.D. = 0.93) คิดเป็นร้อยละ 43.86 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.89, S.D. = 0.94) คิดเป็นร้อยละ 65.79 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.93

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตาราง เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	5	8
2.	4	7
3.	6	8
4.	6	9
5.	5	8
6.	6	9
7.	5	7
8.	4	6
9.	6	9
10.	6	8
11.	5	7

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.27, S.D. = 0.79) คิดเป็นร้อยละ 40.15 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.82, S.D. = 0.98) คิดเป็นร้อยละ 59.85 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.70

ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ตาราง เปรียบเทียบผลผลการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ผลการประเมินก่อนเรียน	ผลการประเมินหลังเรียน
1.	6	9
2.	7	10
3.	6	8
4.	5	9
5.	4	8
6.	5	7
7.	6	9
8.	5	8
9.	6	7
10.	6	9

จากตาราง วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ พบว่า ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.60, S.D. = 0.84) คิดเป็นร้อยละ 46.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 8.40, S.D. = 0.97) คิดเป็นร้อยละ 70.00 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.33

ภาคผนวก ง คู่มือการใช้งานรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

คู่มือการใช้งานรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

นางสาวสายฝน ระวังภัย

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์
สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำนำ

คู่มือการใช้งานรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจในการดำเนินการตามรูปแบบ โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาได้พัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อยกระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ โดยคู่มือฉบับนี้มีเนื้อหาสองส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 รายละเอียดของรูปแบบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการของรูปแบบ และการประเมินผลรูปแบบ ส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติในการดำเนินการของรูปแบบ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการใช้งานรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

สายฝน ระวังภัย

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 รายละเอียดของรูปแบบ

หลักการของรูปแบบ	1
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	2
โครงสร้างเนื้อหา	3
กระบวนการดำเนินการ	8
การวัดและประเมินผล	9

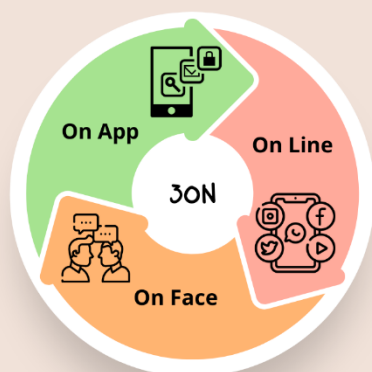
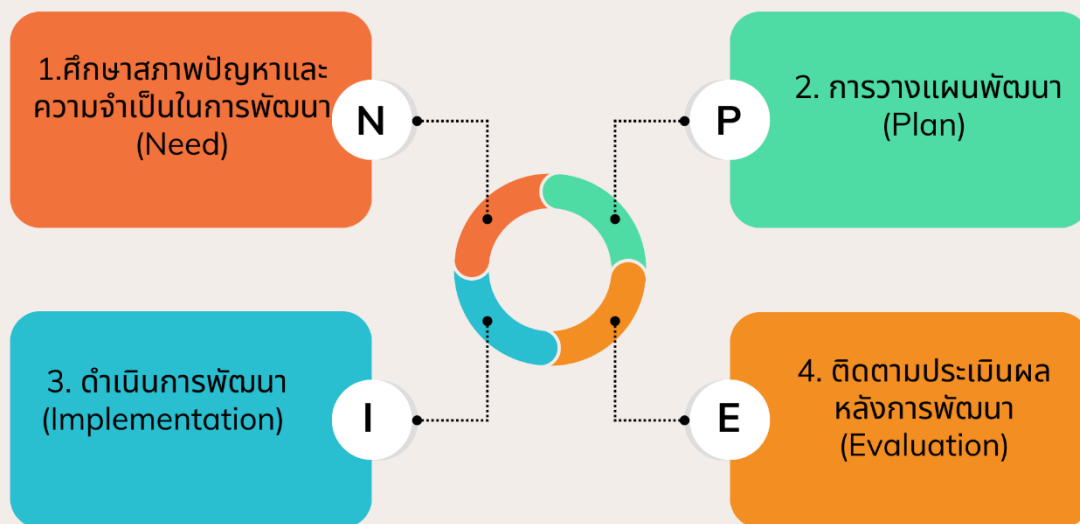
ส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติในการดำเนินการของรูปแบบ

ขั้นตอนการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ	10
--	----

ส่วนที่ 3 เครื่องมือการวัดประเมิน

แบบบันทึกกิจกรรม On line	20
แบบบันทึกกิจกรรม On App	21
แบบบันทึกกิจกรรม On Face	22

รูปแบบการพัฒนาครู NPiE+CLIL

ANYONE ANYWHERE ANYTIME

On Application

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Application Echo

On Line

การพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดีย สร้างกลุ่ม Line และกลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

On Face

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบพบปะพูดคุย มีการรวมกลุ่มเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยมีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้

ส่วนที่ 1 รายละเอียดของรูปแบบ

1. หลักการของรูปแบบ

เป็นรูปแบบการพัฒนาครูที่มุ่งเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อพัฒนาครูให้ครูมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อยกระดับความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่อไป

3. โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบ

โครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบ ประกอบด้วย เนื้อหาการพัฒนาครู 20 unit ใน Application Echo English และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ได้แก่ ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ (CLIL) องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ (CLIL) การจัดสาระในการเรียนรู้แบบ (CLIL) ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบ (CLIL) บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบ (CLIL) และ การประเมินผลในการจัดการเรียนรู้แบบ (CLIL) มีรายละเอียดดังนี้

เนื้อหาการพัฒนาครู 20 unit ใน Application Echo English

Unit 1 : Hello, Mr. Jones!

Objective :

1. Greeting and Saying goodbye
2. Introduction yourself and giving personal information

Grammar :

1. Affirmative and negative sentences
2. Yes-no questions

Vocabulary :

1. Colors and shapes
2. Numbers 1-12

Unit 2 : Do You Speak Japanese?

Objectives :

1. Introducing others
2. Giving personal info
3. Saying what you do and don't

Grammar :

1. Affirmative and negative sentences: "do/ does"
2. Yes-no questions "do/ does"

Vocabulary :

1. Countries and languages

Unit 3 : The School Show

Objectives :

1. Describing relationships (family)
2. Giving and asking for certain information
3. Wh-questions and possessive's

Grammar :

1. Affirmative sentences
2. Question words

Vocabulary :

1. Family members
2. Relationships

Unit 4 : Where Is the Ball?

objective :

1. Describing things
2. 'Here' and 'there'
3. Saying where they are

Grammar :

1. Prepositional Phrase

Vocabulary :

1. Toys
2. Materials
3. Furniture

Unit 5 : The Picnic**Objectives :**

1. Learning about food and drinks
2. Describing things
3. Expressions about food
4. Saying "Thank you" and "Sorry"

Grammar :

1. "Have got" in positive and negative forms

Vocabulary :

1. Food and Drinks

Unit 6 : My Friends**Objectives :**

1. Parts of the face and body
2. Describing people

Grammar :

1. "Have got" in positive and negative forms
2. "Has got" question form

Vocabulary :

1. Parts of the face and body

Unit 7 : I Like Cats!**Objectives :**

1. Talking about animals
2. Love, like and don't like
3. Basic feeling words

Grammar :

1. Using 'Let's'

Vocabulary :

1. Animals
2. Favorite

Unit 8 : Help! I Can't Swim!**Objectives :**

1. Talking about abilities
2. 'Can' : affirmative and negative forms
3. Action verbs and useful phrases

Grammar :

1. 'Can't' : affirmative and negative forms

Vocabulary :

1. Action verbs

Unit 9 : New Clothes

Objectives :

1. Describing your clothes
2. 'Has got' & 'Have got' (review)
3. Clothes and related adjectives

Grammar :

1. "Has got" and "Have got"

Vocabulary :

1. Clothes
2. Weather

Unit 10 : House and Town

Objectives :

1. Describing what you're doing
2. Present continuous : positive forms (part 1)
3. Parts of a house
4. Places in a town and activities with 'go'

Grammar :

1. Present continuous

Vocabulary : 1. Parts of house 2. Places in a town

Unit 11 : I Like Fridays

Objective :

1. Time expressions: 'on'
2. Weekly activities [part1]

Grammar : 1. Prepositions

Vocabulary :

1. Days in a week
2. Number 13-30
3. Months
4. Activities

Unit 12 : Come and Play!**Objective :**

1. Talking about free time activities
2. Present continuous: negative forms

Grammar :

1. Present continuous: negative forms
2. Present continuous: question forms

Vocabulary :

1. Toys
2. Activities

Unit 13 : At the Wildlife Park**Objective :**

1. Talking about animals and their abilities
2. Comparatives
3. Making comparisons with 'like'

Grammar :

1. Comparisons

Vocabulary : 1. Animals

Unit 14 : At the Shop

Objective :

1. Asking for things in a shop
2. Asking about prices
3. Thongs in a stationery shop

Grammar :

1. Singular and plural nouns

Vocabulary :

1. Stationery
2. Currency
3. Number 31-100

Unit 15 : Lunchtime

Objective :

1. Describing food
2. Expressing want
3. 'Be made from' and 'Be made with'

Grammar :

1. Countable and Uncountable nouns

Vocabulary :

1. Food Groups

Unit 16 : At the fair

Objective :

1. Expressing your feelings
2. Be / feel + adjective
3. Feeling adjectives
4. Fair and related words

Grammar :

1. Be / Feel + adjective

Vocabulary :

1. Fair and related words
3. Musical instruments

Unit 17 : At Home

Objective :

1. Describing what you are doing
2. Talking about your activities at home
3. Present continuous (review)
4. Useful phrases

Grammar :

1. Present continuous

Vocabulary :

1. Activities at home

Unit 18 : At the Beach

Objective :

1. Talking about your favorite outdoor activities
2. Describing actions
3. Basic adverbs

Grammar :

1. Possessive pronouns

Vocabulary :

1. Outdoor activities , beach and related words
- 2.

Unit 19 : Saturday Morning

Objective :

1. Describing daily activities
2. Telling the time
3. Prepositions of time (part1)

Grammar :

1. Prepositions of time

Vocabulary 1. Time words & Seasons

Unit 20 : Our Town

Objective :

1. Talking about places in your town
2. Prepositions of place
3. Places in town (part1)

Grammar :

1. Prepositions of place

Vocabulary :

1. Places
2. Map vocabulary

ความหมายของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

สุจินตา คาเงิน ลำไย สี่หามายต์ และ เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ (2563:249-258) CLIL เป็นชื่อย่อของ Content Language Integrated Learning โดย David Marsh นักการศึกษาชาวสโลวัก เป็นวิธีสอน ได้ชี้ว่าเป้าหมายของวิธีสอน (Methodology) ที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และศิลปะผ่านภาษาต่างประเทศ (Marsh, 2002 : 65) ได้ระบุว่า CLIL เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นสองทาง อันได้แก่ ความรู้ทางภาษาและความรู้ทางเนื้อหาวิชาเป็นการสอนภาษาควบคู่กับการสอนเนื้อหาโดยมุ่งเน้นในเรื่องการสื่อความหมาย การใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ซึ่ง Brown (2015) ได้กล่าวว่าการมีเป้าหมายที่มากกว่าการสอนคือการจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความหมายอันจะนำไปสู่การเรียนรู้และการจดจำที่ยาวนาน ส่วน Stevie (2016 : 28) ได้ให้คำจำกัดความของ CLIL ว่าเป็นการสอนวิชาต่างๆให้กับนักเรียนโดยผ่านการใช้ภาษาที่เป็นภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ เช่น ถ้าสอนในห้องเรียนของนักเรียนจีนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (English as a Second Language : ESL) จะต้องสอนภาษาอังกฤษโดยไม่ใช้ภาษาจีนเลย ในการสอนคำศัพท์ไวยากรณ์และความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้ใช้ได้แต่ภาษาอังกฤษเท่านั้น และต้องช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาตามแนวธรรมชาติไม่ใช่อ่านแค่เนื้อหาวิชาแต่ต้องสอนให้นักเรียนได้รับความรู้ด้านภาษาด้วย

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL ได้ใช้อย่างแพร่หลายในยุโรปมาเป็นศตวรรษแล้ว เพื่อเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ภาษากับเด็กวัยรุ่นให้จบจากโรงเรียนโดยมีความสามารถในการสื่อสารได้หลายภาษา CLIL เคยถูกใช้พัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศด้วย (Cimermanova, 2017 : 1) และ Marsh ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ CLIL ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยพวกเขาเชื่อมโยงกับกฎของการใช้ภาษา แต่ไปมุ่งเน้นที่เนื้อหาวิชาแทน CLIL มีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาควบคู่กับเนื้อหาวิชา ในส่วนของเนื้อหาวิชานั้น มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความคิดของผู้เรียน ส่วนการเรียนรู้ภาษานั้นก็เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารตามเป้าหมายทางภาษาที่กำหนดไว้ Pica (2002) กล่าวว่า CLIL ไม่ได้มีความหมายแค่การสอนภาษาต่างประเทศ แต่หมายถึงการสอนผ่านภาษา ภาษาที่ต้องการความรู้ในเนื้อหาวิชาด้วยกระบวนการที่ซับซ้อน รวมถึงการพัฒนาความคิด (Cognition) ความตระหนักในด้านวัฒนธรรมและเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียนด้วยเพราะว่าแนวการสอนนี้ส่งเสริมการเรียนรู้ตามสภาพจริงและความท้าทายของการเรียนรู้ (Doiz, Lasagabaster & Sierra, 2014; Lasagabaster & Linguarum, 2015) นอกจากนี้ Bailey (2015 : 418) ได้ให้ความคิดเห็นว่า CLIL เกี่ยวข้องกับหลักการต่าง ๆ ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL ตะหนักถึงการสอนหลากหลายวิชาในโรงเรียนผ่านภาษาต่างประเทศหรือสามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่ 2 นั้นได้
2. เป็นการสอนตามสถานการณ์ที่วิชาหรือส่วนของวิชา ถูกสอนเป็นภาษาต่างประเทศโดยการกำหนดเป้าหมายสองอย่าง คือ การเรียนรู้เนื้อหา (Content) และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Language)
3. CLIL มักถูกใช้เป็นคำศัพท์ที่ครอบคลุมแนวการสอนที่หลากหลาย เช่น การเรียนสองภาษา การศึกษาหลายภาษาแต่สิ่งที่ใหม่สำหรับ CLIL คือ มีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการใช้สองภาษาในห้องเรียนเพื่อช่วยในการสอน

องค์ประกอบของ CLIL (The basic components of CLIL)

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL หรือที่เรียกว่า The 4Cs (Coyle, Hood & Marsh, 2010 : 41) นั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ควรคำนึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

1. เนื้อหาสาระ (Content) หมายถึง เนื้อหาสาระ (Content Matters) ที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนไม่ใช่เพียงนักเรียนจะได้ความรู้และทักษะจากเรื่องที่เรียนเท่านั้น แต่ นักเรียนจะสร้างความรู้ ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเนื้อหาที่ครูนำมาเรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับความรู้และกระบวนการคิด เพื่อให้นักเรียนได้ตีความ วิเคราะห์และเข้าใจเนื้อหา

2. การรู้คิด (Cognition) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้และทักษะการคิด (Learning and Thinking Process) ที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ภาษาจากภาษาที่สอง มาสู่ภาษาในรูปแบบของตนเอง

3. การสื่อสารด้านภาษา (Communication) หมายถึง การเรียนรู้และการใช้ภาษา (Language Learning and Using) ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษาและบริบททางวัฒนธรรมในสังคมนั้นเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษาต่างประเทศในบริบทนั้น ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน ทั้งการพูดและการเขียน

4. วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลายและกับผู้อื่น (Developing intercultural understanding and Global Citizenship) ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและภาษา ส่วนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL ตามแนวคิดของ Skeet (2011 : 58) ได้เสนอแนวคิดใหม่ของ 4 Cs ดังนี้

4.1 ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นความร่วมมือระหว่างครูด้วยกัน ทั้งครูที่เป็นครูที่สอนเนื้อหาและครูที่สอนภาษา และยังเป็นความร่วมมือของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในบทเรียน ได้แก่ การทำโครงการ การแก้ปัญหาาร่วมกัน และการทำ ภาระงานต่าง ๆ เป็นต้น

4.2 ทางเลือก (Choices) ได้แก่ การให้ความสำคัญกับบุคลิกลักษณะของผู้เรียน ความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียน สมรรถนะทางภาษาที่แตกต่างกัน และการเลือกแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.3 ความสามารถในการสร้างสรรค์ (Creativity) เป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนจากกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปในทางสร้างสรรค์และครูต้องสร้างสรรค์วางแผนการจัดการเรียนรู้ ต้องกล้าลองและพร้อมที่จะออกจากแนวการสอนเดิม มีการสังเกตชั้นเรียนอย่างหลากหลาย นอกจากการสังเกตในด้านภาษาและเนื้อหาที่เรียนแล้วแต่ให้สังเกตการเชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนแต่ละคน ให้มั่นใจว่านักเรียนไม่ได้รับเพียงแค่ภาษาแต่เข้าใจเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย

4.4 การเชื่อมโยง (Connection) ต้องมีการเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน สถานการณ์ในชีวิตจริง และเชื่อมโยงกับสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่จริงในชีวิตประจำวัน

การจัดสาระในการจัดการเรียนรู้ Hard CLIL และ Soft CLIL

ในการจัดสาระและน้ำหนักของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL นั้น ควรคำนึงถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ว่าจะมุ่งไปในด้านเนื้อหา (Hard /Strong CLIL) หรือภาษา (Soft/Weak CLIL) โดย บอล Ball (2009 : 37-38) ได้จำแนก CLIL เป็น 5 ประเภท ได้แก่

- 1) การสอนด้วยภาษาที่สองทั้งหมด (Total Immersion)
- 2) การสอนด้วยภาษาที่สองบางส่วน (Partial Immersion)
- 3) การสอนเป็นรายวิชา (Subject Course)
- 4) การสอนในชั่วโมงภาษาโดยบูรณาการเนื้อหาสาระ (Language classes based on thematic units)
- 5) การสอนในชั่วโมงภาษาโดยเน้น เนื้อหาสาระ (Language class with greater use of content)

ส่วน เบนลีย์ Bentley (2009 : 6) ได้จำแนก CLIL ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) การสอนด้วยภาษาที่สองบางส่วน (Partial Immersion) โดยจัดสอนจำนวนครึ่งหนึ่งของหลักสูตร
- 2) การสอนเป็นหน่วย (Subject-led/modular) 15 ชั่วโมงต่อหนึ่งภาคเรียน
- 3) วิชาละ 45 นาที หนึ่งครั้งต่อสัปดาห์ (Language-led)

นอกจากนี้ เดล และ แทนเนอร์ Dale and Tanner (2012, : 4-5) ได้แบ่ง CLIL เป็น 2 ประเภทคือ

- 1) การสอนเนื้อหาหลักด้วยครูวิชาหลักที่ใช้ภาษาที่ 2 ได้ เช่น สอนเนื้อหาวิชาภูมิศาสตร์โดยครูผู้สอน ภูมิศาสตร์ที่ใช้ภาษาที่สองได้ มีเป้าหมายให้นักเรียนรู้เนื้อหาเป็นเป้าหมายแรก และเรียนรู้ภาษาเป็นเป้าหมายรอง

2) การสอนเนื้อหาบูรณาการโดยครูผู้สอนภาษา มุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นเป้าหมายให้นักเรียนรู้ภาษาเป็นลำดับแรก และรู้เนื้อหาเป็นเป้าหมายรอง ในส่วนนี้จะเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลผู้เรียนว่าจะดำเนินไปในลักษณะใด การจำแนกประเภทของ CLIL ส่วนใหญ่ นักการศึกษาได้จำแนกตามสัดส่วนของการเน้นเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าจะเน้นในด้านเนื้อหาหรือภาษานั้น ดังที่ พาราจา Paraja (2014 : 47) ได้ให้สัดส่วนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาษาแม่ (Mother tongue) หรือ L1 และภาษาที่สองที่ใช้สอน (Target Language) หรือ L2 ว่าให้ใช้ L1/L2 ในอัตราส่วน 75%/25% เป็นขั้นเริ่มต้นของการใช้ CLIL ในการจัดการเรียนรู้ แม้ว่าในกรณีนี้จะมีการใช้ L2 น้อยแต่ถูกมองว่าเป็น “วิธีเพิ่มคุณค่ามากกว่า การกำหนดบริบทการเรียนรู้”

ส่วน ซิเมอแมนโนวา Cimermanova (2017 : 3) ได้แบ่งประเภทของ CLIL เป็นสองประเภทใหญ่ ๆ ตามปริมาณการใช้ภาษาดังนี้

1. การเพิ่มภาษาเข้าไปในสาระการเรียนรู้/วิชา (Additive) แบ่งออกย่อยเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำ (Low exposition) ใช้ภาษาประมาณ 5-15 % และระดับกลาง (Medium exposition) ใช้ภาษาประมาณ (15-50%)

2. การใช้ภาษาในการจัดการเรียนรู้ในสาระวิชานั้น ๆ (Immerse) ใช้ภาษาในการจัดการเรียนรู้ 50-100% ทั้งนี้การเลือกใช้ CLIL ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละโรงเรียนต้องคำนึงถึงเป้าหมายการจัดการศึกษาของโรงเรียน ความพร้อม ความเหมาะสม และศักยภาพของครู และนักเรียนมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย

ประโยชน์ของ CLIL ในวงการศึษา

ในการสอนภาษาที่สอง (ESL)หรือภาษาต่างประเทศที่สอง(EFL) ในโรงเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL นั้น Cimermanova (2017 : 2) ได้กล่าวถึง มุมมองเชิงบวกและประโยชน์ของ CLIL ดังนี้

- 1) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์ในการสื่อสารในภาษาต่างๆ
- 2) เป็นการขยายวงคำศัพท์ และการใช้ภาษาในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ใช้คำว่า Add (บวก), Subtract (ลบ), Multiply (คูณ), Divide (หาร) เป็นต้น
- 3) เป็นการใช้ภาษาที่สองในการทำกิจกรรม
- 4) เป็นการเปลี่ยนทัศนคติของการเรียนภาษา
- 5) เป็นการเพิ่มและเติมเต็มหลักสูตรที่มีอยู่เดิม

Cimermanova (2017 : 3) ได้ให้มุมมองในด้านประโยชน์ต่อนักเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL ดังนี้

- 1) นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาตามบริบทของงาน
- 2) ภาษาถูกใช้ในการสื่อความหมายในบริบทและสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ
- 3) สมาธิของนักเรียนมุ่งไปที่การสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระมากกว่าการใช้ภาษา จึงไม่มีความกังวลในการใช้ภาษา และมีการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริง
- 4) ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์มีความจำเป็นในการเรียนรู้
- 5) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาสมรรถนะการสื่อสารภาษาต่างประเทศอื่นได้ดี

นอกจากนี้ประโยชน์จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL ก็คือการเอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือภาษา ต่างประเทศได้โดยไม่ต้องเพิ่มเวลาในหลักสูตร แม้ว่าครูต้องปรับ

รูปแบบการสอนเพื่อจุดประสงค์ในการแก้ไขความขาดแคลน ครูเจ้าของภาษา เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะของเจ้าของภาษาที่แท้จริง (Bailey, 2015 : 419) ส่วน Graddol (2006 : 118) ได้กล่าวถึง CLIL ว่า ครูต้องปรับกระบวนการสอนและวิธีสอนเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนจะเข้าใจเนื้อหาที่สอนได้ ครูต้องปรับโดยการใช้สื่อและออกแบบการสอนภาษาให้มากขึ้นเพื่อส่งเสริมและความเหมาะสมกับกระบวนการทัศนในการสอนนักเรียน คณะความสามารถ (Mixed-ability) ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับภาระงาน ใบความรู้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการทำงานกลุ่ม การนำ CLIL ไปใช้อย่างถูกต้องจะนำไปสู่การลดการพูดของครูให้น้อยลง และนักเรียนพูดมากขึ้นเกิดบรรยากาศการจัดการ เรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในส่วนของครูก็จะมีทักษะการป้องกันปัญหาทางภาษาและกระบวนการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้ให้ความรู้สึกรู้ว่าเป็นกิจวัตรประจำวันที่น่าเบื่อ

การประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ตามแนว CLIL

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL เป็นการสอนที่มุ่งเน้นสองทาง (Dual focus) เป็นการสอนทั้งรายวิชาหรือบางส่วน ของวิชาด้วยภาษาต่างประเทศ (L2) ที่มีเป้าหมายสองทาง อันได้แก่การสอนเนื้อหาสาระวิชา (Content) และการสอนภาษา(Language) (Marsh, 2002 : 231) ดังนั้นการประเมินผล (Assessment) จึงเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพราะการประเมินผลจะสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการทราบว่านักเรียนเข้าใจในเนื้อหาสาระในรายวิชานั้น ๆ หรือไม่ หรือต้องการ

ประเมินในด้านการใช้ภาษา การประเมินผลตามแนวการจัดการเรียนรู้ CLIL มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การประเมินผลด้านภาษา (Language assessment) ว่านักเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับใด เนื้อหาทางภาษาที่เรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ (Learning assessment) เป็นการประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ของนักเรียนและการพัฒนาโอกาสทางการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้การประเมินผลยังเน้นไปที่บทบาทของผู้เรียนและการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน เพื่อครูจะนำไป พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองต่อไป การประเมินผลระหว่างเรียน ไม่ได้ดูจากผลความสำเร็จหรือความล้มเหลว แต่ดูจากความตระหนัก ความมั่นใจ การเป็นผู้เข้าใจตนเอง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการทำงาน (Ross, 2005 : 319) สอดคล้องกับ Black and William (1998 : 89) ที่กล่าวว่า การประเมินผลคือการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป นอกจากนี้ Rea-Dickins (2004 : 1) ได้เขียนจากประสบการณ์สอนภาษาในประเทศอังกฤษว่า การสอนมีความเกี่ยวข้องกับการประเมิน ในการเลือกเนื้อหา การจัดลำดับเนื้อหา การใช้สื่อการเรียนรู้ และการกำหนดภาระงาน ครูจะต้องคำนึงถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของทางเลือกต่าง ๆ ในการสอนด้วย ครูตัดสินใจในการเลือกสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นจากประสบการณ์ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสมรรถนะด้านภาษา และตัดสินใจว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

การสอน นอกจากนี้ครูจะต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องของความก้าวหน้าของผู้เรียน การประเมินตัดสินผลการเรียนตลอดจนพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นในภาพรวม จะเห็นได้ว่าการประเมินผลในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL เน้นการประเมินผลระหว่างเรียน ไม่ได้ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินโดยครูจะได้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน การให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการประเมินวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการสอนของครูเอง เพื่อครูจะได้นำไปปรับใช้และพัฒนาด้านการสอนให้ดียิ่งขึ้น

สรุป

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL มาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างเนื้อหา รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม เพื่อเป็นการบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ คุณครูที่สอนแต่ละวิชาจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน เช่น คำศัพท์ คำสั่งง่ายๆ และประโยคต่าง ๆ ในการสอนและนำกิจกรรมในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาควบคู่กับเนื้อหาวิชา ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น โดยครูมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL ดังนี้

1) ครูประจำวิชาหรือครูที่สอนเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL และ พัฒนาทักษะความสามารถในด้านภาษาอังกฤษเพื่อให้มีทักษะพื้นฐานในการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ

2) ครูประจำวิชาหรือครูที่สอนเนื้อหาวิชาอื่นๆ นำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด CLIL มาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวทักทาย การนำเข้าสู่บทเรียน การใช้ประโยคคำสั่งง่ายๆ ครูควรศึกษาประโยคการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (Classroom language) การตั้งคำถามเป็นภาษาอังกฤษ การสอนเนื้อหาวิชาผ่านภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการวิชาภาษาอังกฤษกับรายวิชาอื่นๆ ให้ครูเน้นในเรื่องของคำศัพท์เฉพาะของบทเรียน โดยครูสามารถใช้พจนานุกรมออนไลน์ในการค้นหาคำศัพท์ รวมทั้งใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่สนับสนุนและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

4. กระบวนการดำเนินการ

กระบวนการเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม ดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need)

ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา โดยสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครู วิเคราะห์ความจำเป็นที่ต้องการให้พัฒนา ออกแบบกิจกรรมพัฒนาครูตามความต้องการและเหมาะสมกับบริบทของครูผู้รับการพัฒนา

2) วางแผนพัฒนา (Plan)

ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครูอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการพัฒนา 3On ได้แก่ On app, On line และ On face แต่ละรูปแบบมีรายละเอียด ดังนี้

1. On app หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Application บน Smart phone คือ Application Echo English ซึ่งเป็นหลักสูตรการพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR โดยให้ครูเริ่มศึกษาตั้งแต่ A1 ประกอบด้วย

Unit 1: Hello, Mr. Jones! (การทักทายและแนะนำตัว)

Unit 2: Do You Speak Japanese? (การแนะนำบุคคลอื่น)

Unit 3: The School Show (การถามข้อมูลและคนในครอบครัว)

Unit 4: Where Is the Ball? (การบอกสถานที่และของเล่น)

Unit 5: The Picnic (การพูดถึงสิ่งที่มีและอาหาร)

Unit 6: My Friends (ส่วนต่างๆของร่างกาย)

Unit 7: I Like Cats! (สัตว์และการบอกความรู้สึก)

Unit 8: Help! I Can't Swim! (ความสามารถและคำบอกความรู้สึก)

Unit 9: New Clothes (สภาพอากาศและเครื่องแต่งกาย)

Unit 10: House and Town (บ้านและสถานที่ในเมือง)

Unit 11: I Like Fridays (วันและเวลา)

Unit 12: Come and Play! (กิจกรรมยามว่างและสิ่งที่กำลังทำ)

Unit 13: At the Wildlife Park (สัตว์ป่าและการเปรียบเทียบ)

Unit 14: At the Shop (เครื่องเขียนและการซื้อของ)

Unit 15: Lunchtime (อาหารและหม้ออาหาร)

Unit 16: At the fair (การถามและแสดงความรู้สึก)

Unit 17: At Home (การทำกิจกรรมภายในบ้าน)

Unit 18: At the Beach (การอธิบายการกระทำต่างๆ)

Unit 19: Saturday Morning (การบอกเวลาและกิจวัตรประจำวัน)

Unit 20: Our Town (การบอกสถานที่ต่างๆในเมือง)

โดยกำหนดให้คุณครูทุกท่านได้ศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 Unit และรายงานผลการศึกษผ่านไลน์กลุ่ม English Online โดยการถ่ายภาพหน้าจอบทเรียนที่ได้ศึกษาแล้วลงไลน์กลุ่มเพื่อตรวจสอบความคืบหน้าในการพัฒนาเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On App

2. On line หมายถึง การพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดีย สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน การใช้ Class room language การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On line

3. On face หมายถึง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบเห็นหน้า เจอตัพบปะพูดคุย โดยมีการรวมกลุ่มช่วงพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์หลังการพัฒนาตนเองผ่าน On App เพื่อให้คุณครูทุกท่านได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกันในกลุ่มครู โดยมีผู้วิจัยเป็นวิทยากรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการนำรูปแบบไปทดลองใช้ เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกกิจกรรม On face

3) ดำเนินการพัฒนา (Implementation)

ดำเนินการพัฒนาตามคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลรัตน์ สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม

4) ติดตามประเมินผลหลังการพัฒนา (Evaluation)

สังเกตการสอนในชั้นเรียนโดยเพื่อนร่วมงานโดยใช้แบบวัดที่มีความเที่ยงตรงตามกรอบแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ประเมินทักษะ

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับสะท้อนผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูที่สร้างเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

5. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลรูปแบบจากการสังเกตครูขณะทดลองใช้รูปแบบ ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และศึกษาผลการทดลองการใช้รูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม(Focus group) ประเด็นการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมณี สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสังเกตการสอน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และประเด็นสนทนากลุ่ม

ส่วนที่ 2 แนวปฏิบัติในการดำเนินการของรูปแบบ

ขั้นตอนการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ

ขั้นตอน	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	การดำเนินงาน
1. ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา (Need)	กิจกรรมที่ 1 Brainstorming	เพื่อ ศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาครู	ร่วมกลุ่มระดมความคิดเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการในการพัฒนาของครู และกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาครู ร่วมกับผู้บริหารและครูผู้สอนทุกท่าน
	กิจกรรมที่ 2 Mind Opening	เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	ประชุมชี้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของรูปแบบการพัฒนาครู ร่วมกับผู้บริหาร และครูผู้สอนทุกท่าน
2. วางแผนพัฒนา (Plan)	กิจกรรมที่ 3 Meeting and Planning	เพื่อกำหนดโครงสร้างของเวลา วิธีการ รูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาครู	ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลาและวิธีการในการพัฒนาครู กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครู เพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
	กิจกรรมที่ 4 Learning to Acting	1. เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการ	1. ประชุมชี้แจงรายละเอียดวิธีการพัฒนาตนเองโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานผ่าน

		พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และวิธีการพัฒนาตนเองโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานผ่านรูปแบบ 3On ได้แก่ On App On Line และ On Face	รูปแบบ 3On ได้แก่ On App, On Line และ On Face 2. ให้ครูศึกษาการติดตั้งและการใช้งาน Application สำหรับพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ Echo English บน Smart phone
3. ดำเนินการพัฒนา (Implementation)	กิจกรรมที่ 5 On App	1. เพื่อดำเนินการพัฒนาครูตามรูปแบบ วิธีการที่กำหนด	1.ให้ครูเริ่มพัฒนาตนเองจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English โดยเริ่มจาก A1 ประกอบด้วย Unit 1 บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำตัว Unit 2 บทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำบุคคลอื่น Unit 3 บทสนทนาเกี่ยวกับการถามข้อมูลและคนในครอบครัว Unit 4 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกสถานที่และของเล่น Unit 5 บทสนทนาเกี่ยวกับการพูดถึงสิ่งที่มีและอาหาร Unit 6 บทสนทนาเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย Unit 7 บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์และการบอกความรู้สึก

			Unit 8 บทสนทนาเกี่ยวกับความสามารถและคำบอกความรู้สึก Unit 9 บทสนทนาเกี่ยวกับสภาพอากาศและเครื่องแต่งกาย Unit 10 บทสนทนาเกี่ยวกับบ้านและสถานที่ในเมือง Unit 11 บทสนทนาเกี่ยวกับวันและเวลา Unit 12 บทสนทนาเกี่ยวกับยามว่างและสิ่งที่กำลังทำ Unit 13 บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ป่าและการเปรียบเทียบ Unit 14 บทสนทนาเกี่ยวกับเครื่องเขียนและการซื้อของ Unit 15 บทสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเมนูอาหาร Unit 16 บทสนทนาเกี่ยวกับการถามและแสดงความรู้สึก Unit 17 บทสนทนาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมภายในบ้าน
--	--	--	---

		Unit 18 บ ท ส น ท น า เกี่ยวกับการอธิบายการ กระทำต่างๆ Unit 19 บ ท ส น ท น า เกี่ยวกับการบอกเวลาและ กิจวัตรประจำวัน Unit 20 บ ท ส น ท น า เกี่ยวกับการบอกสถานที่ ต่างๆในเมือง โดยกำหนดให้คุณครูทุก ท่านได้ศึกษาอย่างน้อย สัปดาห์ละ 2 Unit และ รายงานผลการศึกษาผ่าน ไลน์กลุ่ม English Online โดยการถ่ายภาพหน้าจอ บทเรียนที่ได้ศึกษาแล้ว ลงไลน์กลุ่มเพื่อตรวจสอบ ความคืบหน้าในการพัฒนา เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ 3. รวมกลุ่มสัปดาห์ละหนึ่ง ครั้งช่วงพักกลางวัน หรือ หลังเลิกเรียน เพื่อร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้จาก ประสบการณ์การฝึกทักษะ ภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English นำทักษะที่ได้รับ มาฝึกพูดคุยกันในกลุ่ม โดย มีผู้เชี่ยวชาญคอยให้ คำแนะนำ
--	--	---

	กิจกรรมที่ 6 On Line	เพื่อพัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดียโดยลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	สร้างกลุ่ม Line และ กลุ่ม Facebook แชร์คลิปวิดีโอ เช่น คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน การใช้ Class room language การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และรายงานความก้าวหน้าในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์
	กิจกรรมที่ 7 On Face	เพื่อให้คุณครูทุกท่านได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกันในในกลุ่มครู โดยมีผู้วิจัยเป็นวิทยากรให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการนำรูปแบบไปทดลองใช้	รวมกลุ่มช่วงพักกลางวัน หรือหลังเลิกเรียน หลังการพัฒนาตนเองผ่าน On App ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในกลุ่มครู ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์

	กิจกรรมที่ 8 Apply to classroom	เพื่อให้ครูส่งเสริมทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน โดยการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) ในชั้นเรียน	1. ครูนำทักษะการพูด ภาษาอังกฤษไปใช้ใน ห้องเรียนโดยการจัดการ เรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษา (CLIL) 2. ผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วม สังเกตการจัดการ เรียนรู้
4. ติดตามประเมินผล หลังการพัฒนา (Evaluation)	กิจกรรมที่ 9 Evaluating	เพื่อประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียน	1. สังเกตการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนในชั้น เรียนและนอกชั้นเรียน 2. ประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียน
	กิจกรรมที่ 10 Reflecting and Sharing	เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ สะท้อน และแลกเปลี่ยน เรียนรู้ผลการพัฒนาครูที่ สร้างเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนโดยใช้ รูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษตามแนวคิด บูรณาการเนื้อหาและ ภาษา (CLIL)	1. ผู้บริหาร และครูร่วมกัน สะท้อนผลการจัดการ เรียนรู้โดยการสนทนากลุ่ม focus group ประเด็นการ สนทนากลุ่มสะท้อนผลการ ทดลองการใช้รูปแบบการ พัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิช อุปถัมภ์ สังกัดเทศบาลเมือง สมุทรสงคราม

แบบบันทึกกิจกรรม On App

บทเรียน	การประเมิน				หมายเหตุ
	ฟัง	พูด	เขียน	ทดสอบ	
Unit 1 บทสนทนาเกี่ยวกับการตกทายและแนะนำตัว					
Unit 2 บทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำบุคคลอื่น					
Unit 3 บทสนทนาเกี่ยวกับการถามข้อมูลและคนในครอบครัว					
Unit 4 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกสถานที่และของเล่น					
Unit 5 บทสนทนาเกี่ยวกับการพูดถึงสิ่งที่มีและอาหาร					
Unit 6 บทสนทนาเกี่ยวกับส่วนต่างๆของร่างกาย					
Unit 7 บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์และการบอกความรู้สึก					
Unit 8 บทสนทนาเกี่ยวกับความสามารถและคำบอกความรู้สึก					

Unit 9 บทสนทนาเกี่ยวกับสภาพอากาศและเครื่องแต่งกาย					
Unit 10 บทสนทนาเกี่ยวกับบ้านและสถานที่ในเมือง					
Unit 11 บทสนทนาเกี่ยวกับวันและเวลา					
Unit 12 บทสนทนาเกี่ยวกับยามว่างและสิ่งที่กำลังทำ					
Unit 13 บทสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ป่าและการเปรียบเทียบ					
Unit 14 บทสนทนาเกี่ยวกับเครื่องเขียนและการซื้อของ					
Unit 15 บทสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเมนูอาหาร					
Unit 16 บทสนทนาเกี่ยวกับการถามและแสดงความรู้สึก					
Unit 17 บทสนทนาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมภายในบ้าน					
Unit 18 บทสนทนาเกี่ยวกับการอธิบายการกระทำต่างๆ					

Unit 19 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกเวลาและกิจวัตรประจำวัน					
Unit 20 บทสนทนาเกี่ยวกับการบอกสถานที่ต่างๆในเมือง					

ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมการดำเนินการวิจัย

1. ภาพการศึกษสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา
2. ภาพการวางแผนพัฒนา
3. ภาพการดำเนินการพัฒนา
4. ภาพการติดตามผลหลังการพัฒนา

ภาพการศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา
กิจกรรมที่ 1 Brainstorming

รวมกลุ่มระดมความคิด เกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการในการพัฒนาของครู และกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาครู ร่วมกับผู้บริหารและครูผู้สอนทุกท่าน

กิจกรรมที่ 2 Mind Opening

ประชุมชี้แจงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของรูปแบบการพัฒนาครู ร่วมกับผู้บริหาร
และครูผู้สอนทุกท่าน

ภาพการวางแผนพัฒนา
กิจกรรมที่ 3 Meeting and Planning

ประชุมวางแผนพัฒนาครู กำหนดโครงสร้างของเวลา และวิธีการในการพัฒนาครู กำหนดรูปแบบและ
กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูเพื่อส่งเสริมการทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน

กิจกรรมที่ 4 Learning to Acting

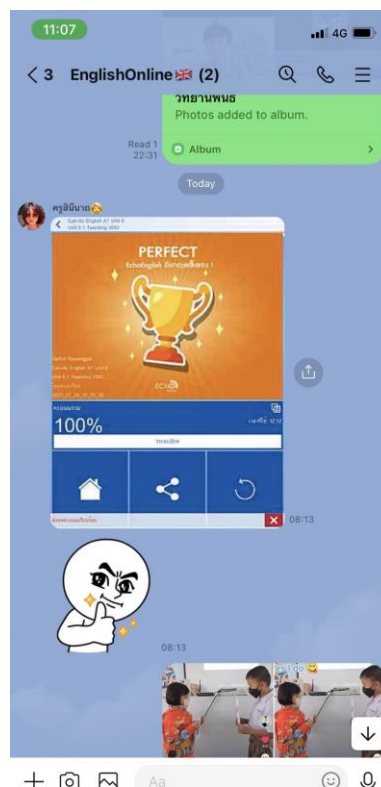
ประชุมชี้แจงรายละเอียด วิธีการพัฒนาตนเองโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานผ่านรูปแบบ 3On ได้แก่
On App, On Line และ On Face

ภาพการดำเนินการพัฒนา
กิจกรรมที่ 5 On App

ครูดำเนินการพัฒนาตนเองจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่าน Application Echo English

กิจกรรมที่ 6 On Line

พัฒนาครูโดยใช้ช่องทางออนไลน์ โซเชียลมีเดียโดยลงคลิปหรือแชร์วิดีโอให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่ 7 On Face

รวมกลุ่มช่วงพักกลางวันหรือหลังเลิกเรียน หลังการพัฒนาตนเองผ่าน On App ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในกลุ่มครู ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

กิจกรรมที่ 8 Apply to classroom

1. ครูนำทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ในห้องเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

กิจกรรมที่ 9 Evaluating

1. สังเกตการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

2. ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

กิจกรรมที่ 10 Reflecting and Sharing

ผู้บริหาร และครูร่วมกัน สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้โดยการสนทนากลุ่ม focus group ประเด็นการสนทนากลุ่มสะท้อนผลการทดลองการใช้รูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลแสงวนิชอุบลมัย สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม